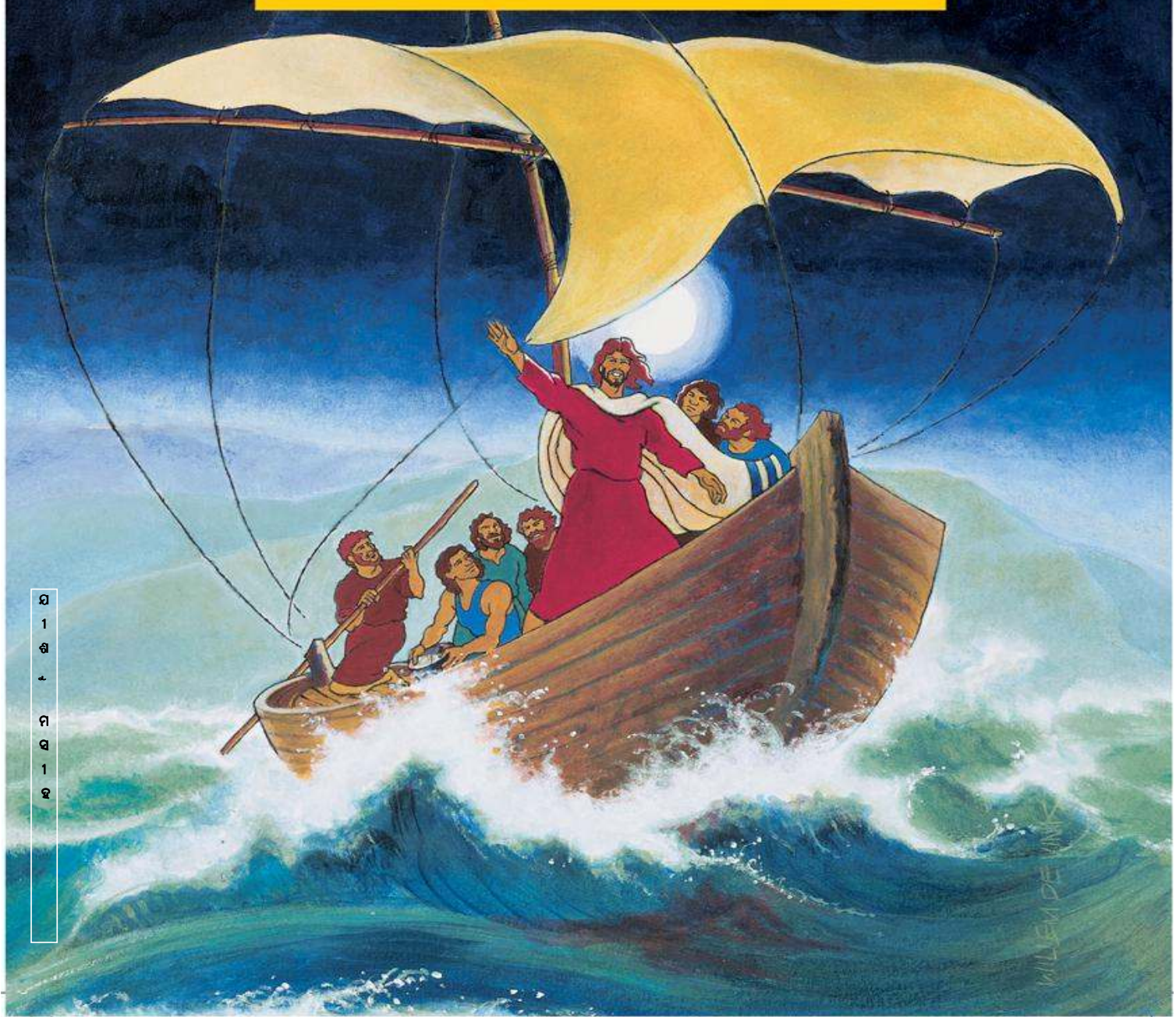

ପାଠ ଏବଂ ଚିତ୍ର : ଉତ୍ତମିନ୍ଦ୍ର ଡି ଭିନ୍ନକ

ଯୀଶୁ ନସୀହ

ଉ
୧
୫
୫
୩
୩
୧
୫

ପାଠ ଏବଂ ଚିତ୍ର : ଉଇଲିୟମ୍ ଡି ଭିନ୍କ

ଯୀଶୁ ନସୀହ

wycliffe
bijbelvertalers

ପାଠ ଏବଂ ଚିତ୍ର : ଉଇଲିୟମ୍ ଡି ଭିନ୍କ

Text and illustrations: Willem de Vink.

Copyright © 1993 Stichting Wereldtaal, Houten, The Netherlands.

Published in Dutch as “Jezus Messias”.

Edition in Oriya© 2012

Digital copyright under the terms of the Create commons BY-SA licence

All rights of translation, reproduction and adaptation reserved for all countries.

ISBN

Worldwide co-edition organised and produced by:

Wycliffe Netherlands

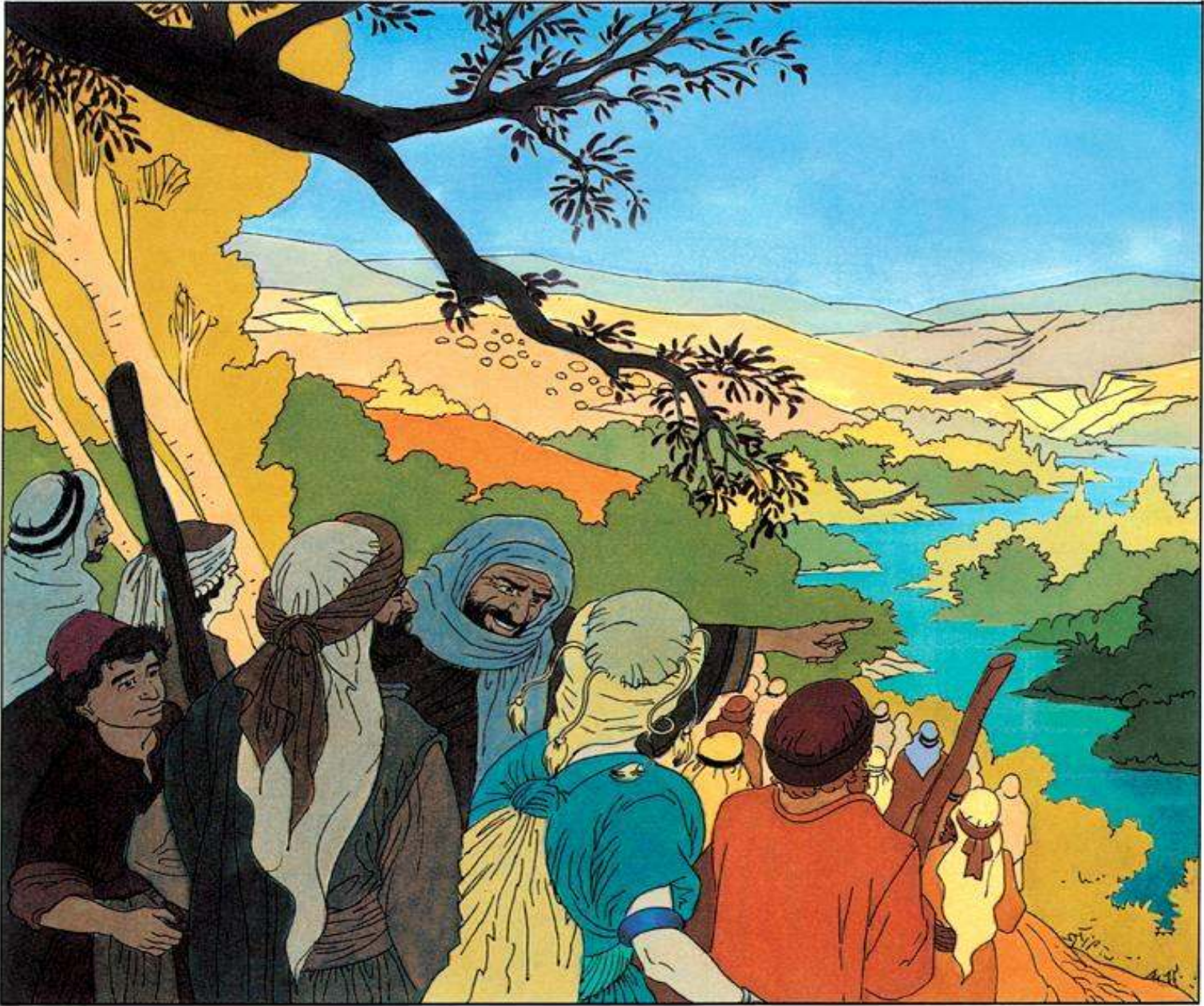
Postbus 150

3970 AD Driebergen

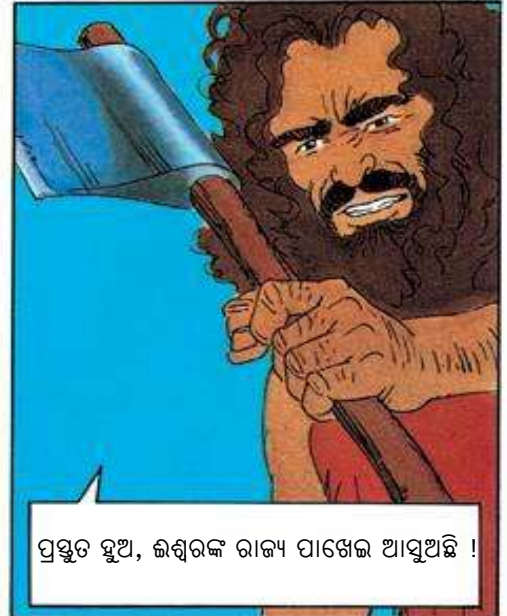
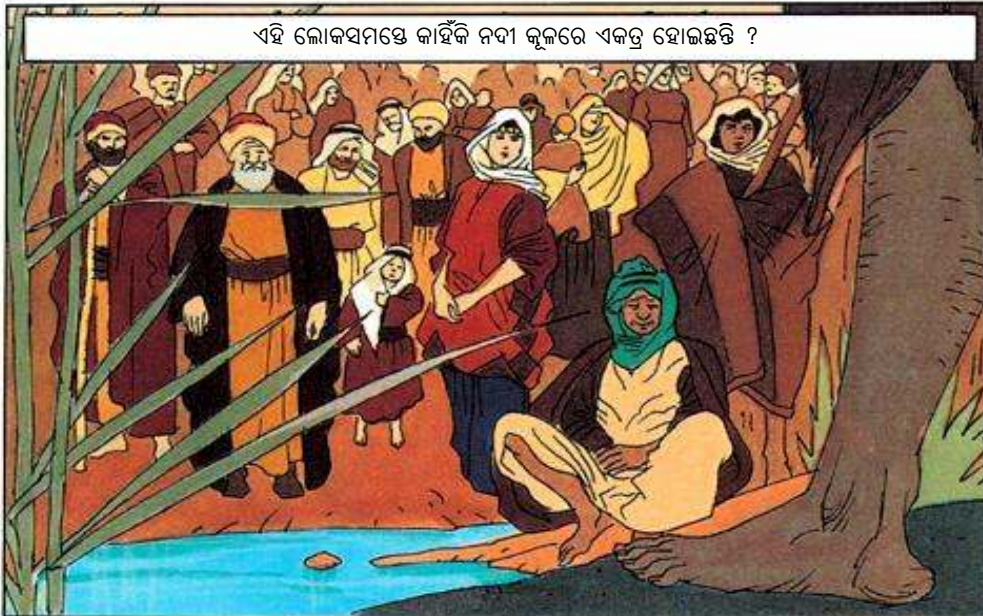
The Netherlands

+31(343)517444

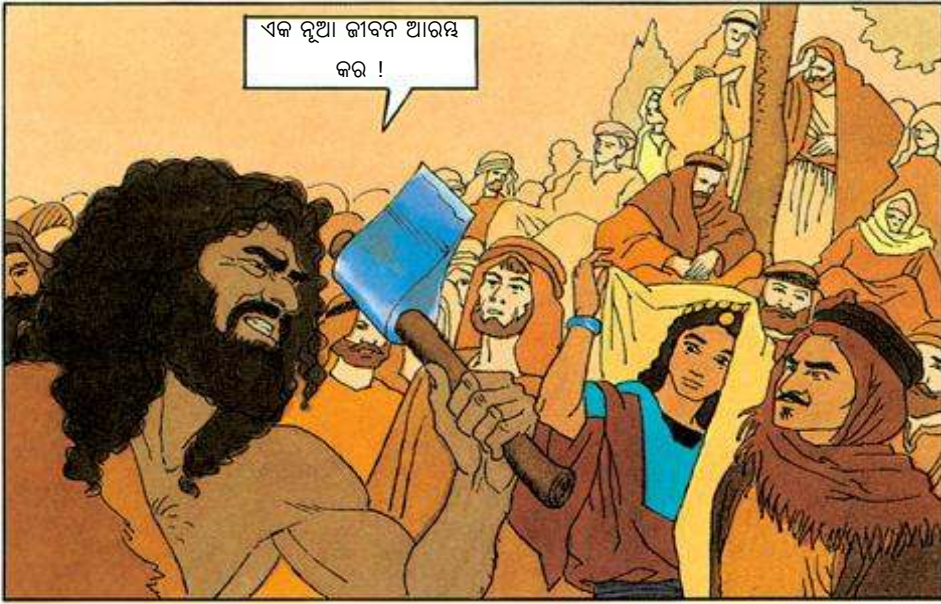
www.wycliffe.nl

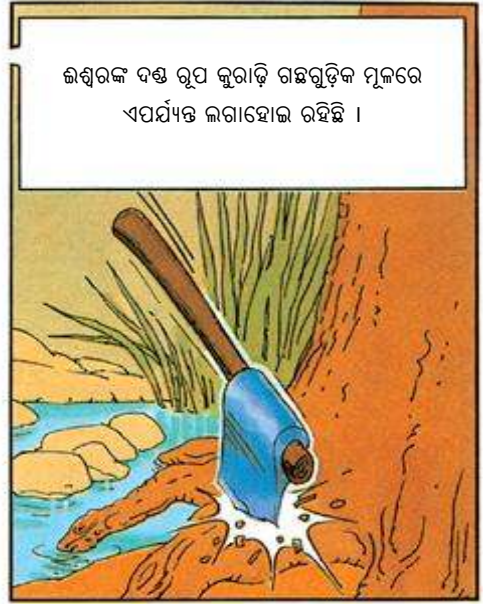
ଏହି ଲୋକସମୂହେ କାହିଁକି ନଦୀ କୂଳରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି ?

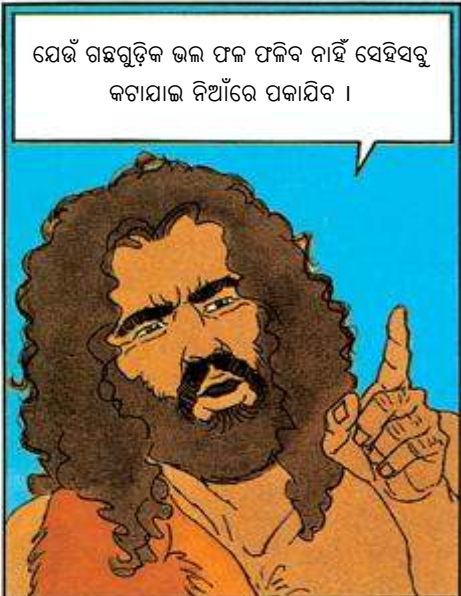
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, କିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ପାଖେଇ ଆସୁଅଛି !

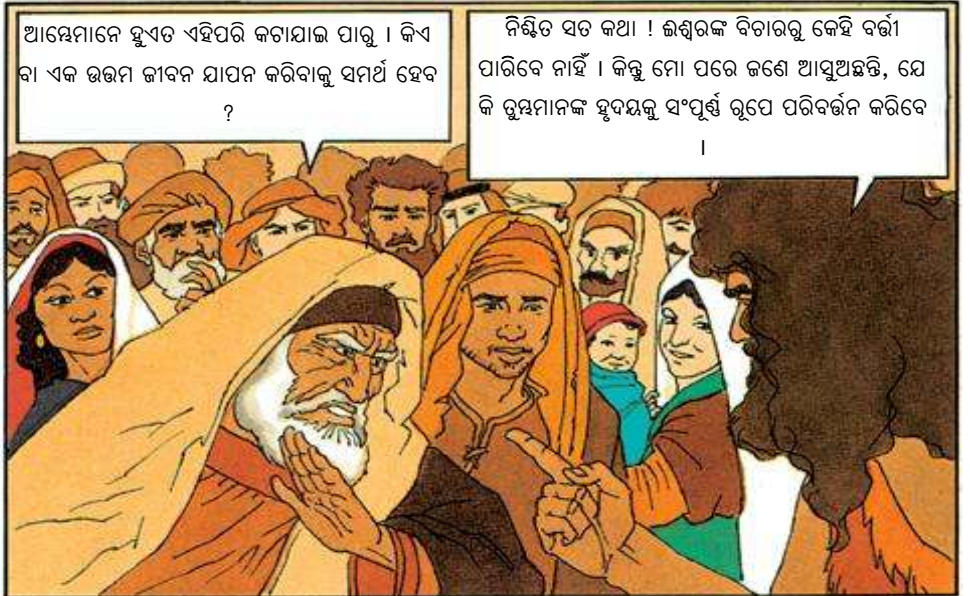
ଏକ ନୂଆ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ
କର !

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ରୂପ କୁରାଡ଼ି ଗଛଗୁଡ଼ିକ ମୂଳରେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାହୋଇ ରହିଛି ।

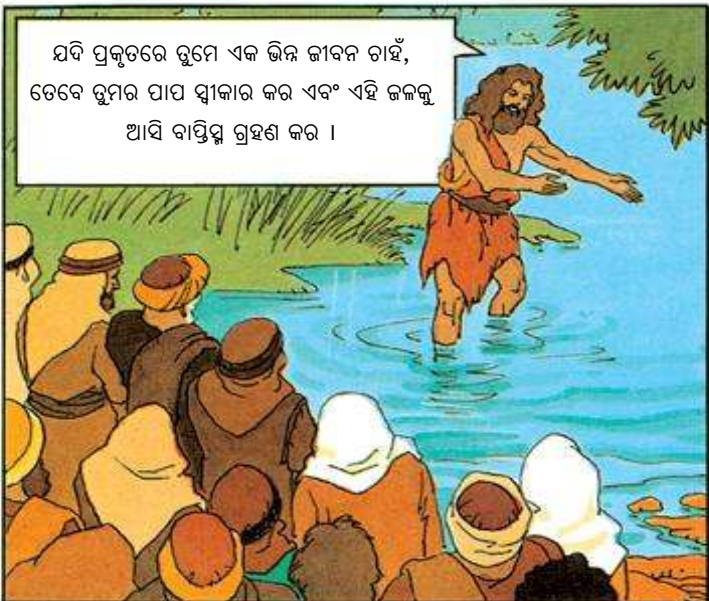

ଯେଉଁ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଫଳ ଫଳିବ ନାହିଁ ସେହିସବୁ
କଟାଯାଇ ନିଆଁରେ ପକାଯିବ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ହୁଏତ ଏହିପରି କଟାଯାଇ ପାରୁ । କିଏ
ବା ଏକ ଭଲମ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ
?

ନିଶ୍ଚିତ ସତ କଥା ! ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରରୁ କେହି ବର୍ତ୍ତୀ
ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋ ପରେ ଜଣେ ଆପୁଅଛନ୍ତି, ଯେ
କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ
।

ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଏକ ଭଲ ଜୀବନ ଚାହଁ,
ତେବେ ତୁମର ପାପ ସ୍ଵୀକାର କର ଏବଂ ଏହି ଜଳକୁ
ଆସି ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କର ।

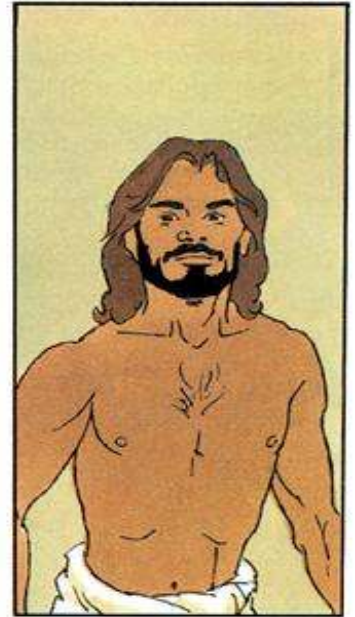
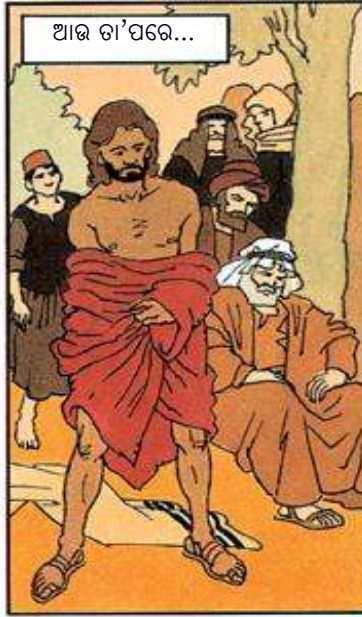
ଏକ ନୂଆ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ
ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପାପରୁ ଶୁଚି
ହୋଇଅଛ ।

ନଦୀ କୂଳରେ ଥିବା ପ୍ରଚାରକଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ ।

ମୁଁ ମହାନ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଅଛି, ଯିଏକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର କିଏ ତାହା ଦେଖାଇବେ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବାସ୍ତବ ଦେବେ । ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ।

ଆଉ ତା'ପରେ...

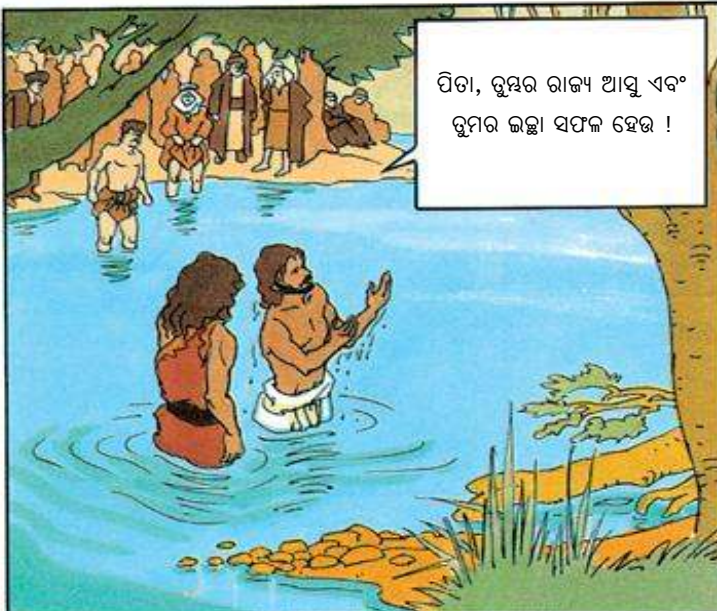
ମୁଁ... ମୁଁ ତୁମ ସ୍ଵାରା ବାସ୍ତବ ନେବା ଉଚିତ୍ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କର । ତା'ପରେ ଈଶ୍ଵର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହା ଆମେ କରିବା ।

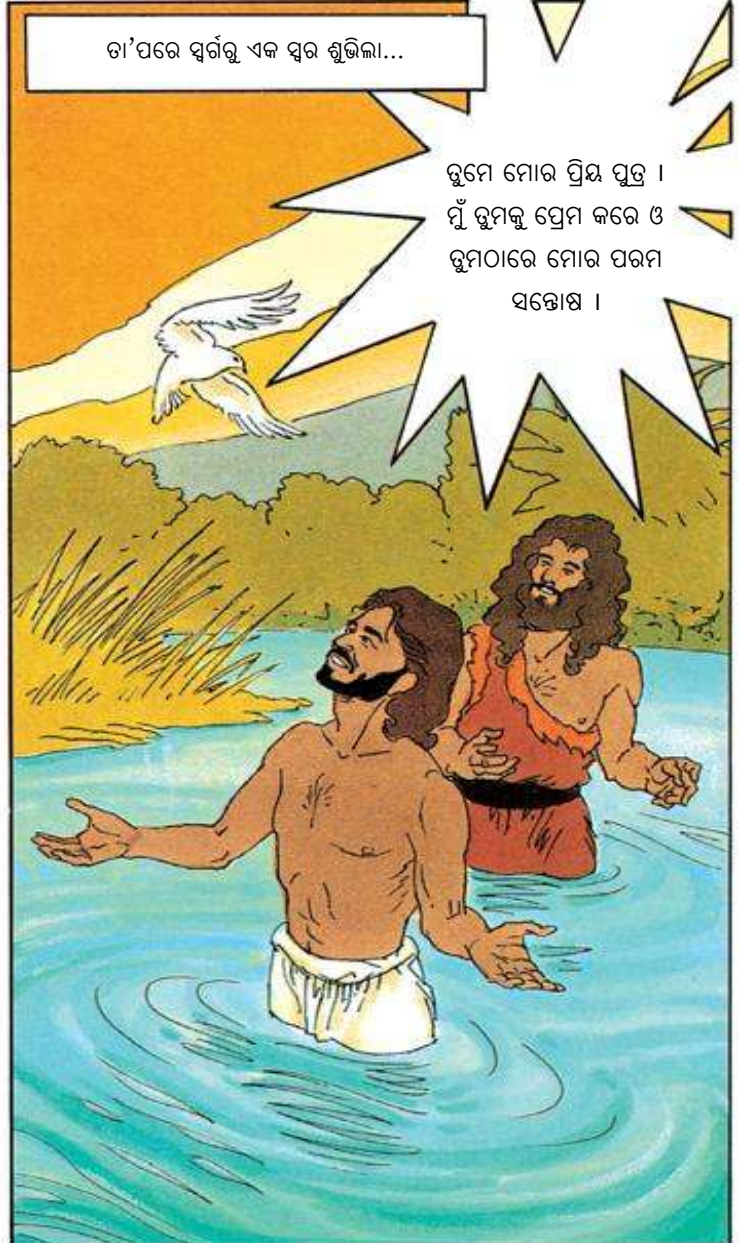

ପିତା, ତୁମର ରାଜ୍ୟ ଆସୁ ଏବଂ ତୁମର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ !

ତା'ପରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ଵର ଶୁଭିଳା...

ତୁମେ ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର । ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ତୁମଠାରେ ମୋର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।

ଆମ ଯୁଗର ଏହା ଆରମ୍ଭ ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ତୁବକ ମସୀହାଙ୍କର ଆଗମନ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟଲ ବିରାଟ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର କେବଳ ଏକ ଛୋଟ ଅଂଶ ମାତ୍ର ।

ଇସ୍ରାୟଲରେ ଥିବା ଯିହୁଦୀମାନେ ନିଜକୁ ଅସହାୟ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ମନେ କରୁଥିଲେ ଓ ମସୀହାଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲେ । ସେ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମସୀହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନ୍ୟାୟପରତାକୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ ।

ଯର୍ଦନ ନଦୀ କୂଳରେ ଯୋହନ ତୁବକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ଦେଖ ! ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମେଷଣାବକ, ଯେ ଜଗତର ପାପ ବହି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି !

ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ପରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମରୁପ୍ରାନ୍ତରକୁ ନେଇଗଲେ ।

ସେ ସେଠାରେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ଉପବାସ ରହିଲେ । ଯେପରି ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଉପବାସ ଦ୍ଵାରା ସେ ନିଜର ପ୍ରବଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ରୂପେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଗତରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ଅଟେ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

ହଁ ପିତା ! ତୁମେ ଯାହା କହିଛ ମୁଁ ତାହା କରିବି !

ଯୀଶୁ ଶରଣତ୍ୟାଗକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ଯିଏକି ଅନ୍ଧକାରର କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଅଦୃଶ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ କ୍ଷୟଶୀଳତା ଦ୍ଵାରା ଏ ଜଗତରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରେ ।

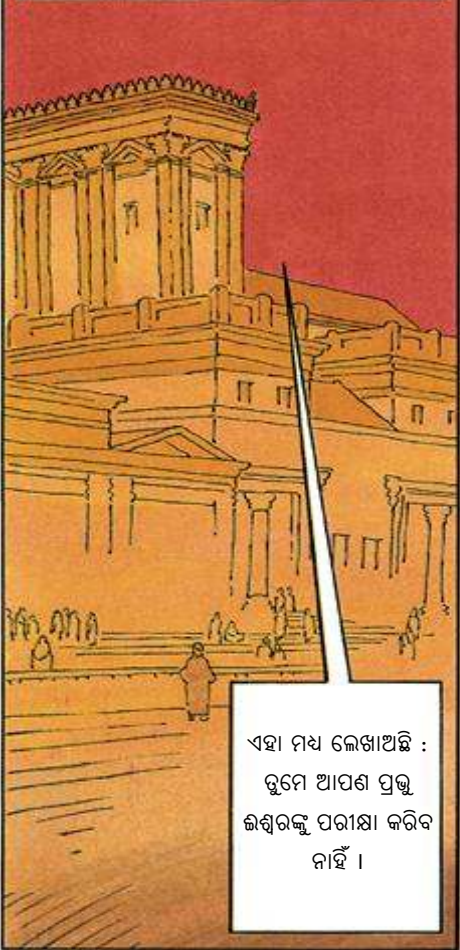

କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିପକ୍ଷ, ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ।

ତୁମେ ଯଦି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ାକ
ରୋଟୀରେ ପରିଣତ କର ।

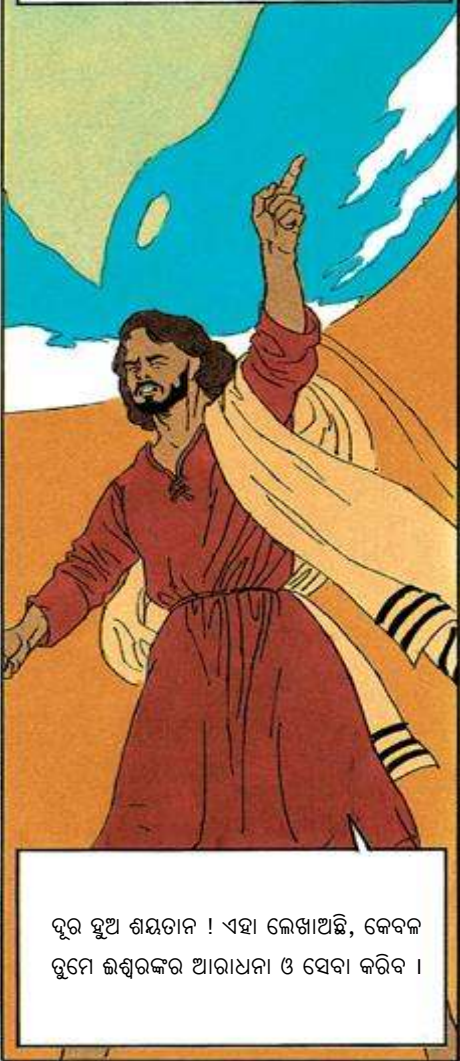
ନା ! ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା ଲେଖାଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ
କେବଳ ରୋଟୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ବଞ୍ଚିବା
ପାଇଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।

ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ତେବେ ତାକୁ
ପ୍ରମାଣ କର ! ମନ୍ଦିରର ଛାତ ଉପରୁ ତଳକୁ
ତେଇପଡ଼ । ଦୂତମାନେ ତୁମକୁ ତୋଳି ଧରିବେ ଏହା
କ'ଣ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ ?

ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି :
ତୁମେ ଆପଣ ପ୍ରଭୁ
ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବ
ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଯଦି ସତରେ ମୋତେ ଭୃତ୍ୟ ପ୍ରଣାମ ଓ
ଆରାଧନା କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଏ ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ତୁମକୁ ଦେବି !

ଦୂର ହୁଅ ଶୟତାନ ! ଏହା ଲେଖାଅଛି, କେବଳ
ତୁମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଆରାଧନା ଓ ସେବା କରିବ ।

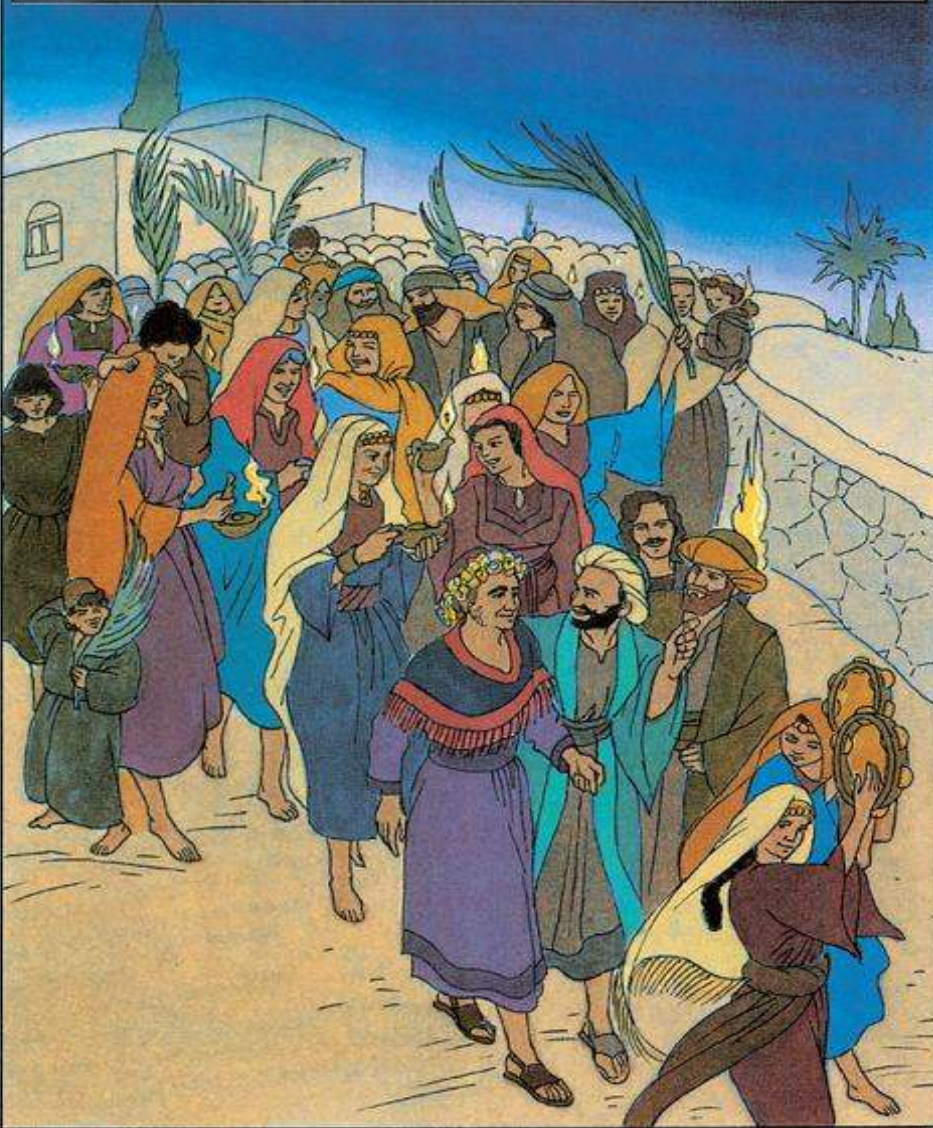
ଏହାପରେ ଶୟତାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ଏବଂ
ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

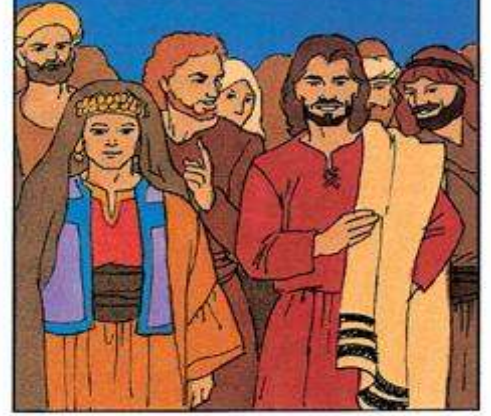
ଯୀଶୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଗାଲିଲାକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ
ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ସାରା ବ୍ୟାପିଗଲା ।
ଅନେକେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ ।
ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାମାନେ ଯେଉଁ ମସୀହଙ୍କ କଥା ଲେଖୁଥିଲେ,
ଯୀଶୁ ସେହି ମସୀହ କି ନୁହନ୍ତି, ତାହା ଜାଣିବାକୁ
ସେମାନେ ଆଗ୍ରହୀ ହେଲେ ।

ଗାଲିଲୀର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କାନା ନଗରରେ ଏକ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା ।

ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ମାତା ଓ କେତେକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

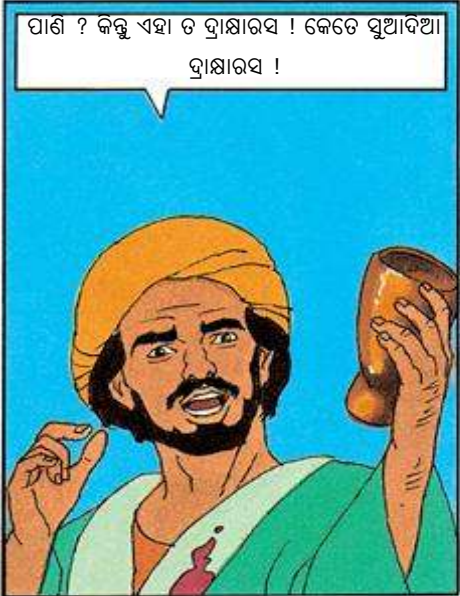
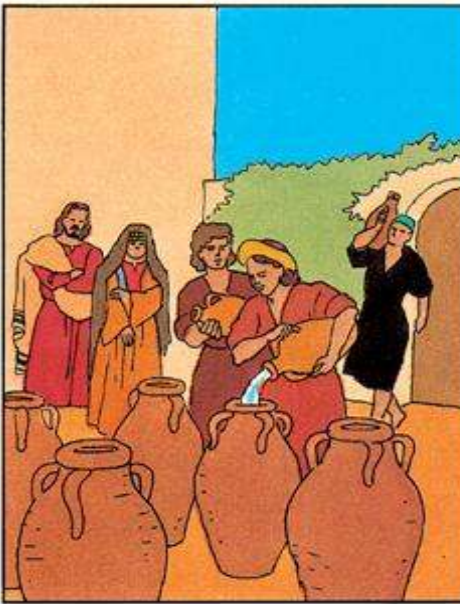
କିନ୍ତୁ ବିବାହ ଉତ୍ସବ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ...

କ'ଣ ଅସୁବିଧା ହେଇଛି !
ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ସରିଯାଇଛି !

ଯୀଶୁ ତୁମକୁ ଯାହା
କହନ୍ତି, ତାହା କର !

ବଡ଼ ବଡ଼ ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କର ଏବଂ ତାକୁ ଚାଖୁବା
ପାଇଁ ଭୋଜକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯାଅ ।

ପାଣି ? କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ! କେତେ ସୁଆଦିଆ
ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ !

ଏହାକୁ ଚାଖ ! ତୁମେ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ
ସାଇତି ରଖୁଛ !

?

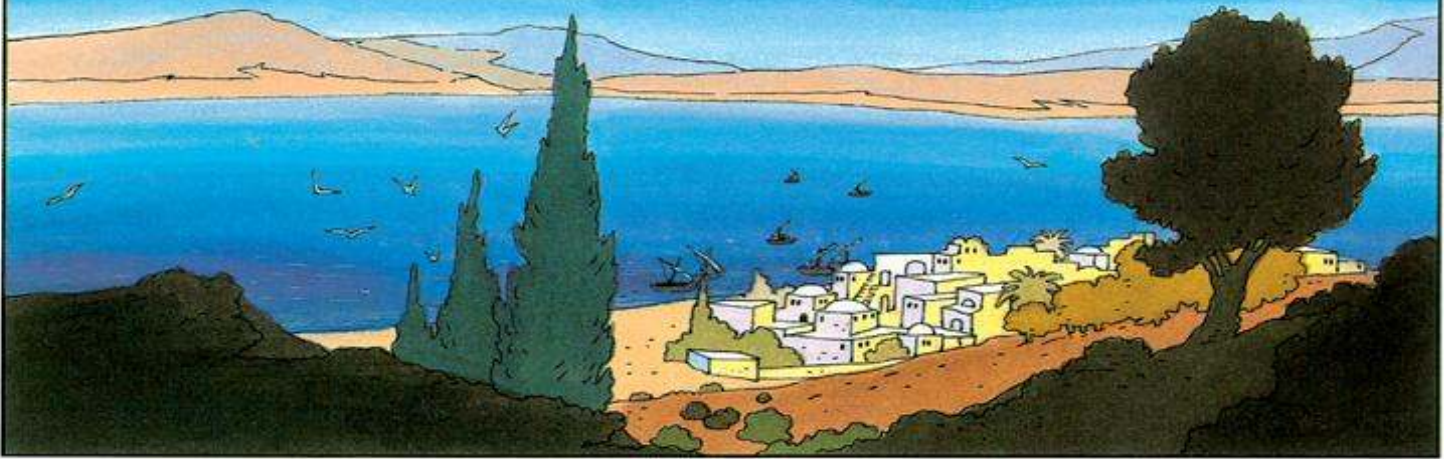

ଏହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଶୁଣା ଯାଇନଥିଲା ! ମୁଁ ଏହା ଆଗରୁ ଏମିତିକା
ବିବାହ ଉତ୍ସବ କେବେ ଦେଖିନାହିଁ । ପାଣି ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସରେ ପରିଣତ
ହେଲା ! ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ !

ଏହା ଥିଲା ନାକରିତ ଯୀଶୁଙ୍କର
କାମ !

ସେ କିଏ ?

ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଥିବା କଫର୍ନାହୁମ ସହରଟି ଏକ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ କେଉଟ ଗାଁ ଅଟେ । ଯୀଶୁ ଏହିଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

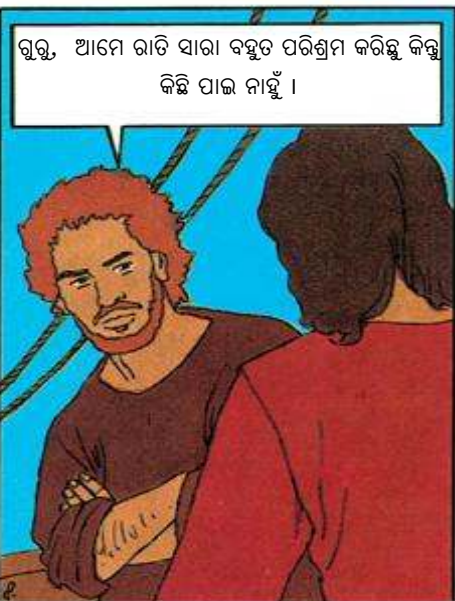
ଏବଂ ଏହିଠାରେ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

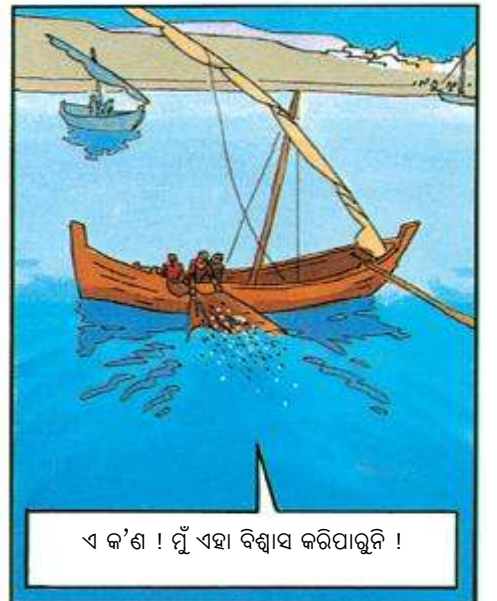
ପିତର, ଗଭୀର ଜଳକୁ ଯାଅ ଆଉ ସେଠାରେ ତୁମର ଜାଲ ପକାଅ ।

ଗୁରୁ, ଆମେ ରାତି ସାରା ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଛୁ କିନ୍ତୁ କିଛି ପାଇ ନାହୁଁ ।

କିନ୍ତୁ, ତୁମେ ଯଦି କହୁଛ ତେବେ ...

ଏ କ'ଣ ! ମୁଁ ଏହା ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରୁନି !

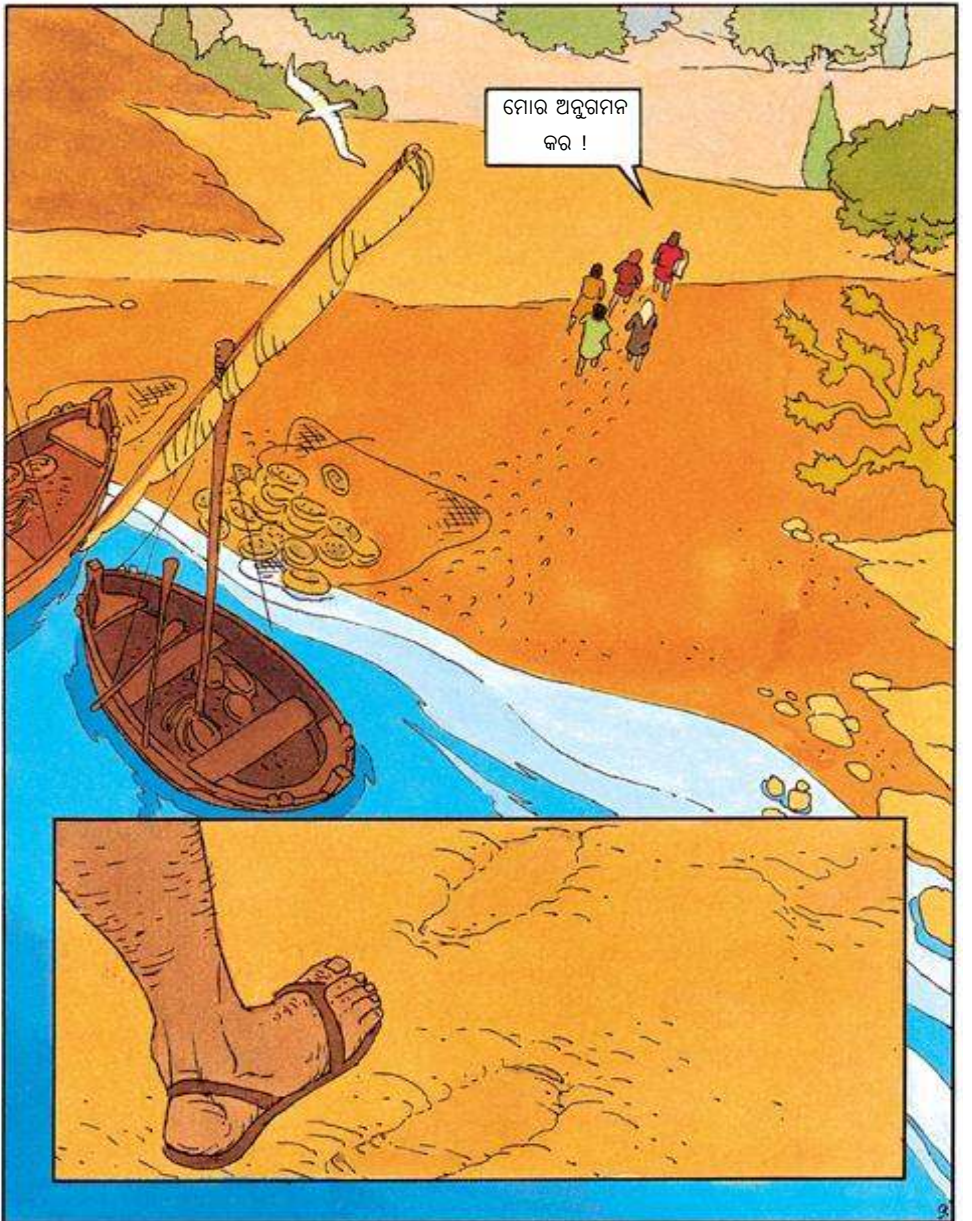

ଯାକୁବ ! ଯୋହନ !
ଏଠାକୁ ଆସ ! ଜୀବନ
ସାରା ଆମେ ଏତେ ମାଛ
କେବେ ଧରିବୁ ।

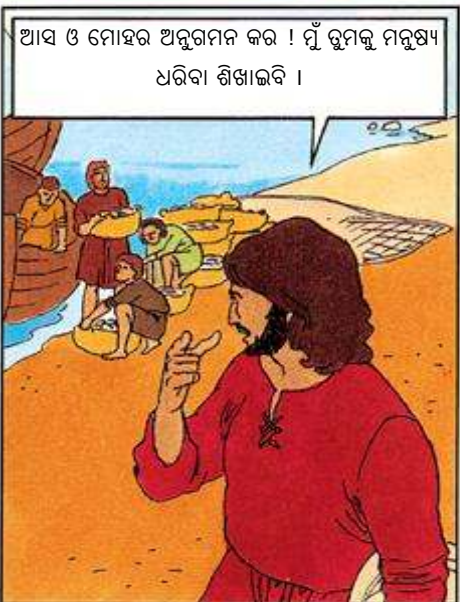

ପ୍ରଭୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ! ମୁଁ ଜଣେ ପାପୀ
ମଣିଷ ।

ଭୟ କର ନାହିଁ, ପିତର !

ମୋର ଅନୁଗମନ
କର !

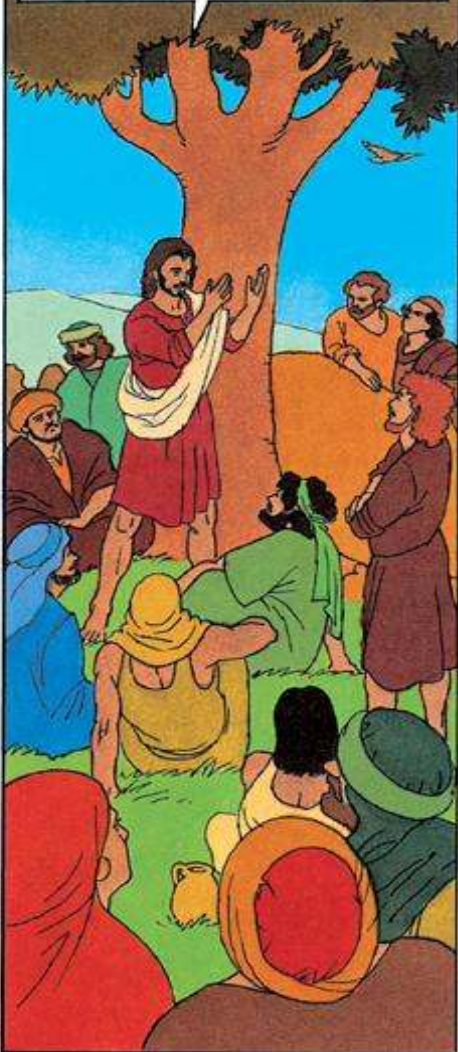
ଆସ ଓ ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ! ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟ
ଧରିବା ଶିଖାଇବି ।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଗାଲିଲୀର ଚାରିଆଡ଼େ
 ଲିଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ ପ୍ରଚାର କଲେ, ରୋଗ ସୁକ୍ଷ୍ମ
 କଲେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ି ଦେଲେ । ଲୋକମାନେ
 ଚକିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ । ସେମାନେ
 ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆସୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି କଥାରେ
 ମଜ୍ଜି ଯାଉଥିଲେ ।

ଦୀନହୀନମାନେ ଧନ୍ୟ କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ
 ସେମାନଙ୍କର ।

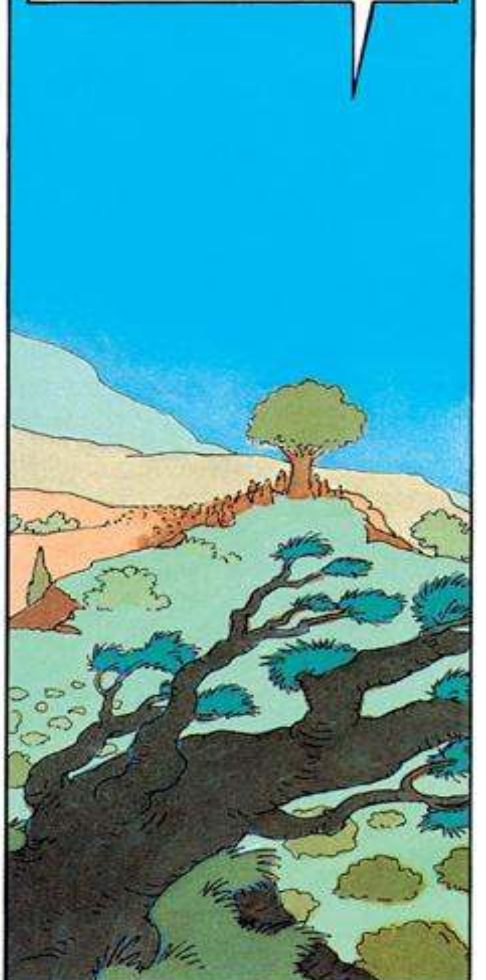
ଧାର୍ମିକତା ପାଇଁ କ୍ଷୁଧିତ ଓ ତୃଷ୍ଣିତ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ,
 କାରଣ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହେବେ ।

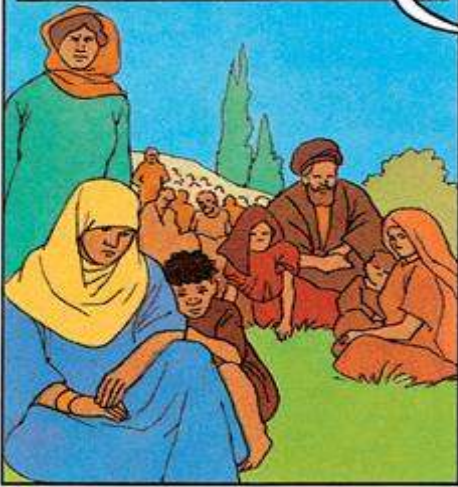
ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷମନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ
 ସେମାନେ ହସିବେ ।

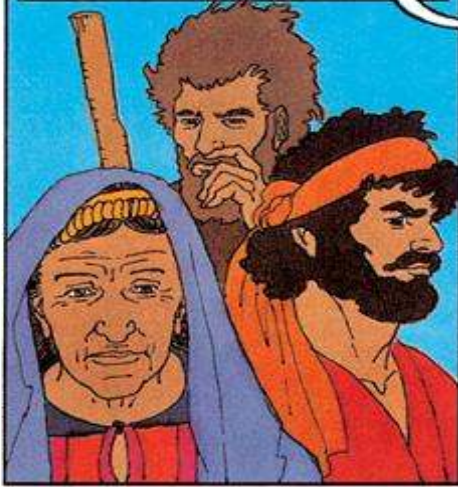
ଯଦି ଲୋକେ ମୋ' ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖରାପ
 ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ ।
 ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅ, ଯେହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମହା ପୁରସ୍କାର ରହିଛି ।

ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ଯେପରି କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମେ
ଚାହଁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେପରି କର ।

ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବା ପାଇଁ ଲୋକସେବୀତା କର୍ମ
ନ କରି ଗୋପନରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କର ।

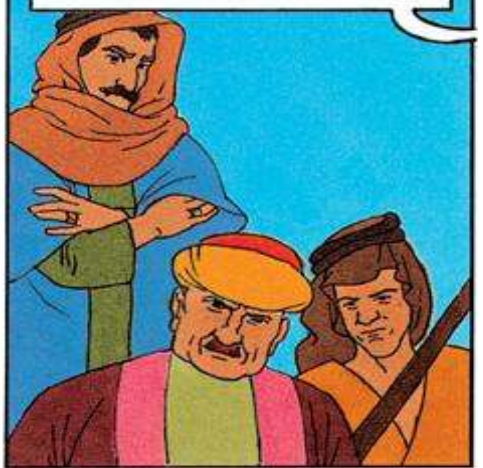
କେହି ଯଦି କାମାସକ୍ତ ହୋଇ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ତା’
ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିସାରିଲାଣି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଶରୀରର ପ୍ରଦୀପ । ତୁମର ଚନ୍ଦ୍ର ଯଦି
ପରିଷ୍କାର ତେବେ ତୁମର ସମଗ୍ର ଶରୀର
ଆଲୋକମୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମର ଚନ୍ଦ୍ର
ଅନ୍ଧକାରମୟ, ତେବେ ତୁମେ ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ
କରୁଛ ।

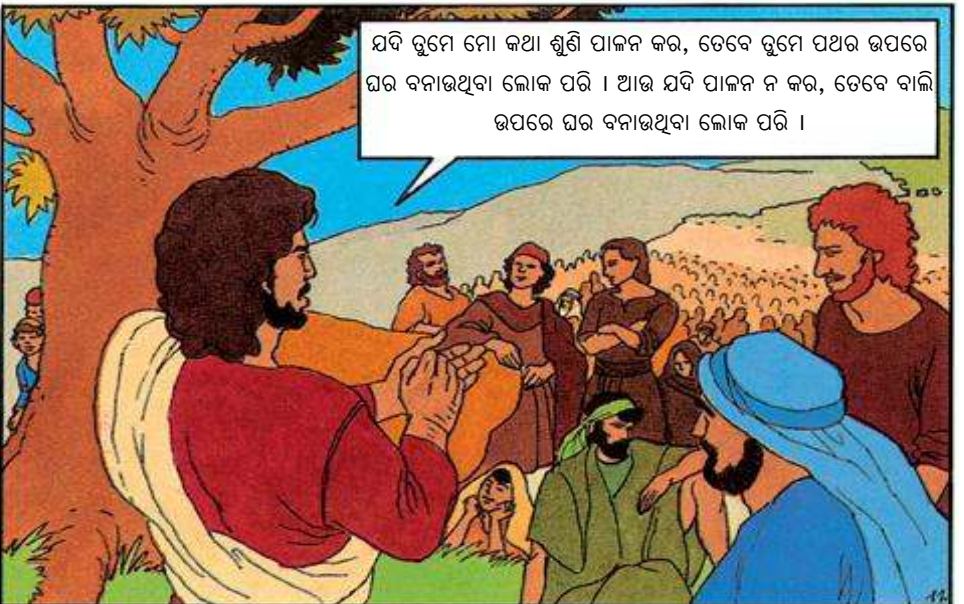
କେହି ତୁଲ୍ୟ ମୁନିବର ସେବା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ହୁଏତ
ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ କିମ୍ପା ଧନକୁ ।

ଆସନ୍ତାକାଲି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ
ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ସବୁ ବିଷୟ ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ ।

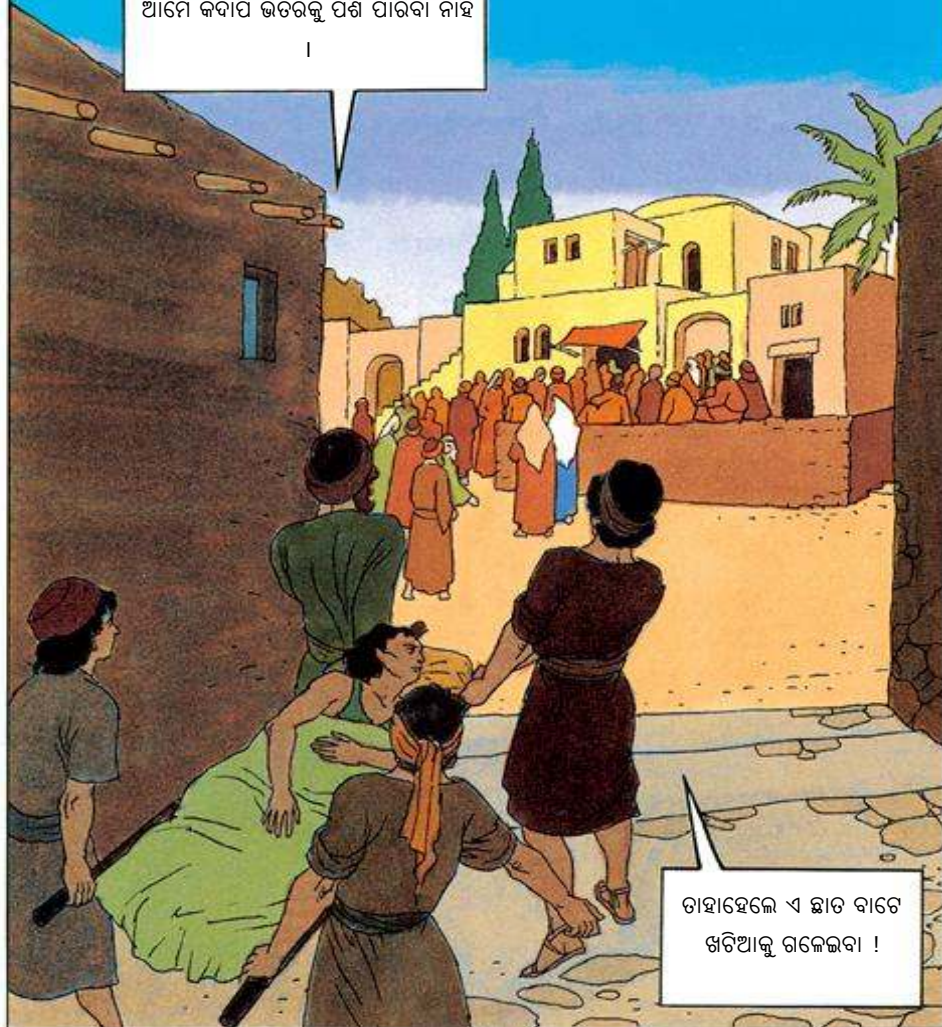

ଯଦି ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମେ ପଥର ଉପରେ
ଘର ବନାଉଥିବା ଲୋକ ପରି । ଆଉ ଯଦି ପାଳନ ନ କର, ତେବେ ବାଲି
ଉପରେ ଘର ବନାଉଥିବା ଲୋକ ପରି ।

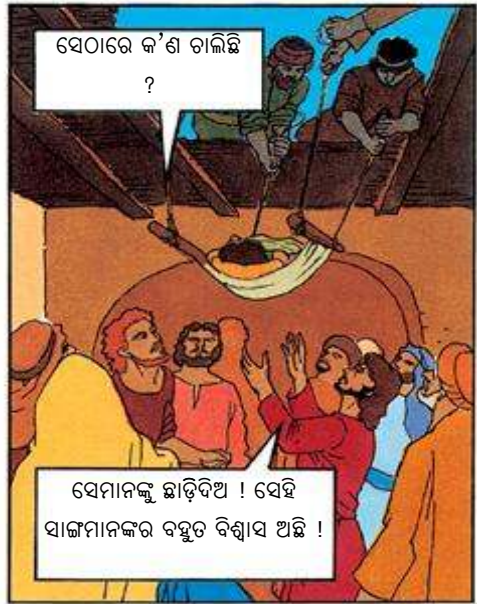
ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୁମର ଏକ ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗହଳି କରିଥିଲେ...

ଆମେ କଦାପି ଭିତରକୁ ପଶି ପାରିବା ନାହିଁ ।

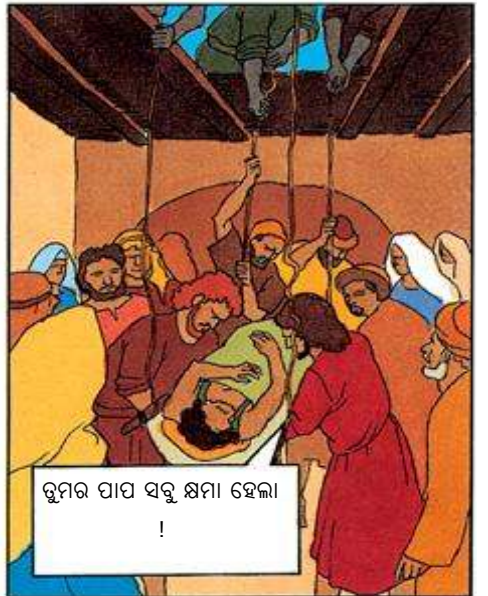

ତାହାହେଲେ ଏ ଛାତ ବାଟେ ଖଟିଆକୁ ଗଲେଇବା !

ସେଠାରେ କ'ଣ ଚାଲିଛି ?

ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ! ସେହି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କର ବହୁତ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି !

ତୁମର ପାପ ସବୁ କ୍ଷମା ହେଲା !

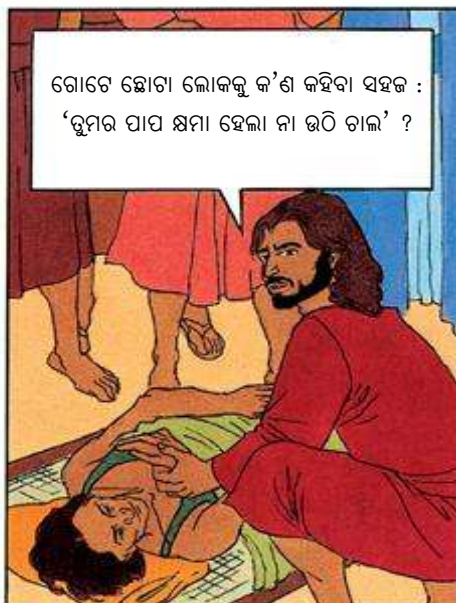
ସେ କିପରି କଲା ! ତୁମେ ତାହା ଶୁଣିପାରିଲ କି ?

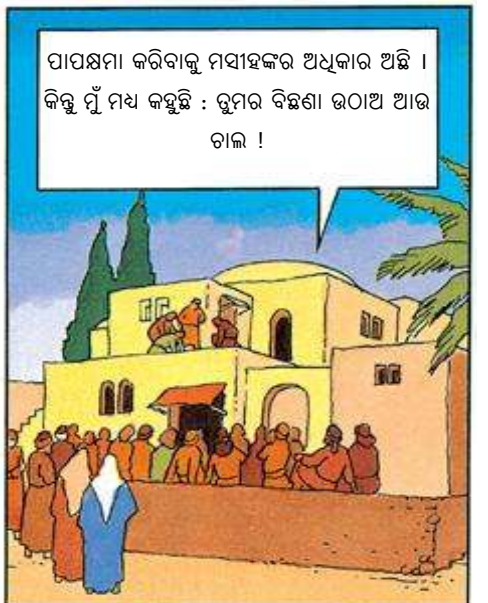
ସେ ଇଶ୍ୱର-ନିନ୍ଦା କରୁଛି !

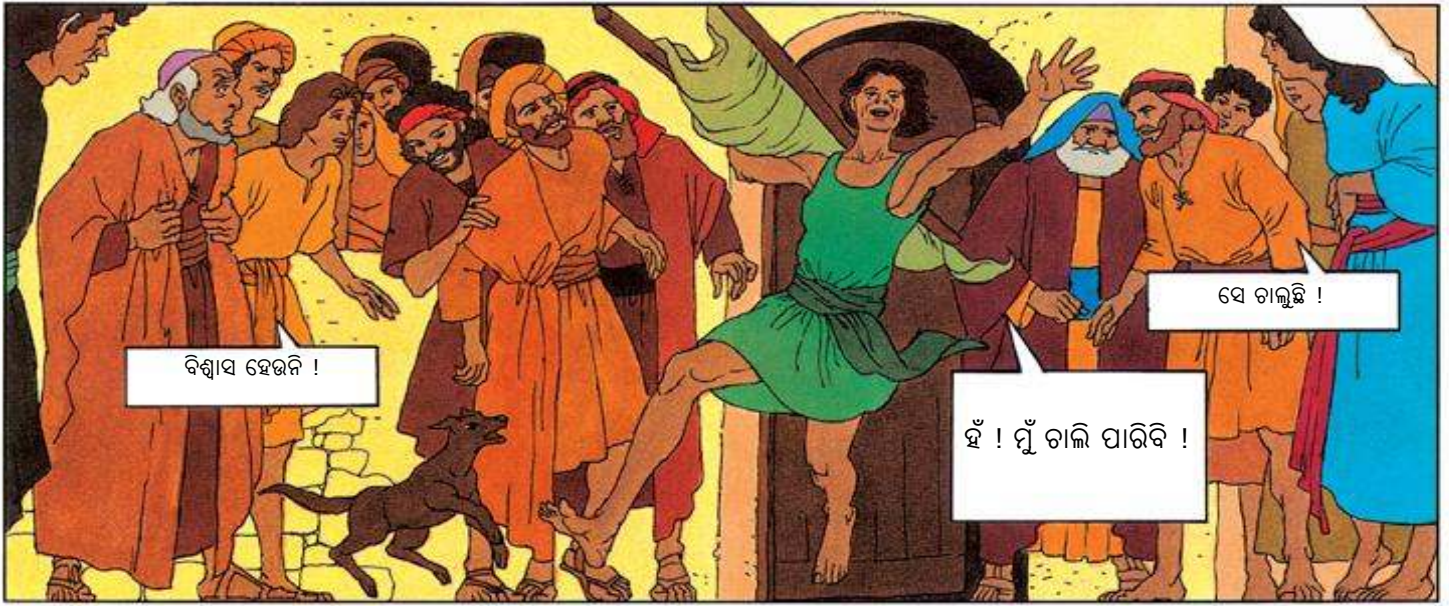
କେବଳ ଇଶ୍ୱର ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପାପ କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତି !

ଗୋଟେ ଛୋଟା ଲୋକକୁ କ'ଣ କହିବା ସହଜ : 'ତୁମର ପାପ କ୍ଷମା ହେଲା ନା ଉଠି ଚାଲ' ?

ପାପକ୍ଷମା କରିବାକୁ ମସାହକର ଅଧିକାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି : ତୁମର ବିଛଣା ଉଠାଅ ଆଉ ଚାଲ !

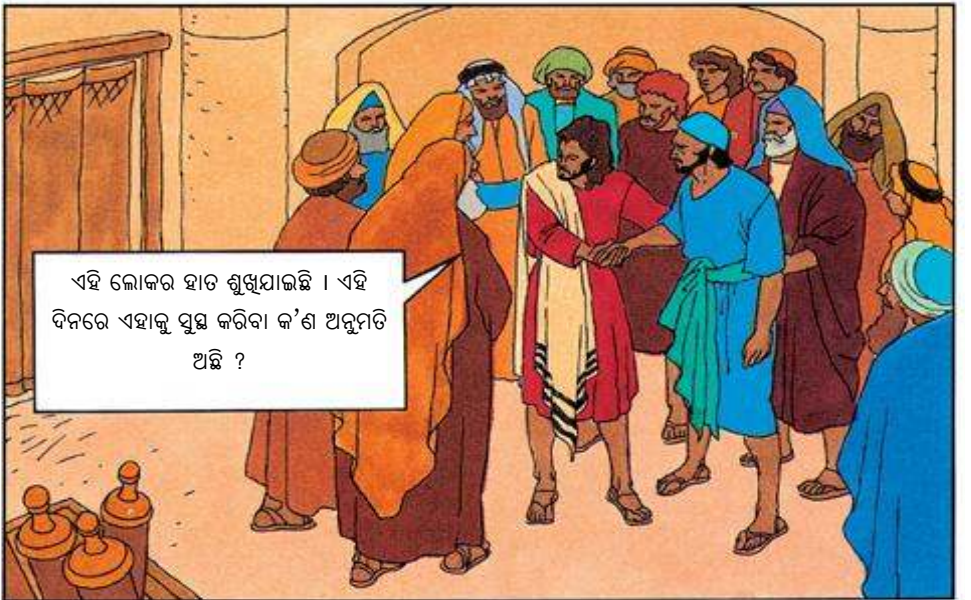

ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନି !

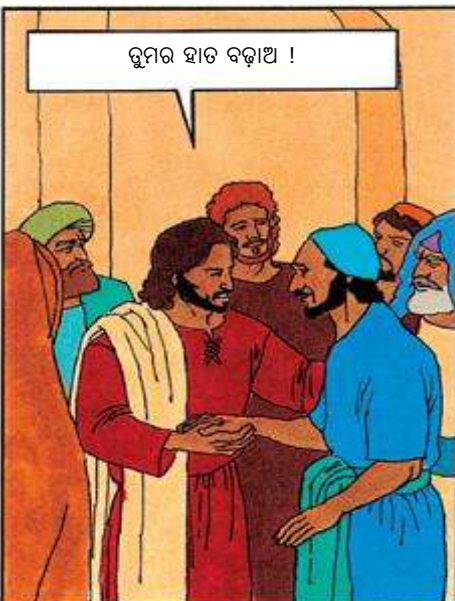
ସେ ଚାଲୁଛି !

ହଁ ! ମୁଁ ଚାଲି ପାରିବି !

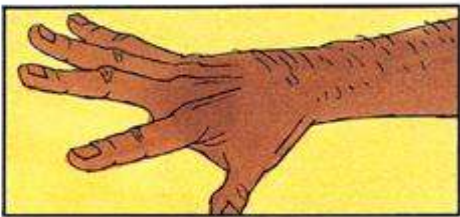
କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ନ ଥିଲେ । ଧର୍ମନେତାମାନେ ଏହାକୁ ବିଶ୍ୱାମବାରର ବିଧିବିଧି କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାଇଲେ । ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ବାରଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

ଏହି ଲୋକର ହାତ ଶୁଖିଯାଇଛି । ଏହି ଦିନରେ ଏହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା କ'ଣ ଅନୁମତି ଅଛି ?

ତୁମର ହାତ ବଢ଼ାଅ !

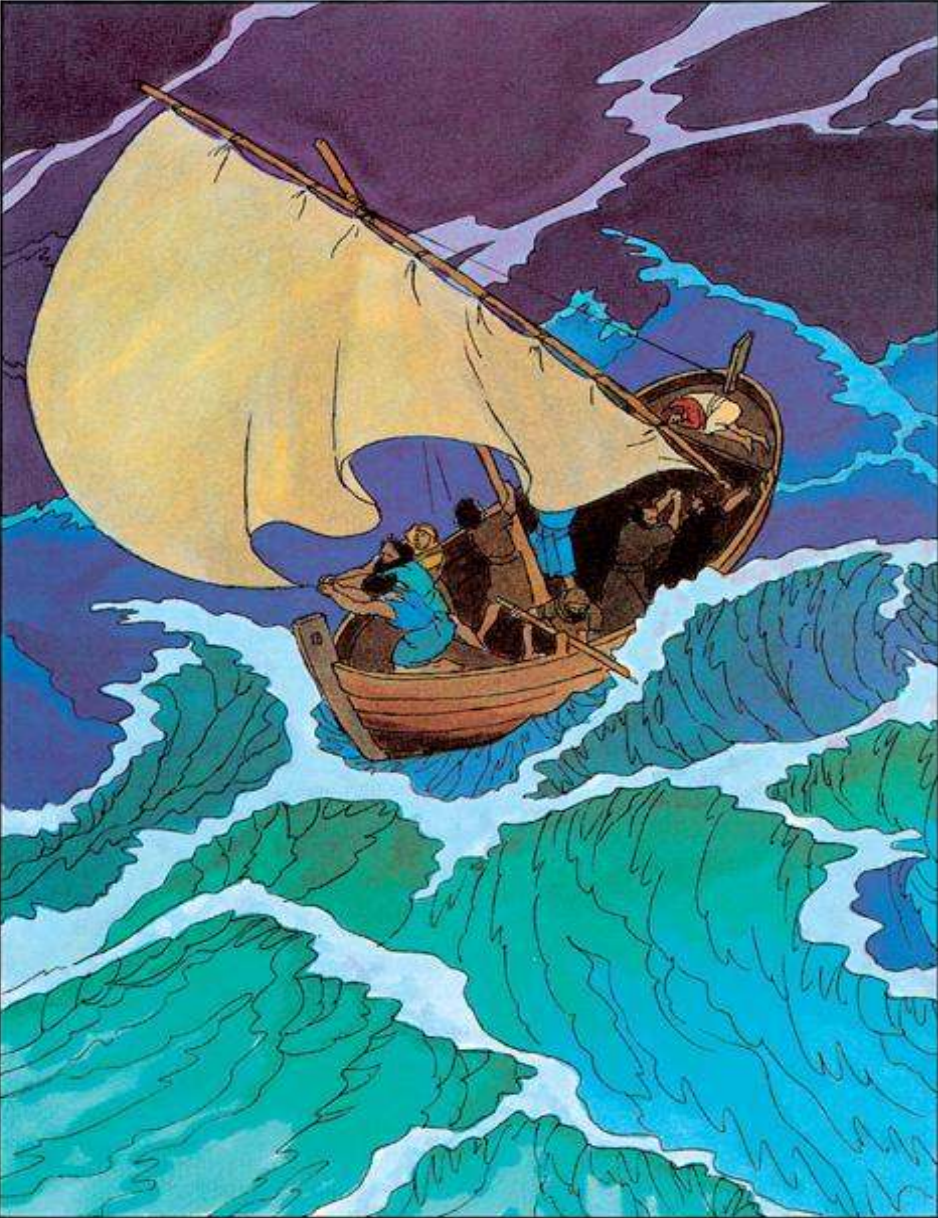
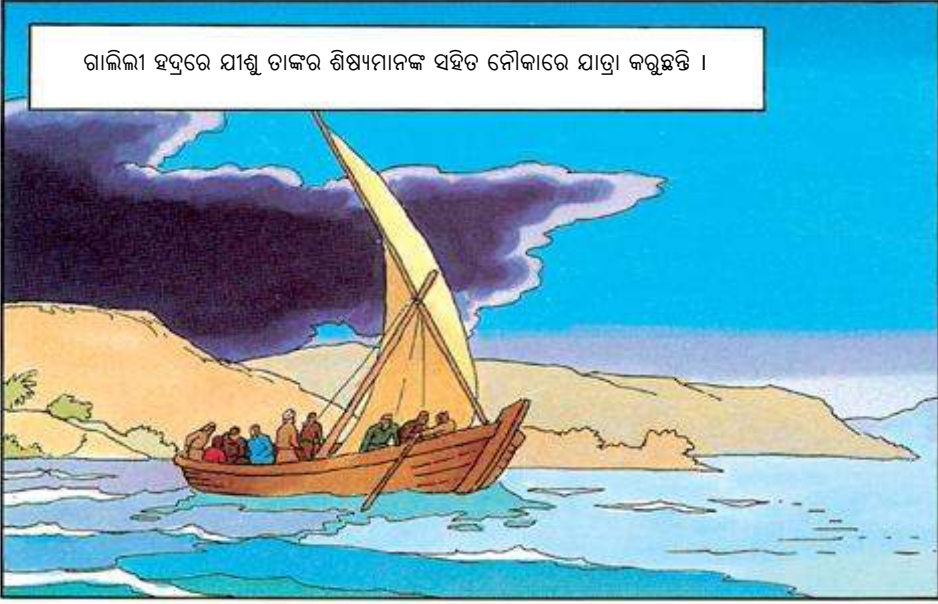
ଓ ! ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲି !

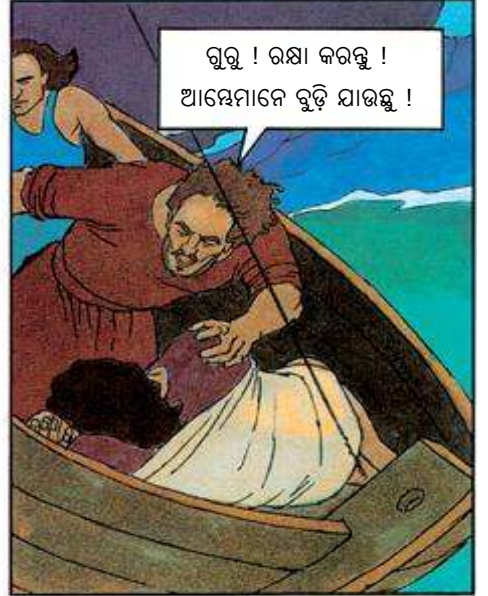
ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାର ବାଟ ପାଇଛୁ !

ଯାହୁଣ୍ଡାଲମର ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଯେ, ସେ ଆମ ଜାତିକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଉଅଛି !

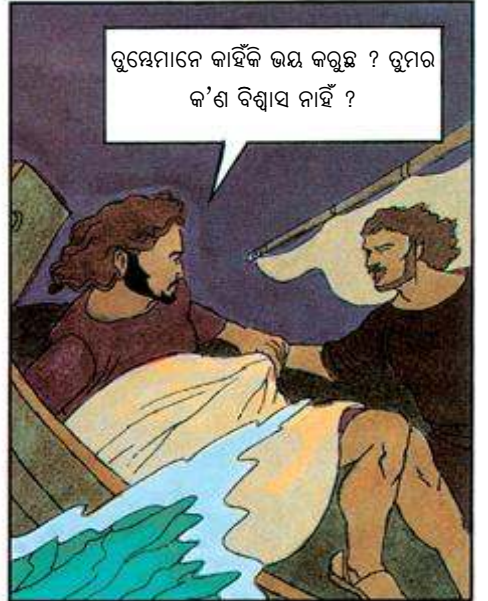
ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନୌକାରେ ଯାତ୍ରା କରୁଛନ୍ତି ।

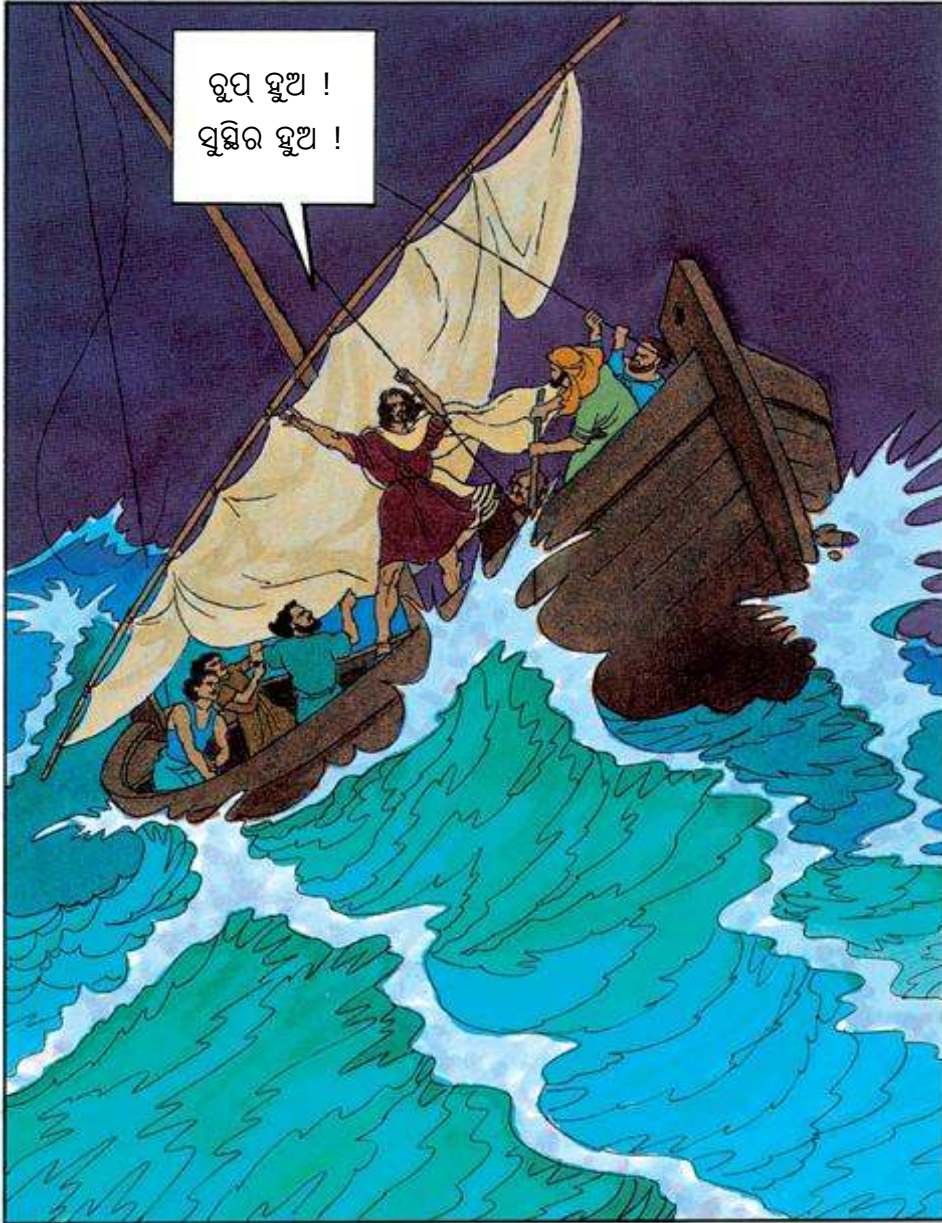

ଗୁରୁ ! ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ !
ଆତ୍ମନାଶ ହେବ !

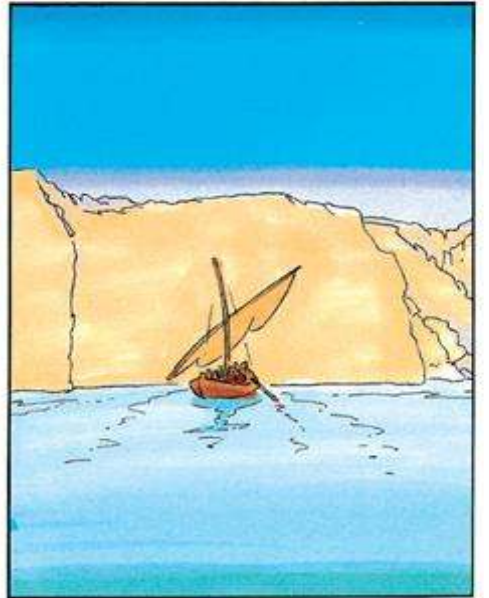
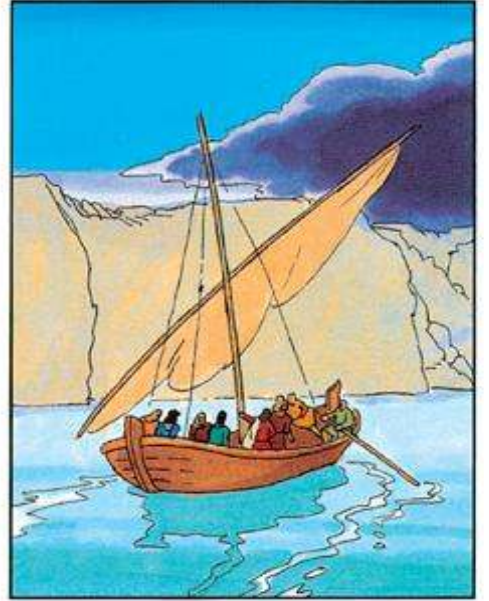

ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରୁଛ ? ତୁମର
କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ?

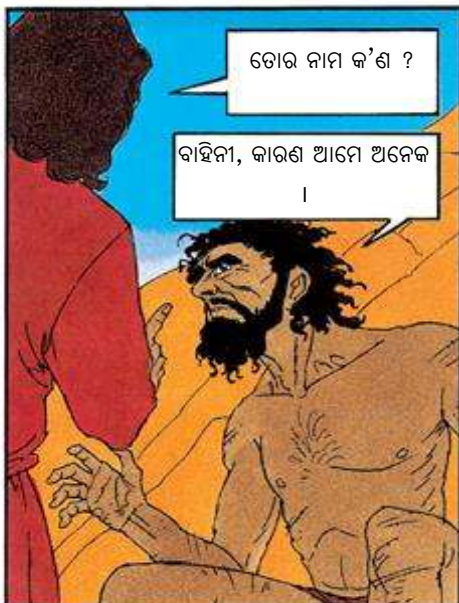
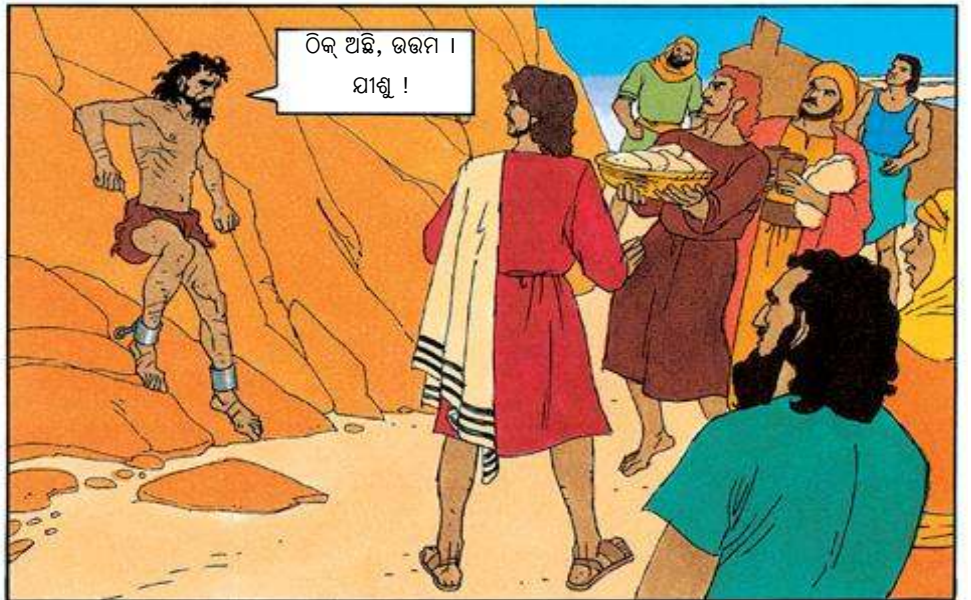
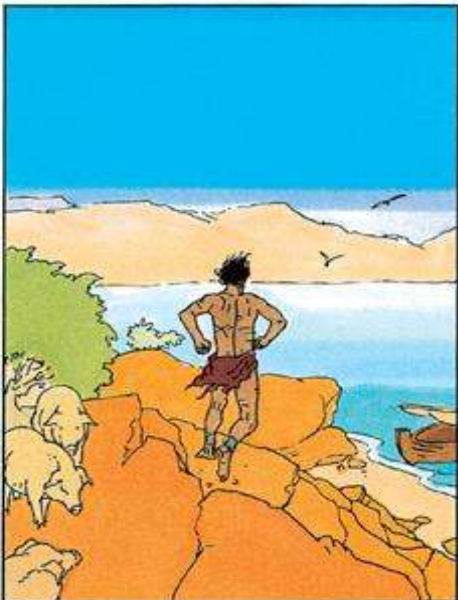
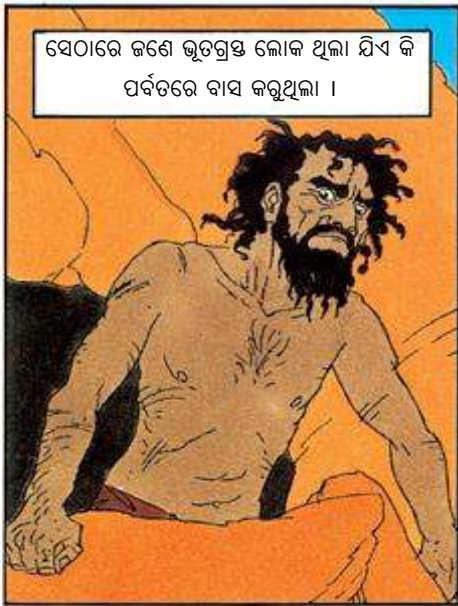

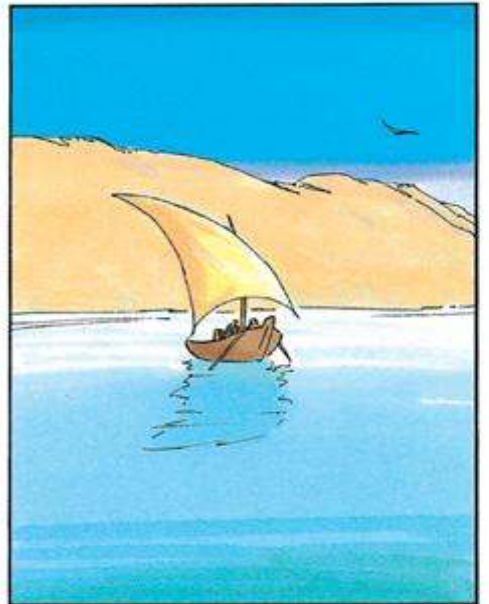
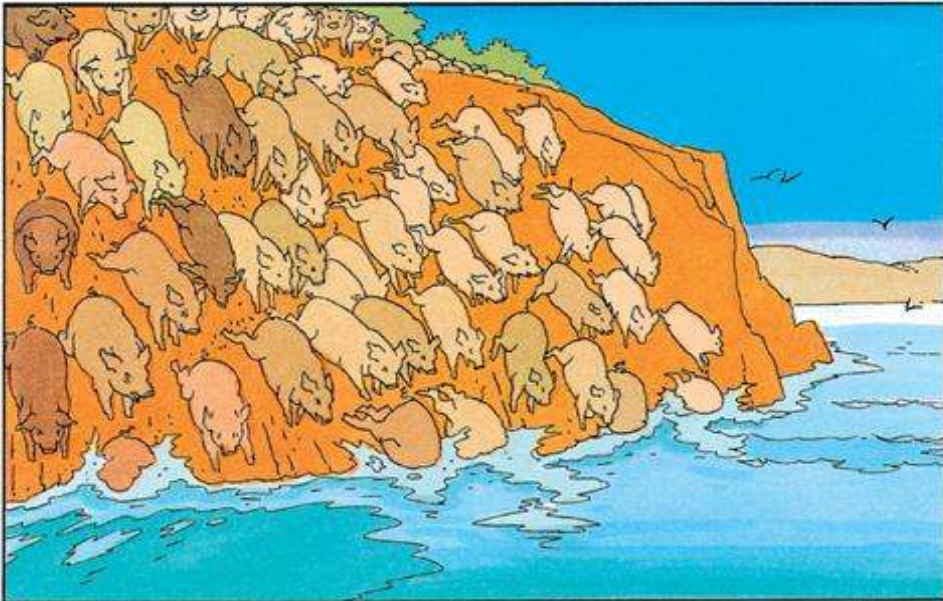
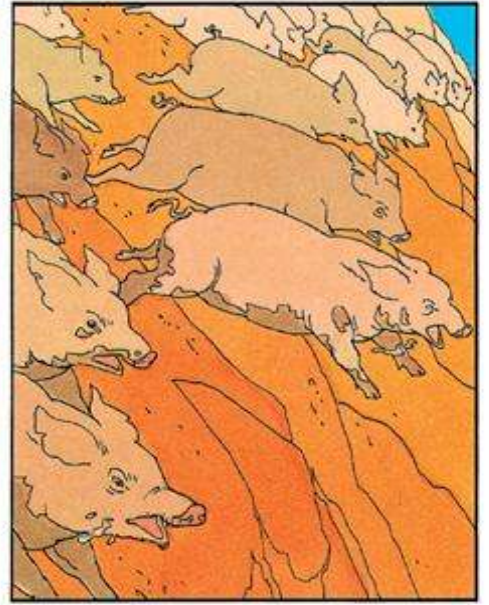
ରୁପ୍ ହୁଅ !
ସୁନ୍ଦର ହୁଅ !

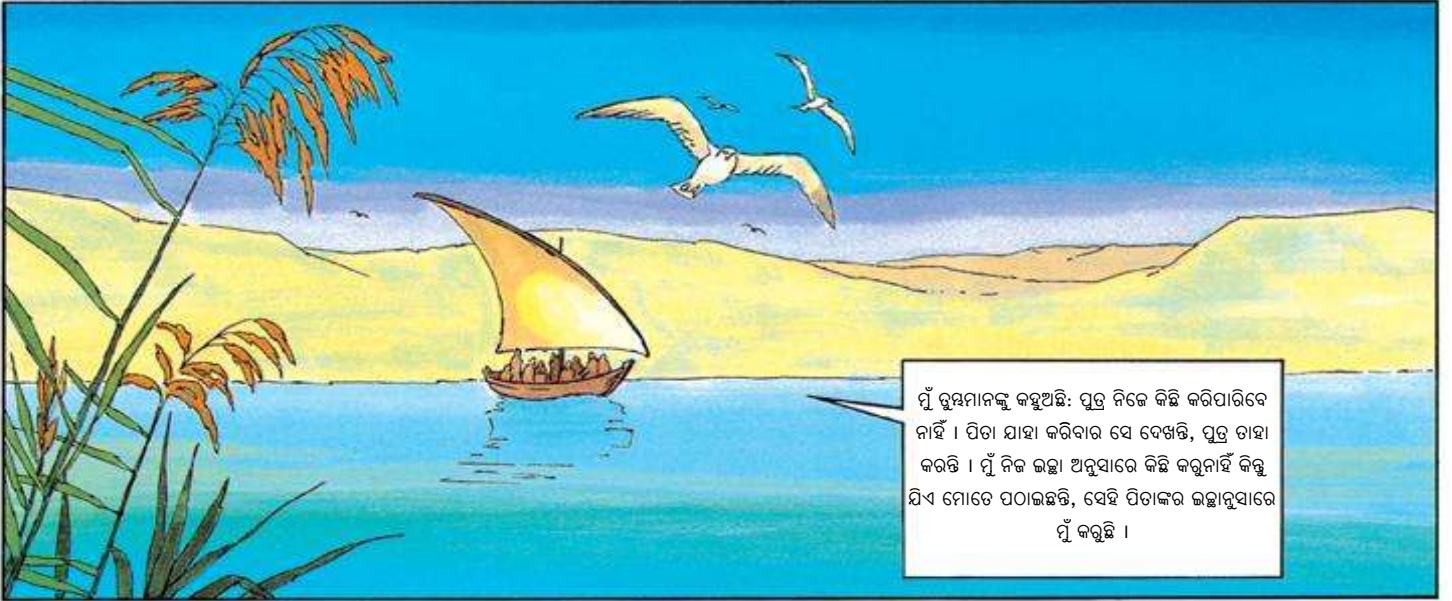

ସେମାନେ କୁଳରେ ସେମାନଙ୍କର ନୌକାକୁ ବାନ୍ଧିଲେ । କିନ୍ତୁ ପର୍ବତରେ...

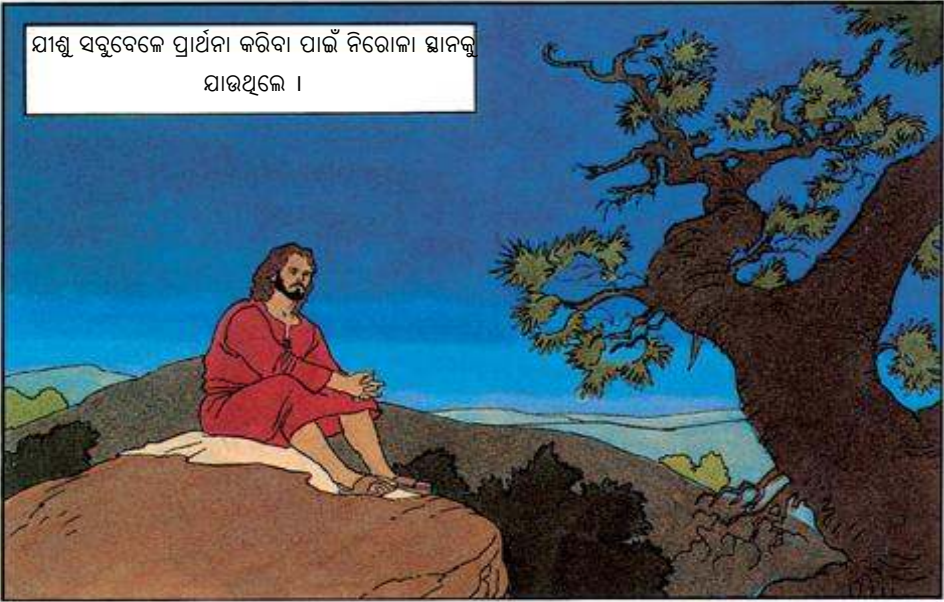
ହା..ହା ... !

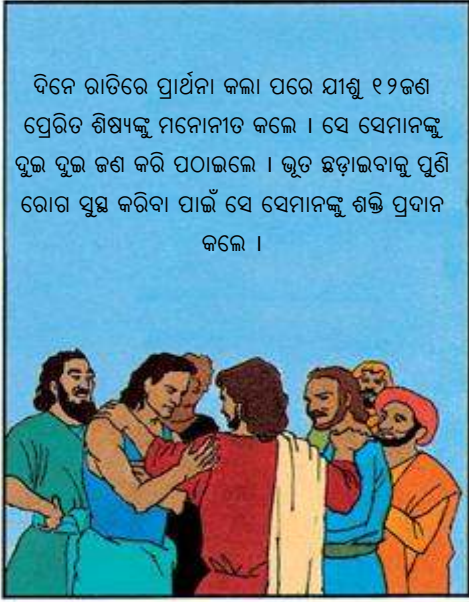

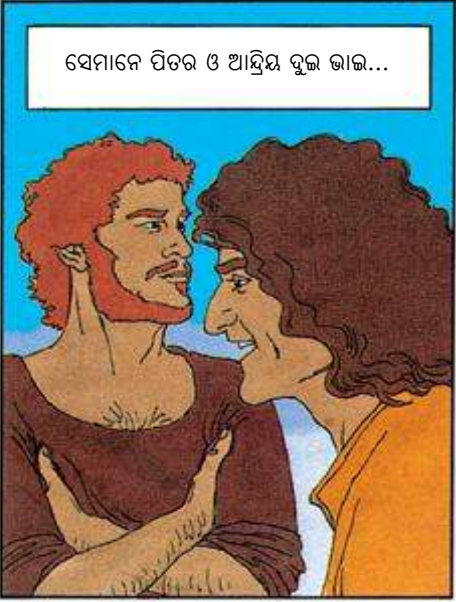
ପୂର୍ବ ସମୟରେ କହୁଅଛନ୍ତି: ପୁତ୍ର ନିଜେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପିତା ଯାହା କରିବାର ସେ ଦେଖନ୍ତି, ପୁତ୍ର ତାହା କରନ୍ତି । ପୂର୍ବ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ କିଛି କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେହି ପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବ କରୁଛି ।

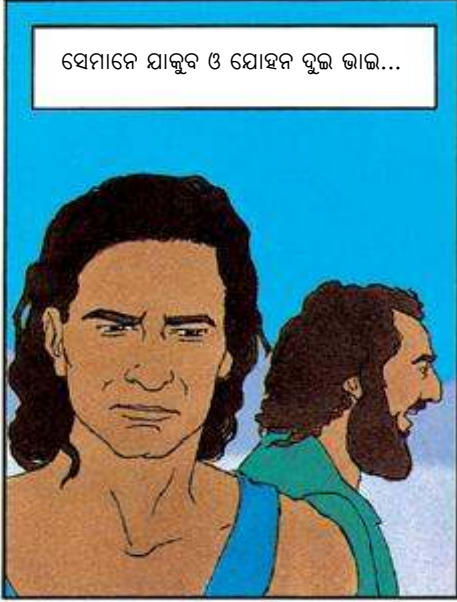
ଯୀଶୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ନିରୋଳା ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

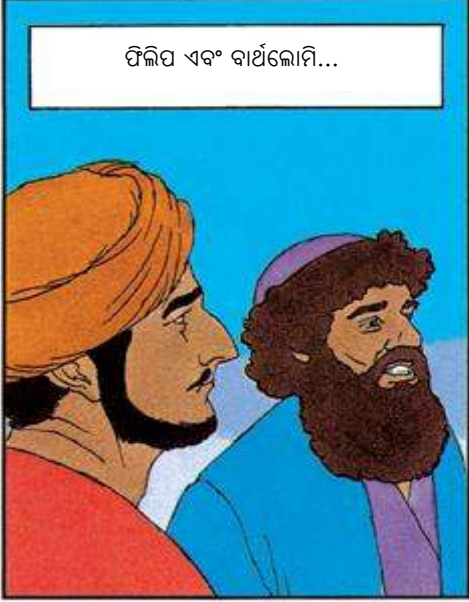
ଦିନେ ରାତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ପରେ ଯୀଶୁ ୧୨ଜଣ ପ୍ରେରିତ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ କରି ପଠାଇଲେ । ଭୂତ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ପୁଣି ରୋଗ ସୁସ୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ସେମାନେ ପିତର ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଦୁଇ ଭାଇ...

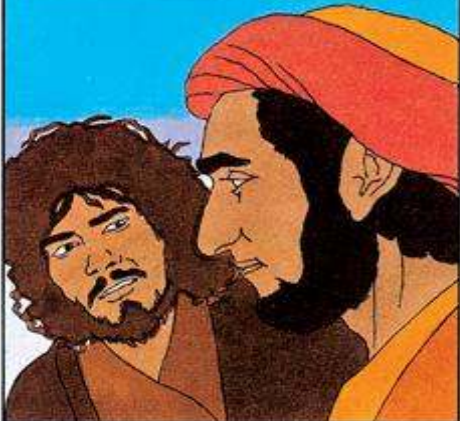

ସେମାନେ ଯାକୁବ ଓ ଯୋହନ ଦୁଇ ଭାଇ...

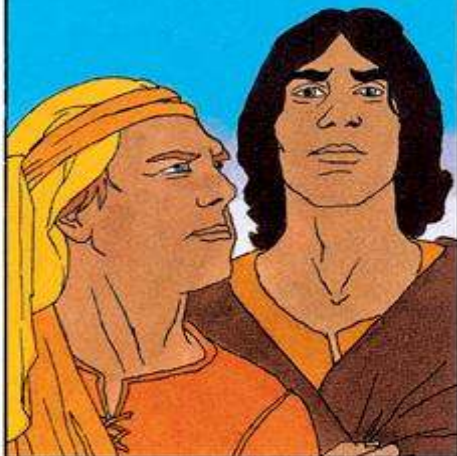

ଫିଲିପ ଏବଂ ବାର୍ଥଲୋମି...

ଥୋମା ଏବଂ ମାଥୁର (ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ରୋମୀୟ
କର ଆବାସକାରୀ ଥିଲେ)

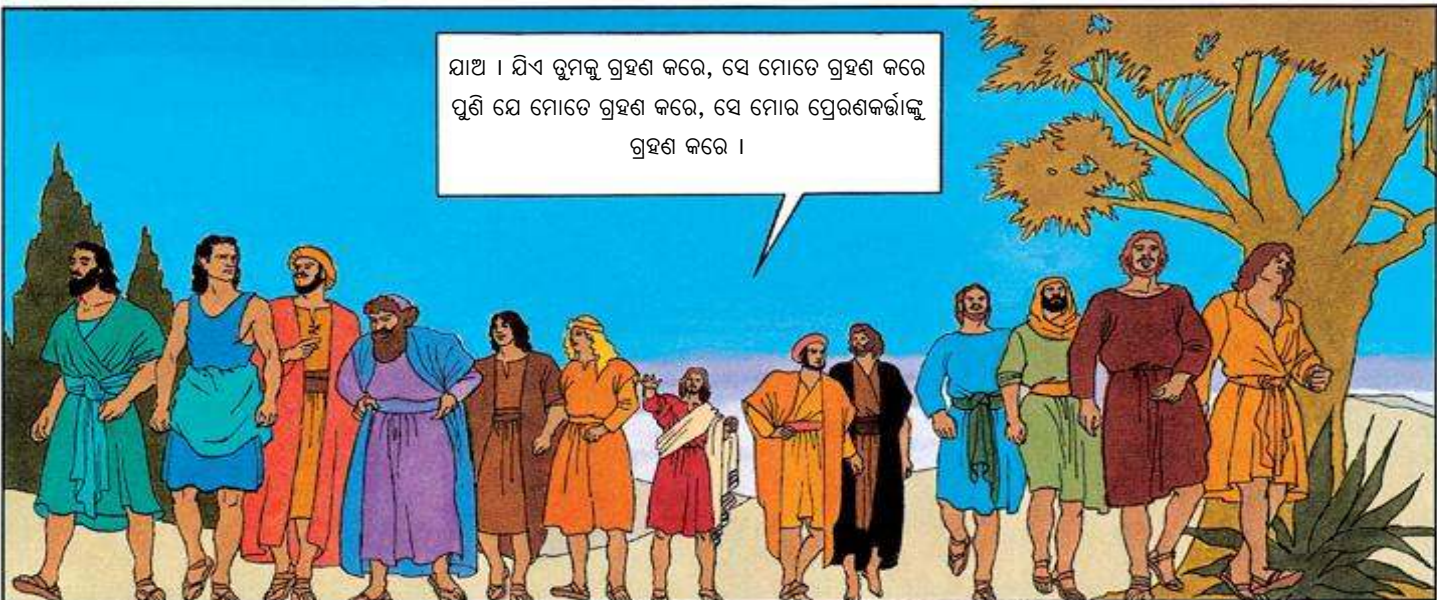
ଅବିୟସ, ଯାକୁବ

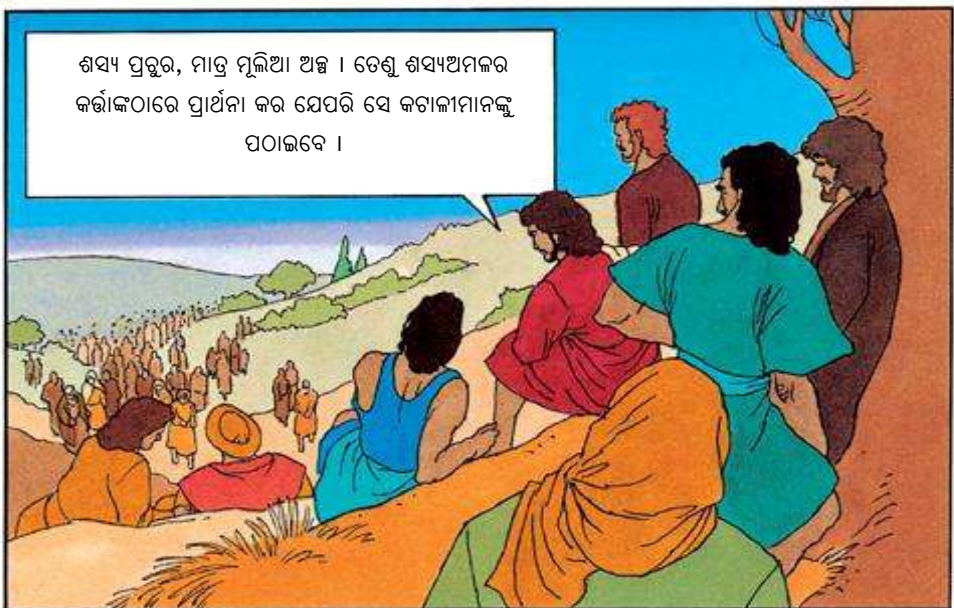
ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ଶିମୋନ ଏବଂ ଇସାରିଯୋଥ ଯିହୁଦା

ଯାଅ । ଯିଏ ତୁମକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ
ପୁଣି ଯେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ଗ୍ରହଣ କରେ ।

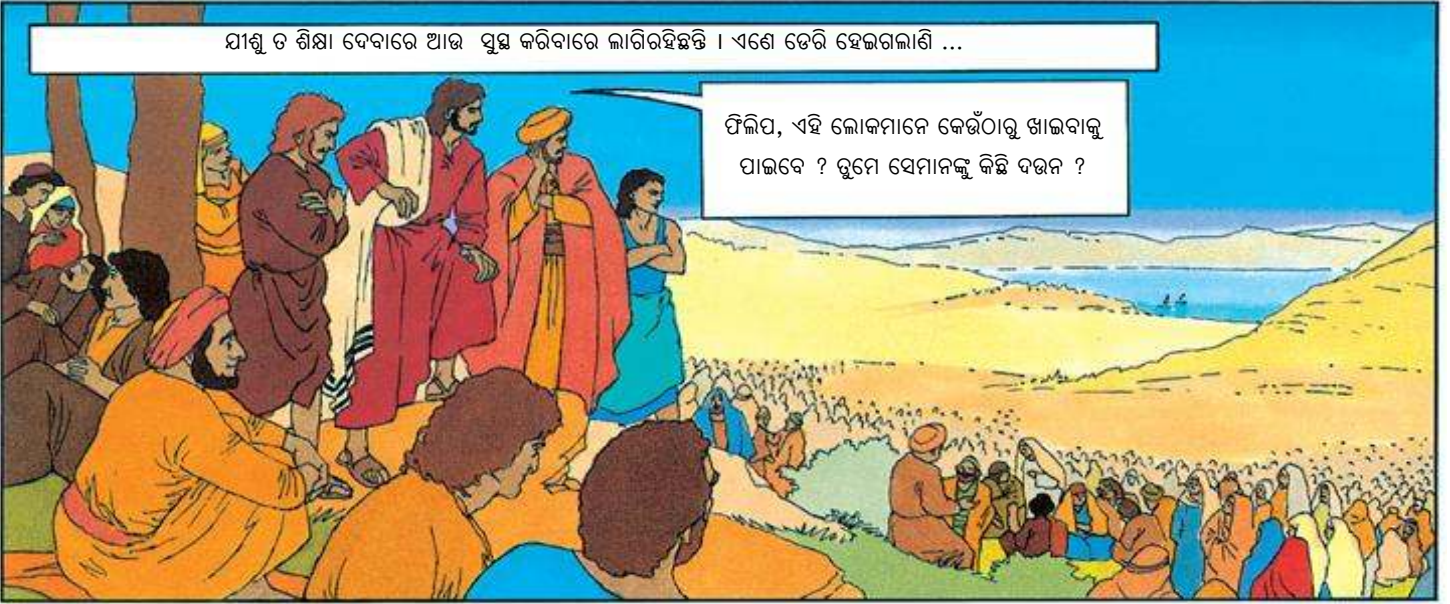
ଶସ୍ୟ ପ୍ରଚୁର, ମାତ୍ର ମୂଲିଆ ଅଳ୍ପ । ତେଣୁ ଶସ୍ୟଅମଳର
କର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେପରି ସେ କଟାଳୀମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇବେ ।

୧୨ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଅତି ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସେମାନଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଫେରିଲେ । ତା'ପରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଏକ ନିରୋଳା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ,
କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ତ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଆଉ ସୁସ୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିରହିଛନ୍ତି । ଏଣେ ଡେରି ହେଇଗଲାଣି ...

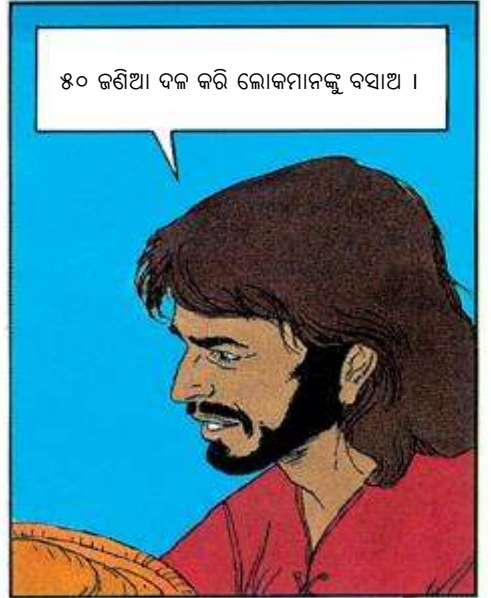
ଫିଲିପ, ଏହି ଲୋକମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଖାଇବାକୁ ପାଇବେ ? ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦରନ ?

ଆଠ ମାସର ପାରିଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନି !

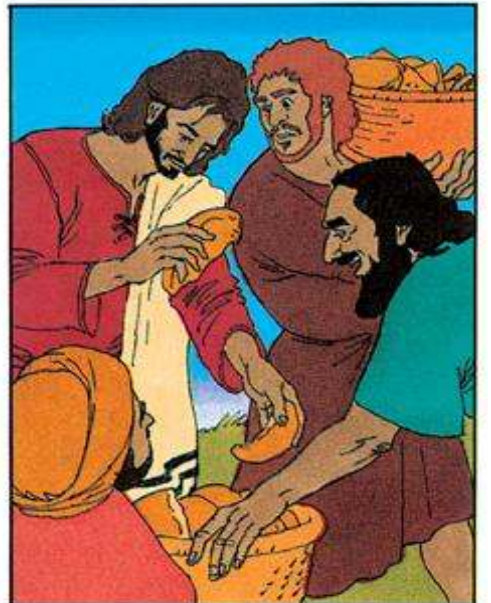
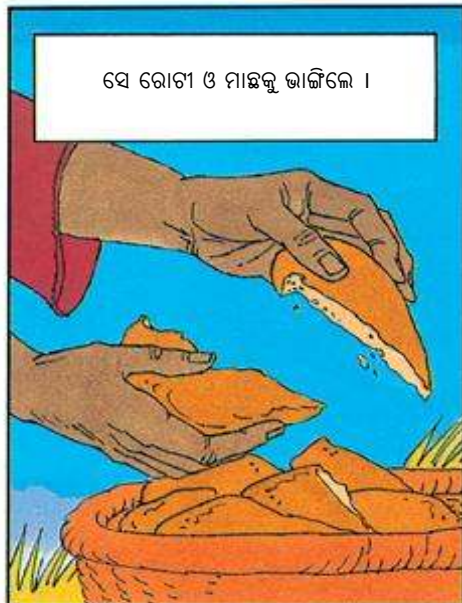
ଏଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପୁଅ ପାଖରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟୀ ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଅଛି ।

୫୦ ଜଣିଆ ଦଳ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସାଅ ।

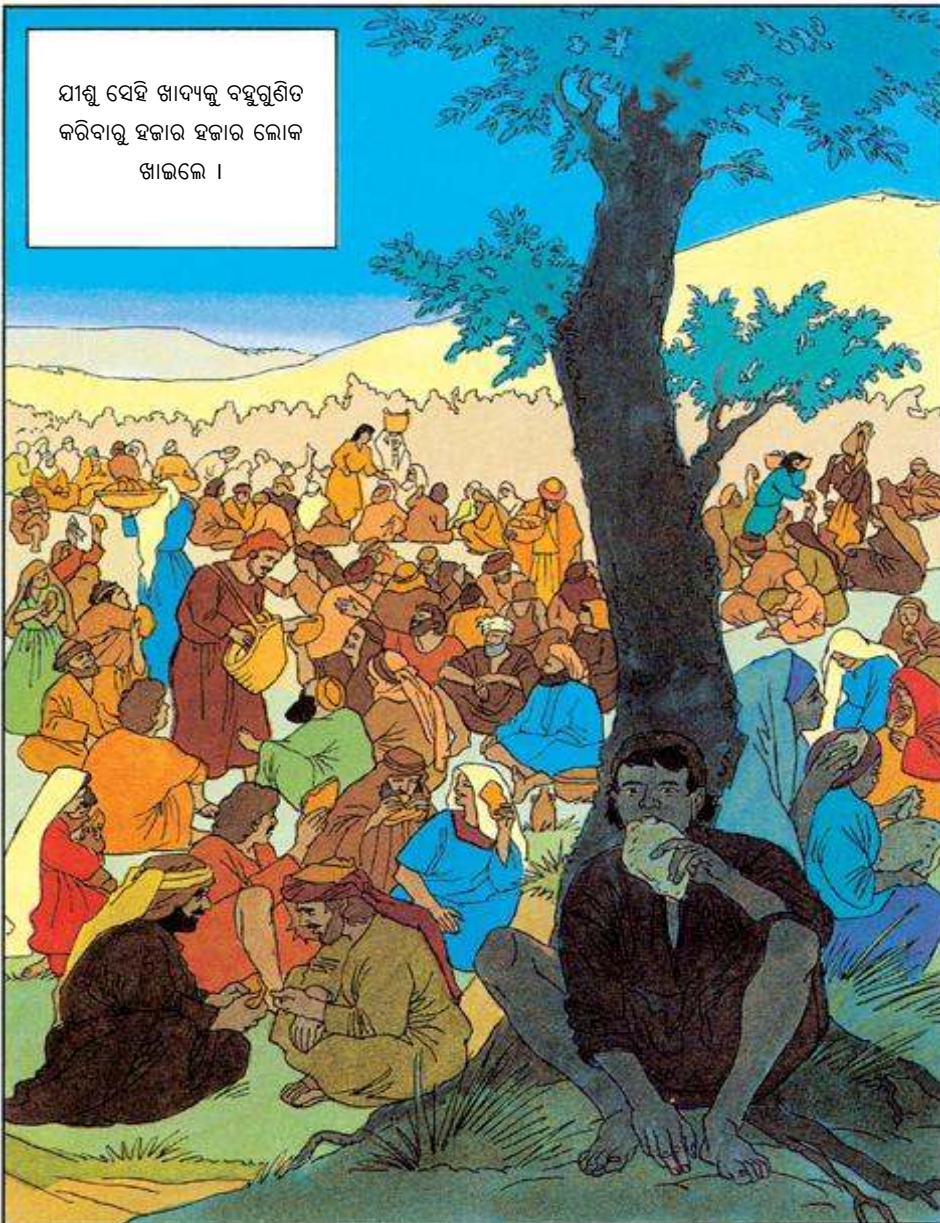

ଯୀଶୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।

ସେ ରୋଟୀ ଓ ମାଛକୁ ଭାଙ୍ଗିଲେ ।

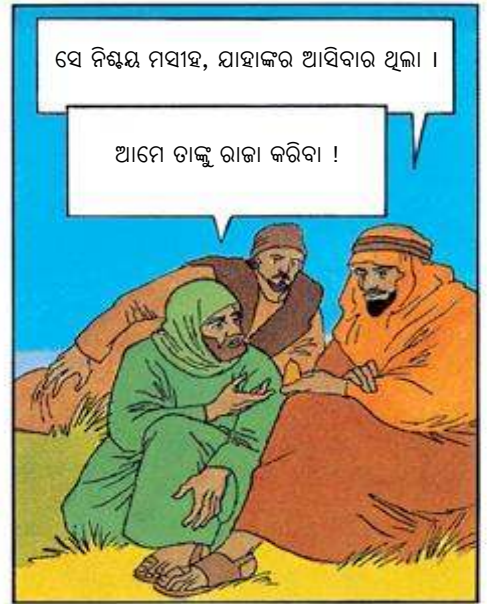

ଯୀଶୁ ସେହି ଖାଦ୍ୟକୁ ବହୁଗୁଣିତ
କରିବାରୁ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ
ଖାଇଲେ ।

ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମସୀହ, ଯାହାଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା ।

ଆମେ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା !

ଦେଖ ! ପୁରା ୧୨
ଟୋକେଇ ବଳି ଯାଇଛି !

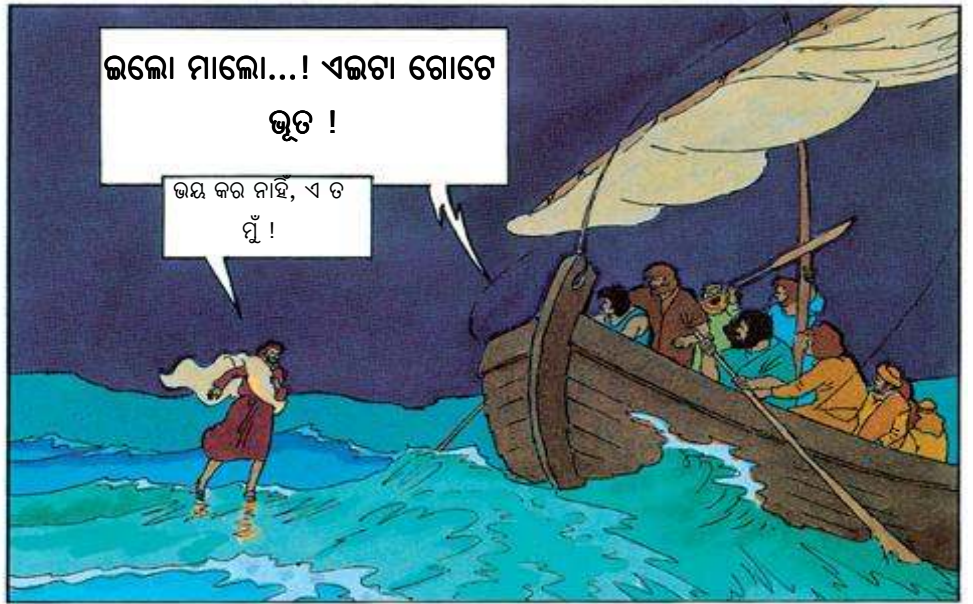

ଏବେ ଲୋକମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ନୌକାରେ ଆଉ
ପାରିକୁ ଯାଅ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପର୍ବତରେ ରହିବି ।

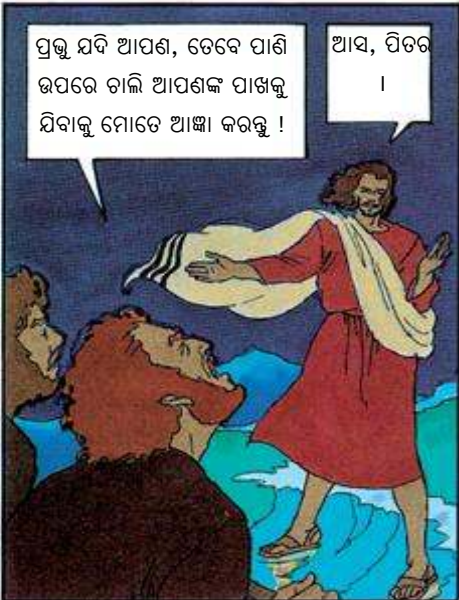

ତାପରେ...

ଇଲୋ ମାଲୋ...! ଏଇଟା ଗୋଟେ ଭୂତ !

ଭୟ କର ନାହିଁ, ଏ ତ ମୁଁ !

ପ୍ରଭୁ ଯଦି ଆପଣ, ତେବେ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ !

ଆସ, ପିତର !

ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ !

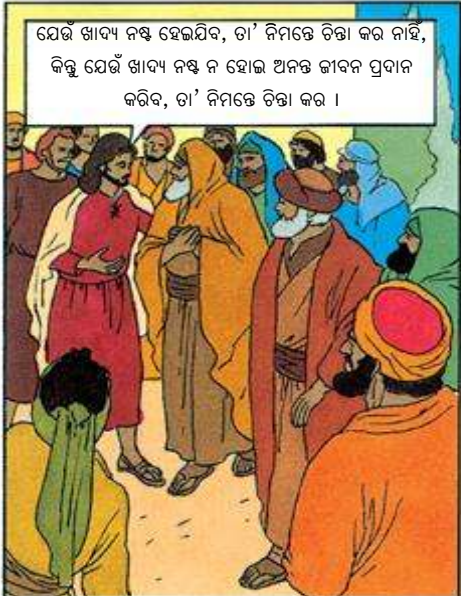
ପିତର, ତୁମେ କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ କଲ ?

ଅନେକ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯୀଶୁଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱରେ ରୋମୀୟ ଅଧିପତିମାନେ ବିତାଡ଼ିତ ହେବେ । ଯୀଶୁଙ୍କର ବିରୋଧୀମାନେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇ ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କଲେ ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ମତାଇ ତାଙ୍କୁ ଦୂରରେ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

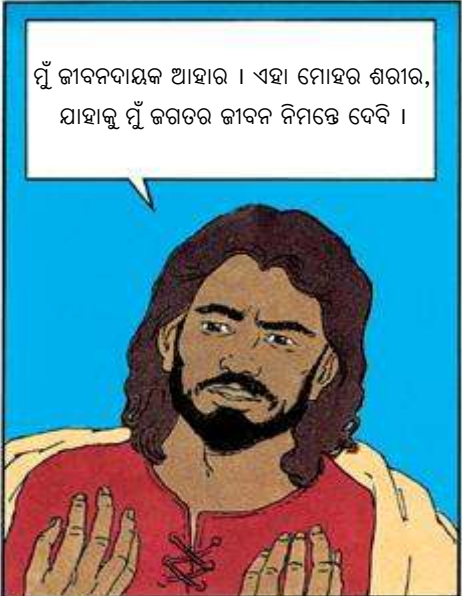

ଶୁଭ୍ର ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ?

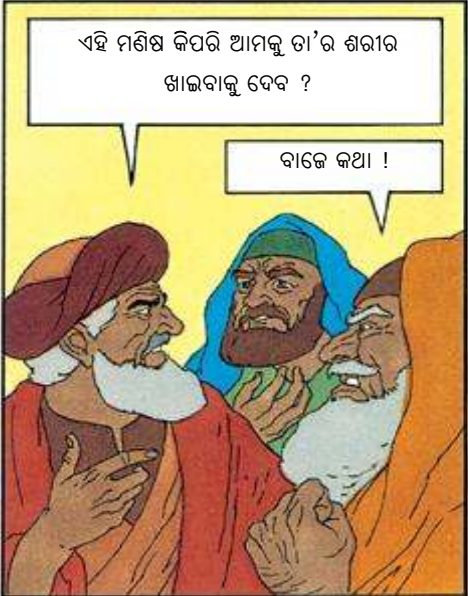
ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଗୀ ଖୁଆଇଥିବାରୁ କ'ଣ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ ?

ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଇଯିବ, ତା' ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ତା' ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କର ।

ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । ଏହା ମୋହର ଶରୀର, ଯାହାକୁ ମୁଁ ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି ।

ଏହି ମଣିଷ କିପରି ଆମକୁ ତା'ର ଶରୀର ଖାଇବାକୁ ଦେବ ?

ବାଜେ କଥା !

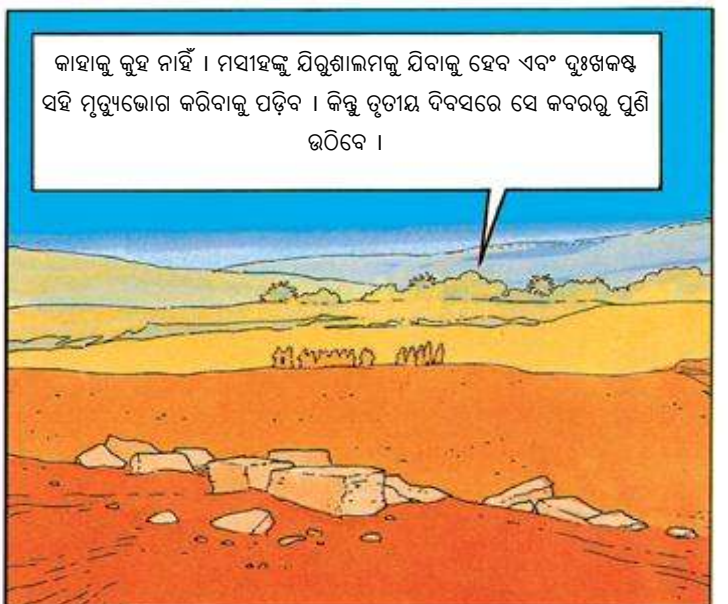
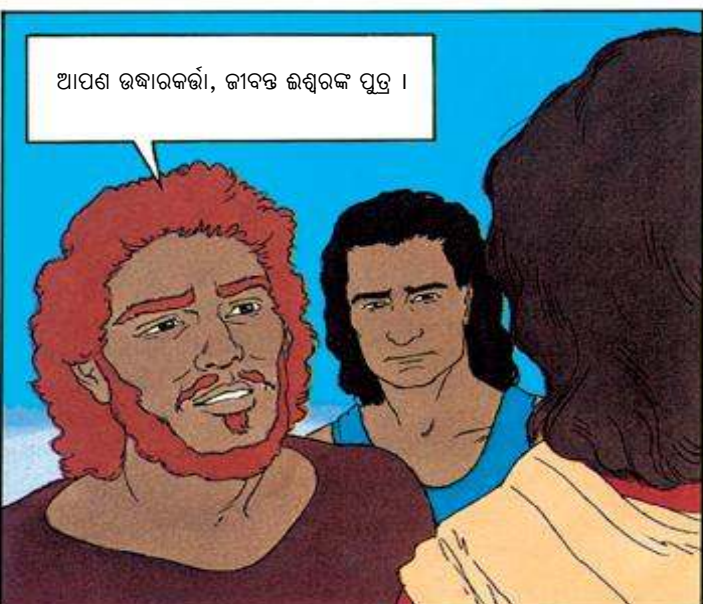
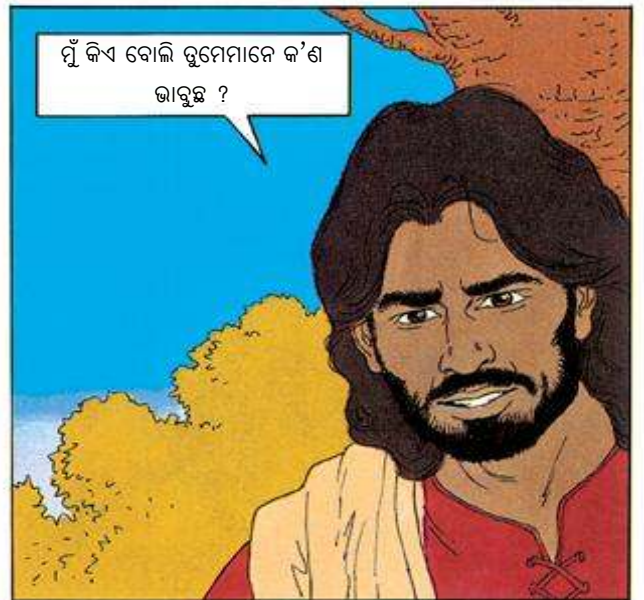
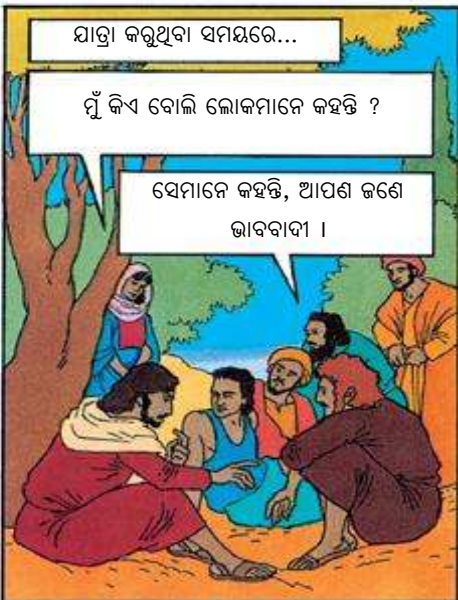
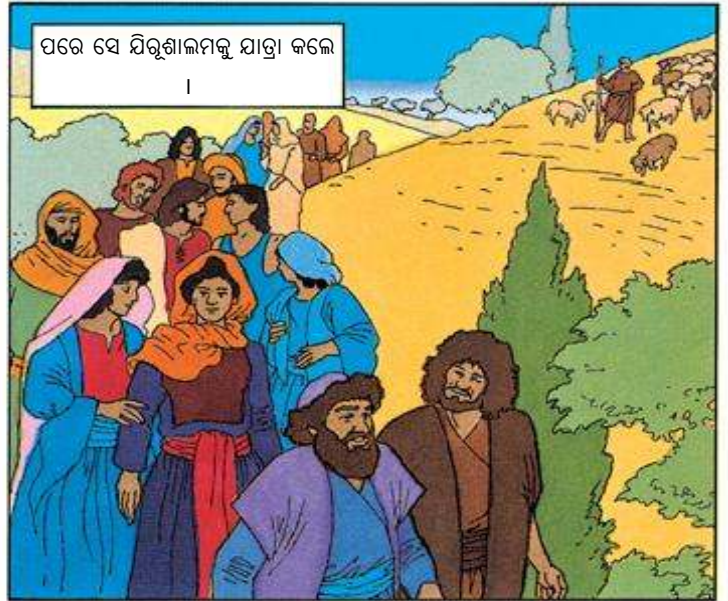
ଚାଲ ଯିବା !

ସେ କେବଳ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଠକୁଛି ।

ତୁମେମାନେ କ'ଣ ଚାଲିଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛ ?

ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କାହା ନିକଟକୁ ଯିବୁ ? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତ ଅନନ୍ତଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି !

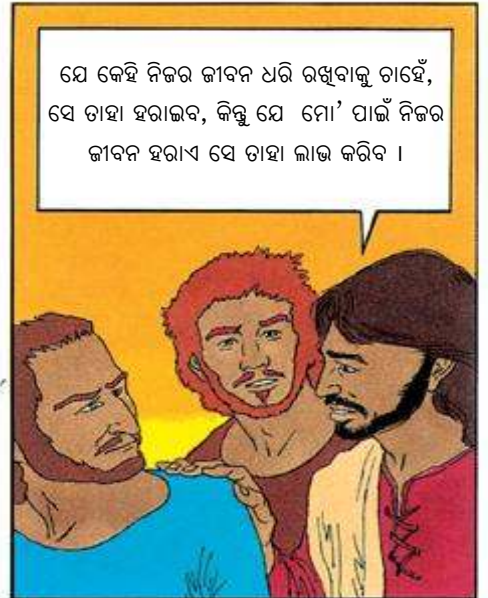
ଯିରୁଶାଲମ ସହର ବାହାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ କୁଶାପିତ କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହାକି ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଅତି ନିଷ୍ଠୁର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଥିଲା ।

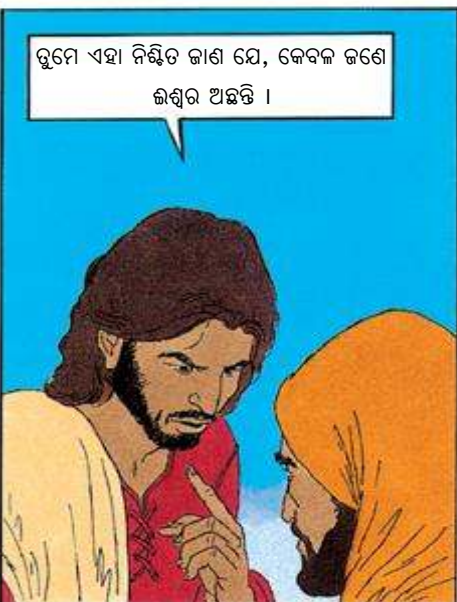
କେହି ଯେବେ ମୋର ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ ଓ ନିଜର କୁଶ ବୋହି ମୋର ଅନୁଗମନ କରୁ ।

ଯେ କେହି ନିଜର ଜୀବନ ଧରି ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋ' ପାଇଁ ନିଜର ଜୀବନ ହରାଏ ସେ ତାହା ଲାଭ କରିବ ।

ତୁମେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣ ଯେ, କେବଳ ଜଣେ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ, ତୁମେ ତୁମର ସବୁକିଛି ଦେଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଭକ୍ତି କର ଏବଂ ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆମତୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।

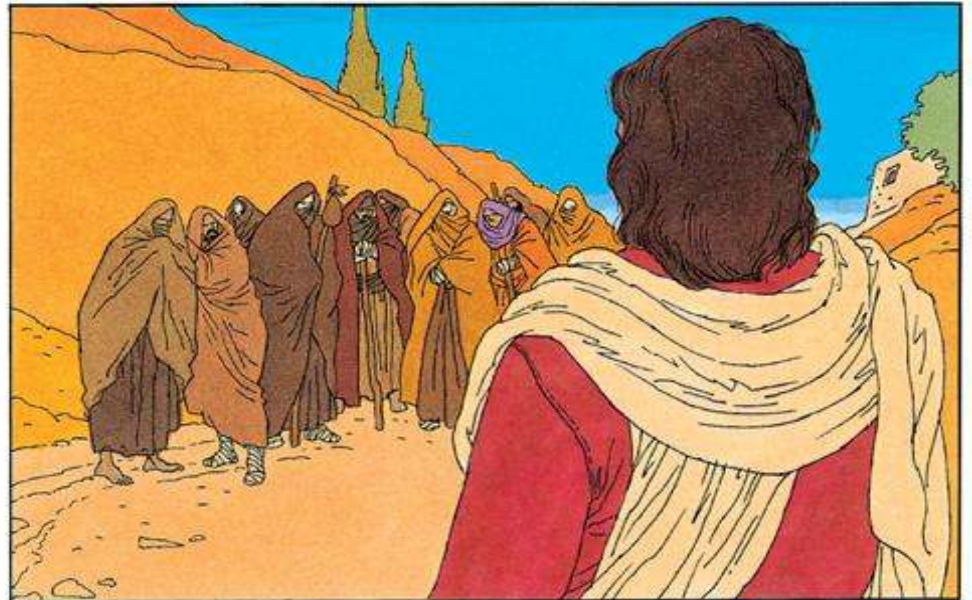
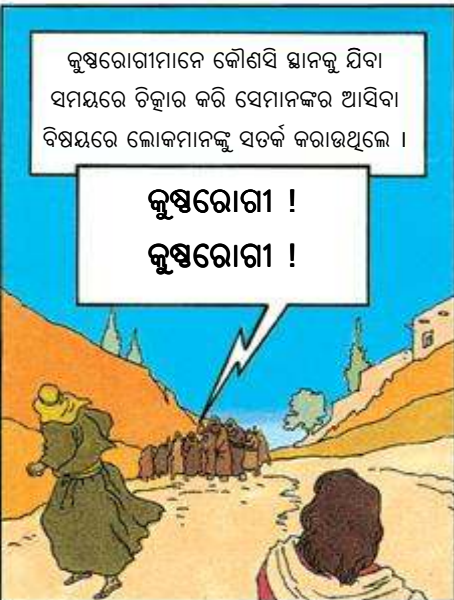

ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ମଧ୍ୟରେ କୁଷରୋଗୀ ବାସକରୁଥିବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ।
 କୁଷରୋଗ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଚର୍ମରୋଗ । ଏହି ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଭଲ
 ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳାମିଶା କରିବା ପାଇଁ ବାରଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

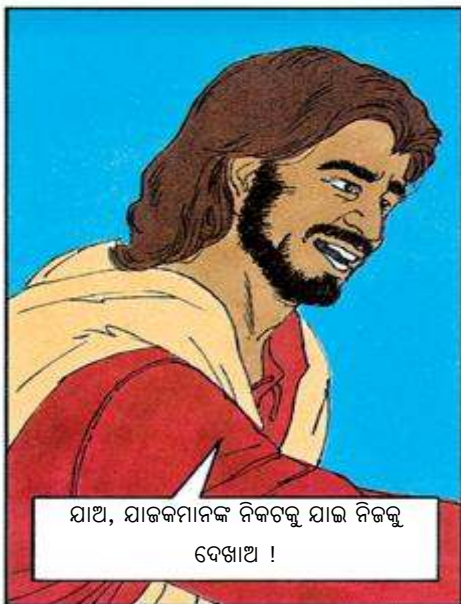
କୁଷରୋଗୀମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା
 ସମୟରେ ଚିତ୍କାର କରି ସେମାନଙ୍କର ଆସିବା
 ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚର୍କ କରାଉଥିଲେ ।

**କୁଷରୋଗୀ !
 କୁଷରୋଗୀ !**

ହେ ଯୀଶୁ ! ଗୁରୁ ! ଆମ ପ୍ରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ ।

ଯାଅ, ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ଦେଖାଅ !

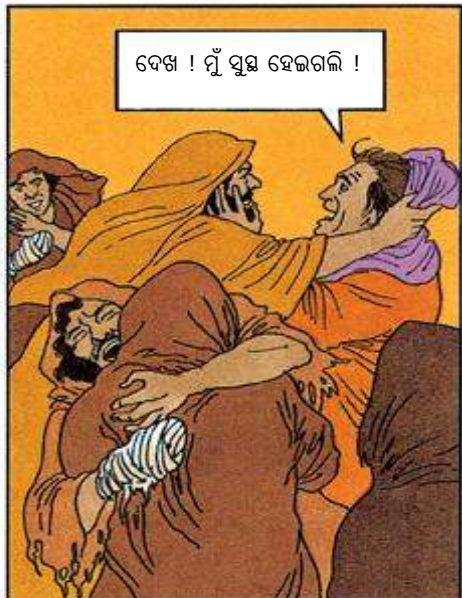
ଯାଜକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯିବା ?

ଆମେ କ'ଣ ଏହିପରି ସୁସ୍ଥ ହେବା ?

?

!

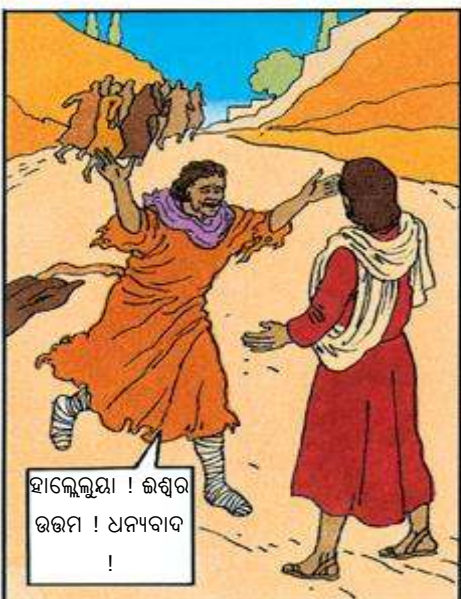

ଦେଖ ! ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେଇଗଲି !

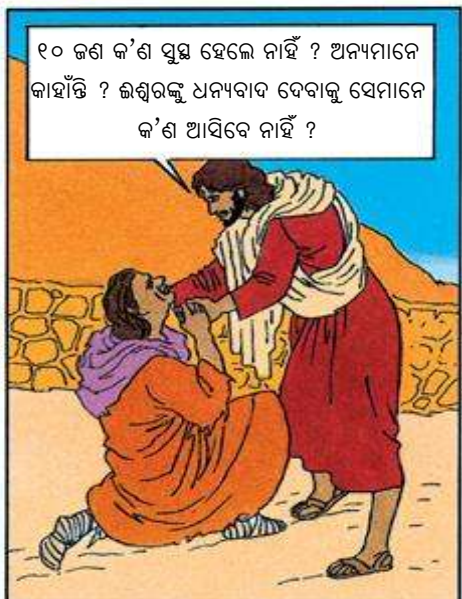

ଆମେମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେଇଗଲୁ !

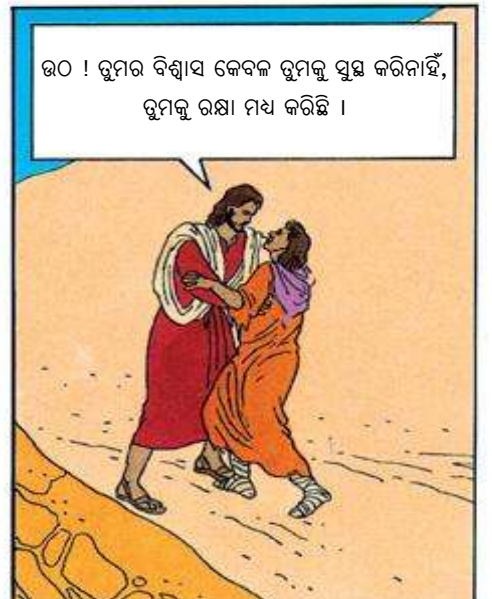
ହଁ !

ହାଲୋଲୁୟା ! ଈଶ୍ଵର ଉତ୍ତମ ! ଧନ୍ୟବାଦ !

୧୦ ଜଣ କ'ଣ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ନାହିଁ ? ଅନ୍ୟମାନେ କାହାଁଡ଼ି ? ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ସେମାନେ କ'ଣ ଆସିବେ ନାହିଁ ?

ଉଠ ! ତୁମର ବିଶ୍ଵାସ କେବଳ ତୁମକୁ ସୁସ୍ଥ କରିନାହିଁ, ତୁମକୁ ରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିଛି ।

ଯିରୁଶାଲମର ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତଚର ଭାବେ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଯାଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିଲେ ।

ସେ ବେଶ୍ୟା ପୁଣି ରୋମୀୟ କରଆଦାୟକାରୀ ପରି ଖରାପ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶେ ।

ଯେଉଁମାନେ ପାପରେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମସୀହ ଆସିଅଛନ୍ତି ।

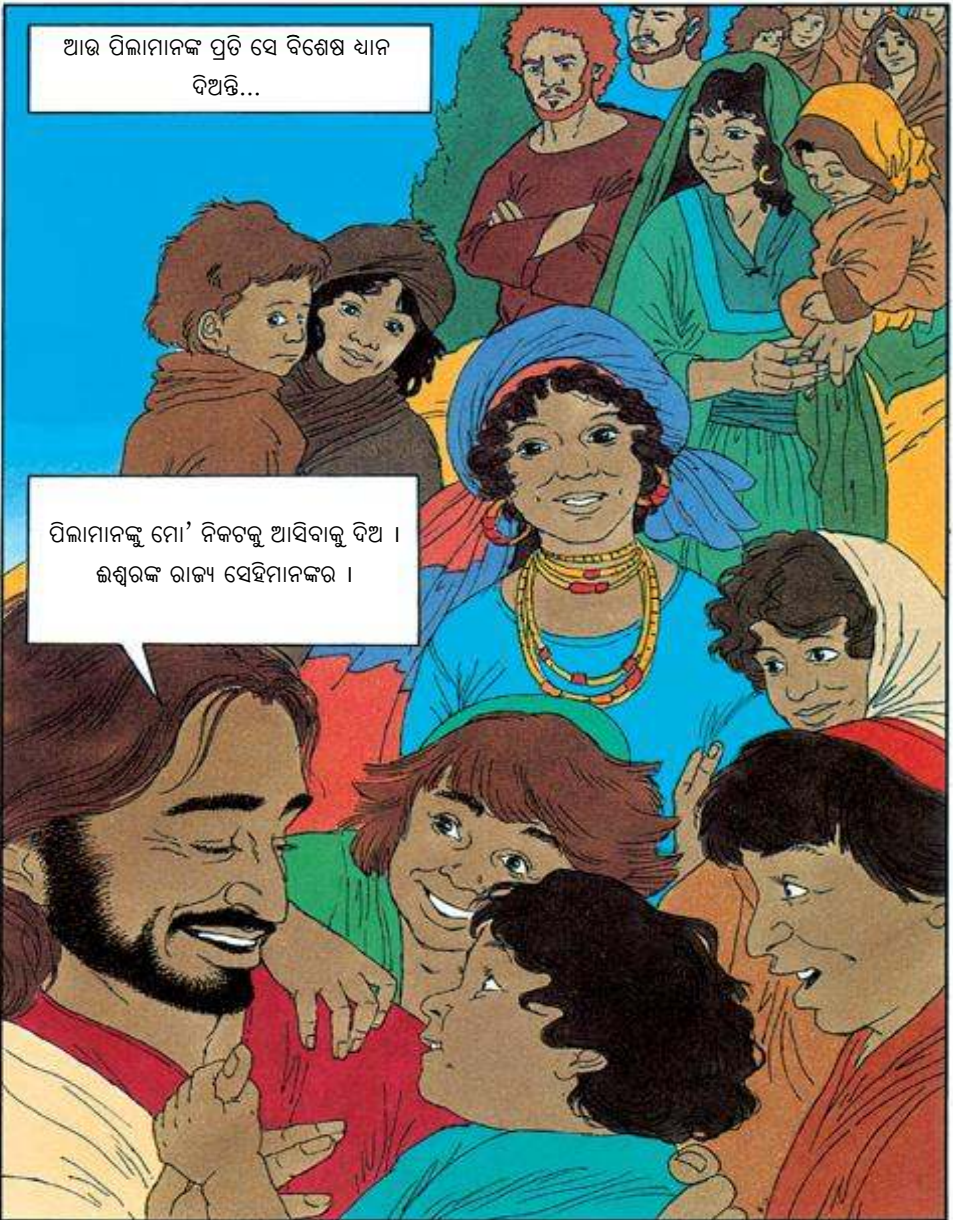
କାରଣ ଯାଶୁ ବିଶ୍ରାମବାରେ ସୁନ୍ନ କରନ୍ତି...

ସୁନ୍ନ ହୁଅ !

ଆଉ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି...

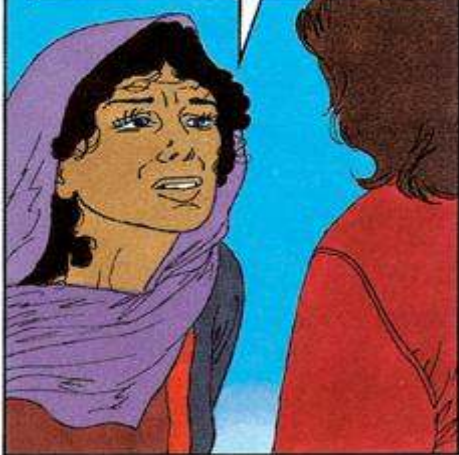
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମୋ' ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ।

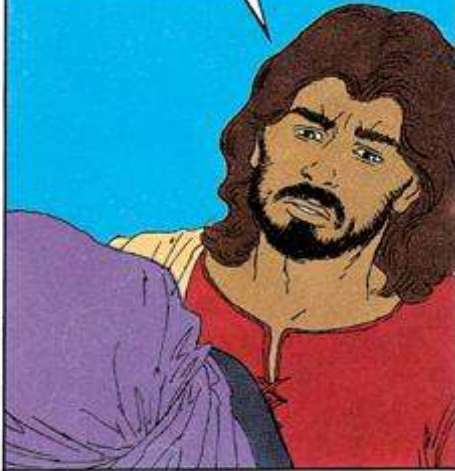
ଲାଜାରଙ୍କ ଅସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ବେଥାନୀ ଗ୍ରାମକୁ ଆସିବାକୁ ଖବର ଦିଆଗଲା । ଲାଜାର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ଓ ମରିୟମ ଯୀଶୁଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ଯୀଶୁ ବେଥାନୀରେ ପହଞ୍ଚି ଖବର ପାଇଲେ ଯେ, ଲାଜାର ଚାରିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମରିଗଲାଣି ।

ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଏଠାରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୋର ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା !

ତୁମର ଭାଇ ପୁଣି ଥରେ ଉଠିବ, ମାର୍ଥା ।

ହଁ ମୁଁ ଜାଣେ, ଶେଷ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଉଠିବ ।

ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ । ଯେ ମୋ'ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ମଲେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିବ । ତୁମେ କ'ଣ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ମାର୍ଥା ?

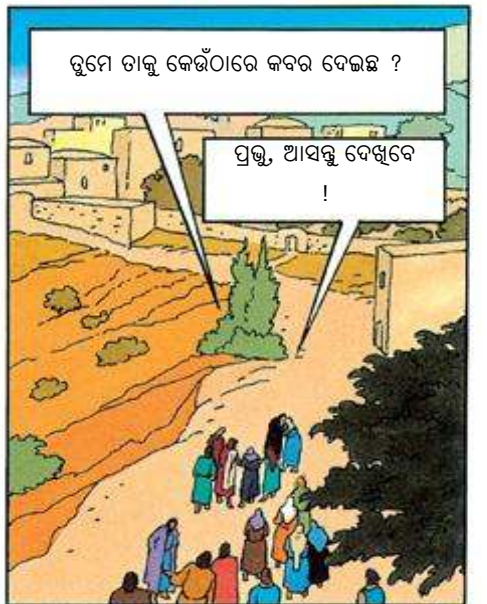

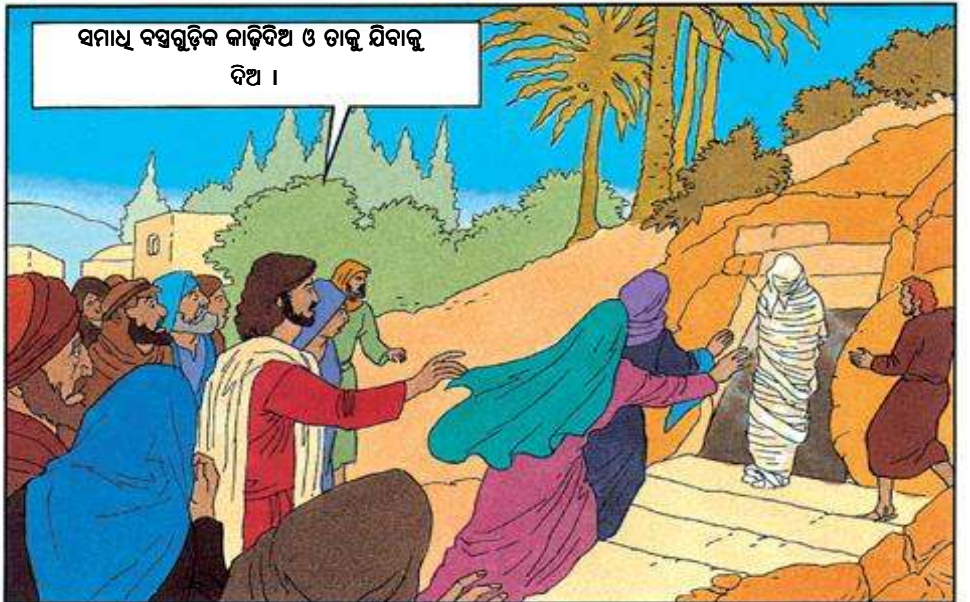
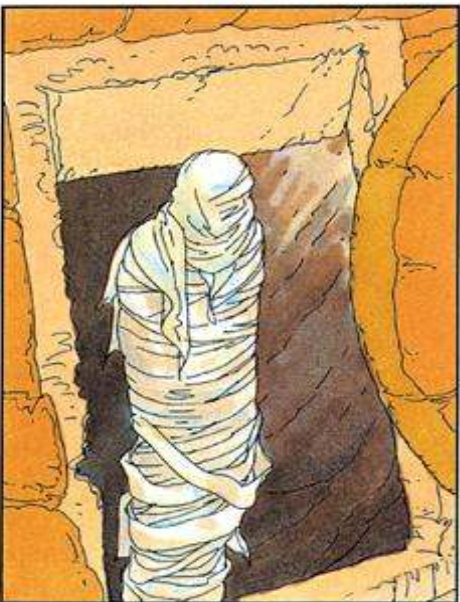
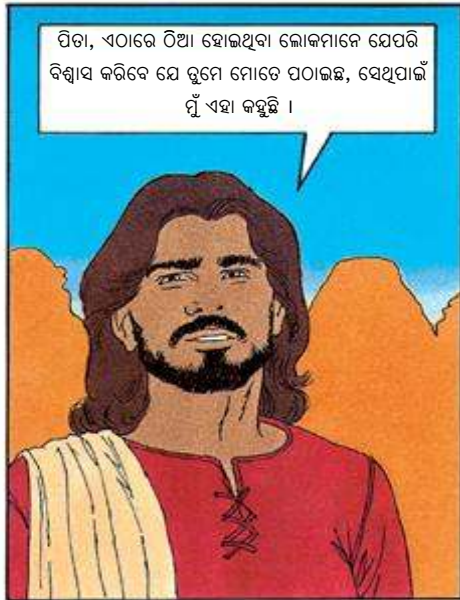
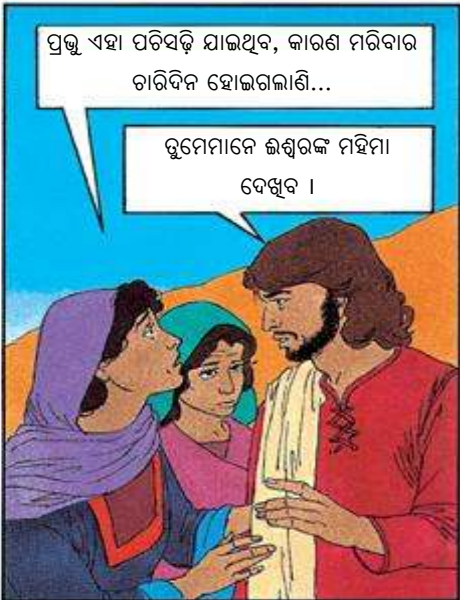
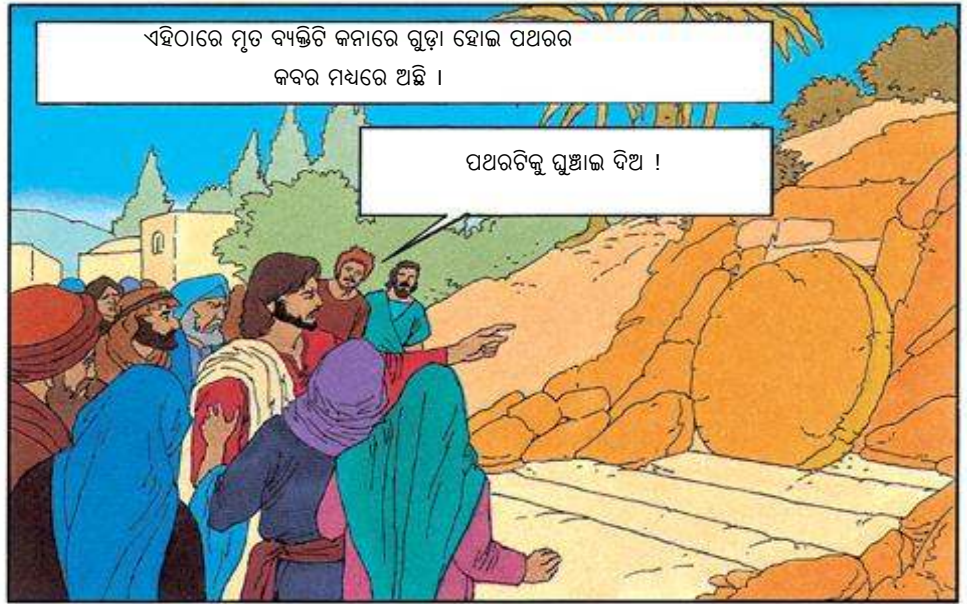
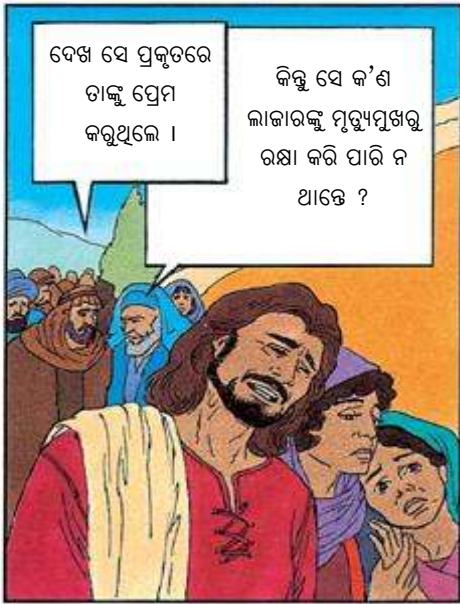
ହଁ ପ୍ରଭୁ ! ଜଗତକୁ ଯାହାଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଲାଜାରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।

ତୁମେ ତାକୁ କେଉଁଠାରେ କବର ଦେଇଛ ?

ପ୍ରଭୁ, ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବେ !

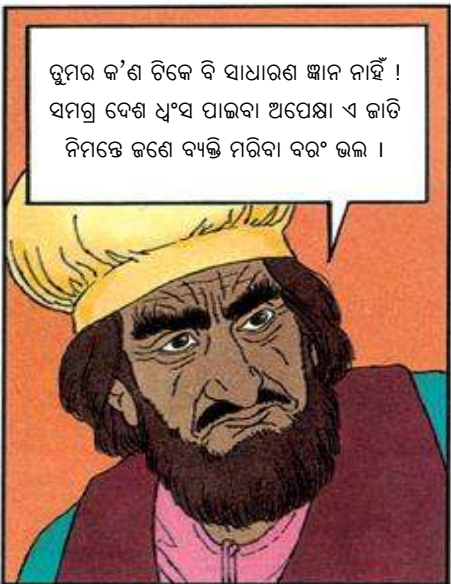
ଯିବୁଶାଳମର ଅଧିପତିମାନେ ଯୀଶୁ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଅଧିକ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ ।

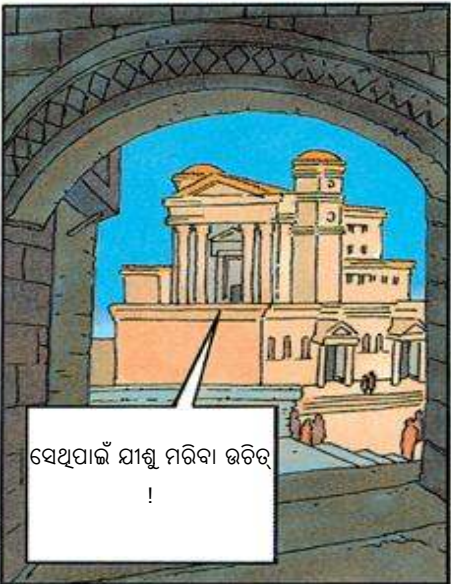
ଏହି ଲୋକ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଛି
।

ଆମେ ଯଦି ଏହିପରି ଭାବେ ତାକୁ
ଛାଡ଼ିଦେଉ, ତେବେ ରୋମୀୟମାନେ
ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।

ସେମାନେ ଆମର ମନ୍ଦିରକୁ ଓ ଆମ
ଜାତିକୁ ଧ୍ବଂସ କରିଦେବେ !

ତୁମର କ'ଣ ଚିନ୍ତେ ବି ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ !
ସମଗ୍ର ଦେଶ ଧ୍ବଂସ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଏ ଜାତି
ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିବା ବରଂ ଭଲ ।

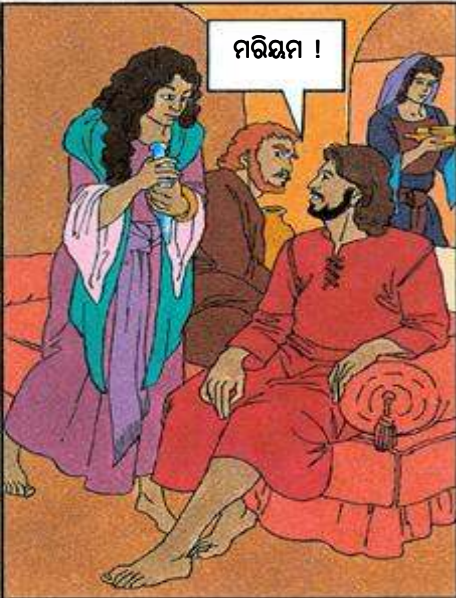
ସେଥିପାଇଁ ଯୀଶୁ ମରିବା ଉଚିତ୍
!

ସେହି ସମୟଠାରୁ ଯିବୁଦାନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ
ସୁଯୋଗ ଖୋଜିଲେ । ସେହିମାନେ ହିଁ କେବଳ
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବେ ।

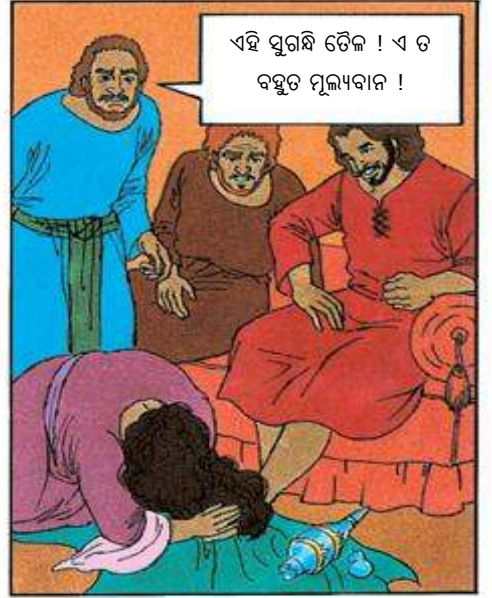
ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ବେଥାନୀରେ ଥିଲେ...

ମରିଯମ !

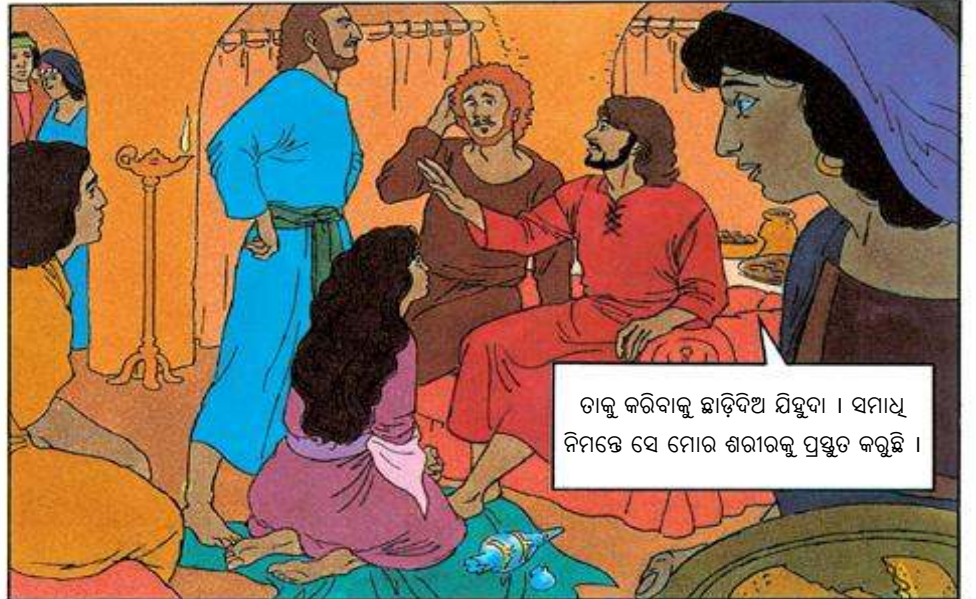
ଏହି ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ! ଏ ତ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ !

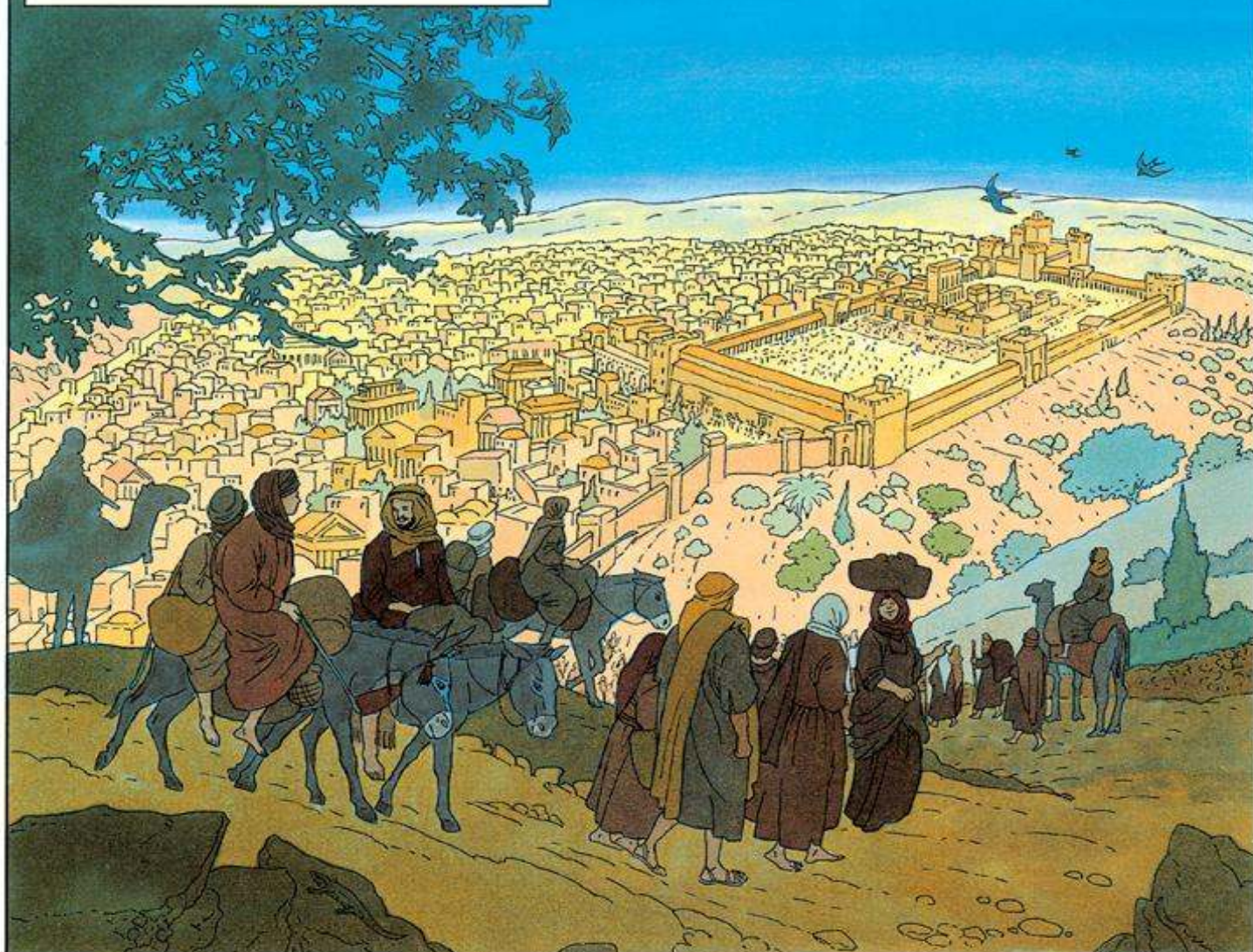
ଏହାକୁ ବିକି ଟଙ୍କାଗୁଡ଼ିକ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ବରଂ ଭଲ ହେଇଥାଆନ୍ତା !

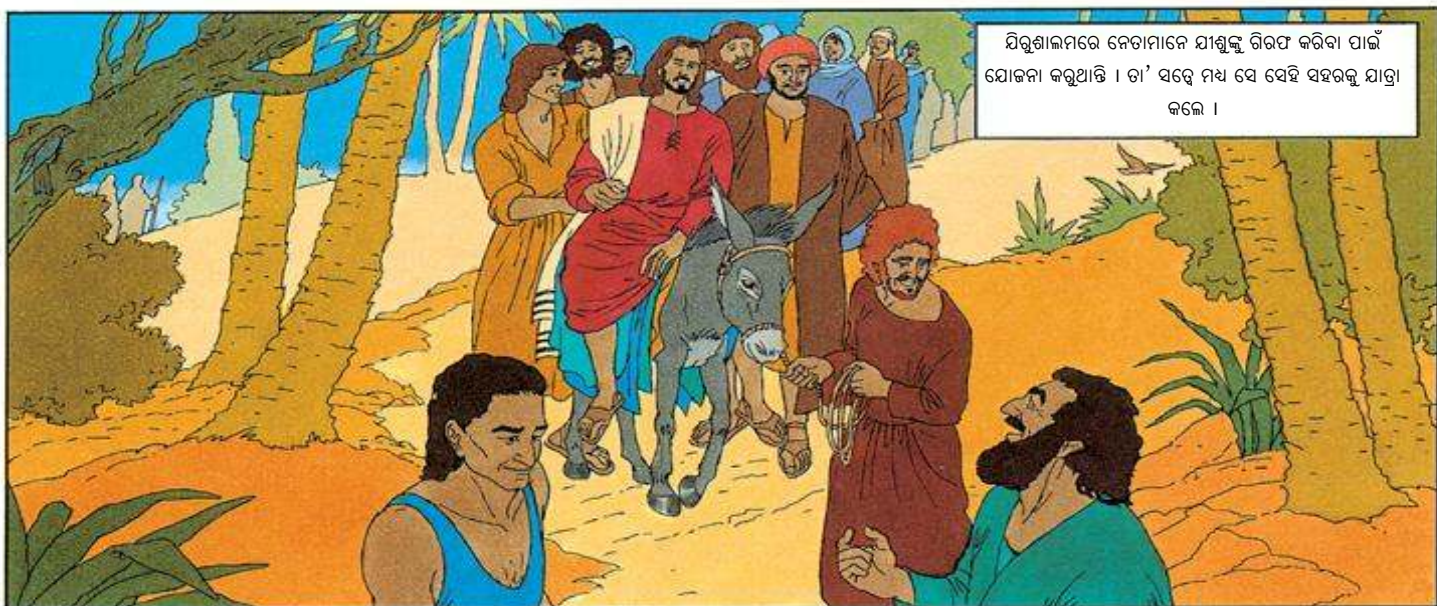
ତାକୁ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଯିବୁଦା । ସମାଧି ନିମନ୍ତେ ସେ ମୋର ଶରୀରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ।

ନିଷ୍ଠାରପର୍ବର ଭୋଜ ପାଖେଇ ଆସୁଥାଏ । ଯିବୁଶାଲମରେ ଲୋକଗହଳି ବହୁଥାଏ ।

ଯିବୁଶାଲମରେ ନେତାମାନେ ଯାଶୁକୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଥାନ୍ତି । ତା' ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି ସହରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

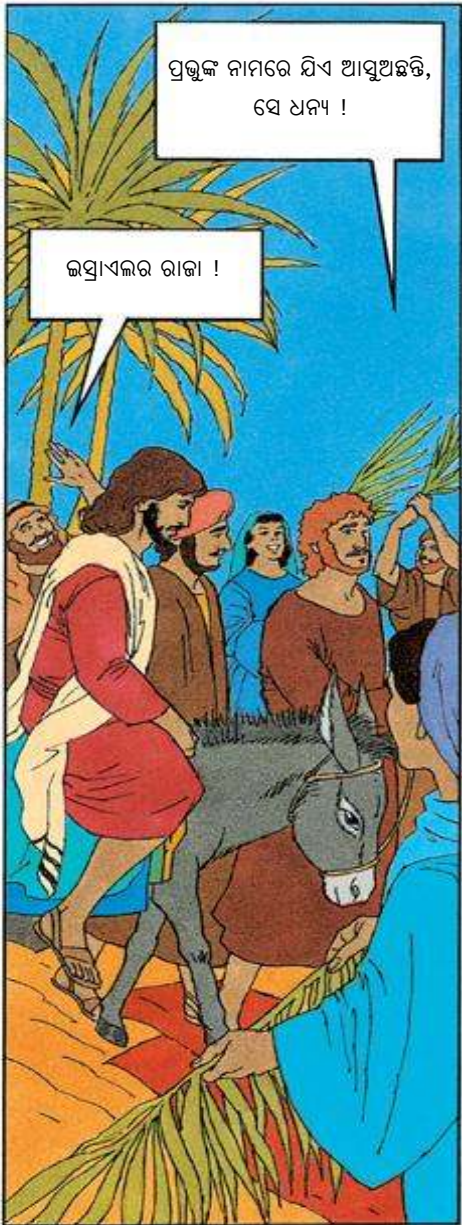

ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାଗତ କରୁଛନ୍ତି ।

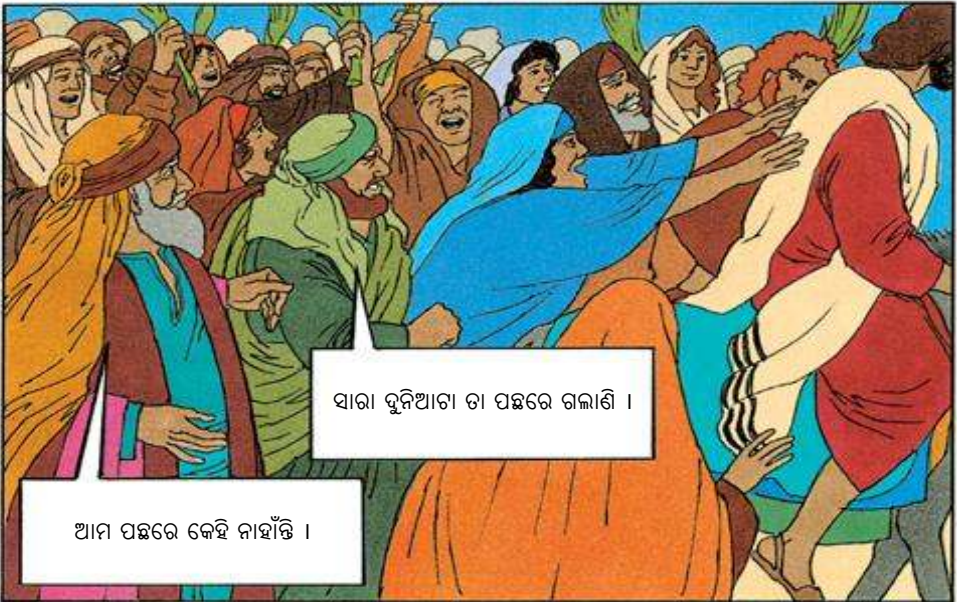
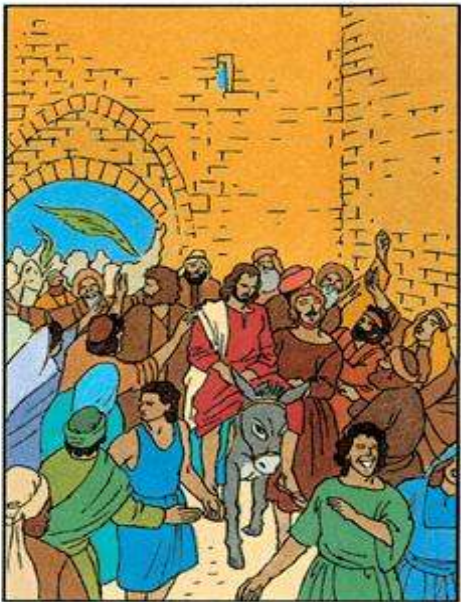
ଶୀଘ୍ର !

ଚଞ୍ଚଳ କର !

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିଏ ଆସୁଅଛନ୍ତି,
ସେ ଧନ୍ୟ !

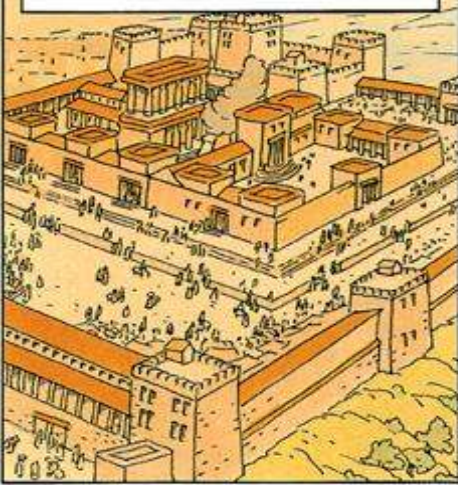
ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା !

ସାରା ଦୁନିଆରୀ ତା ପଛରେ ଗଲାଣି ।

ଆମ ପଛରେ କେହି ନାହାଁନ୍ତି ।

ରାଜଧାନୀ ସହରରେ ଥିବା ମନ୍ଦିରଟି ଉପାସନାର ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା ।

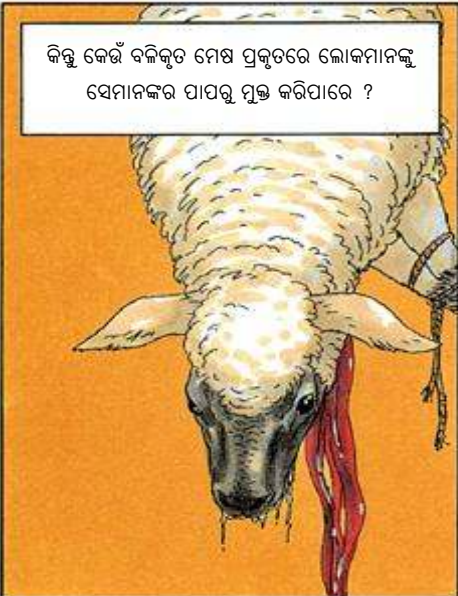
ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ସମୟରେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

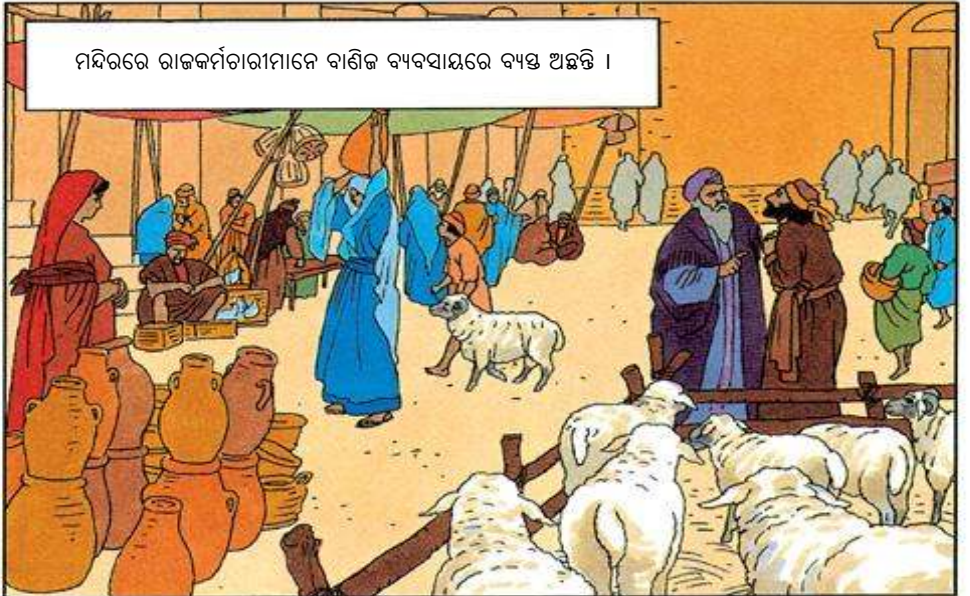
ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ପୁନର୍ନିଜନ ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବଳି ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

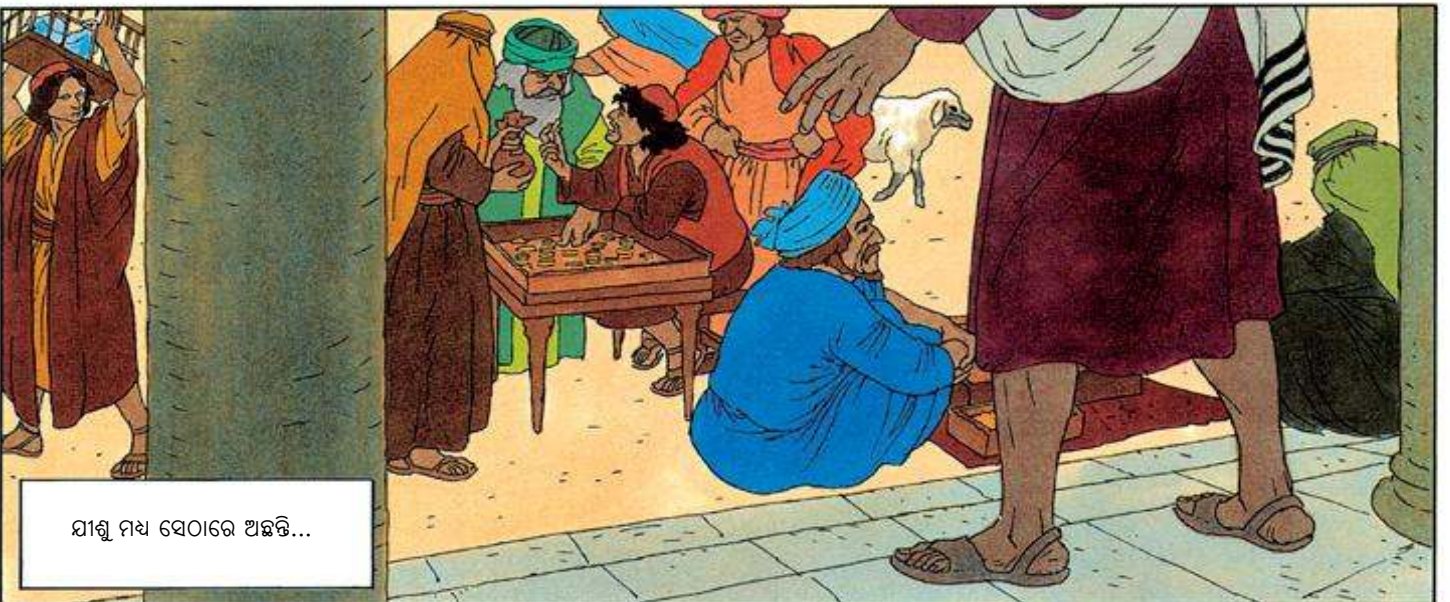
କିନ୍ତୁ କେଉଁ ବଳିକୃତ ମେଷ ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରେ ?

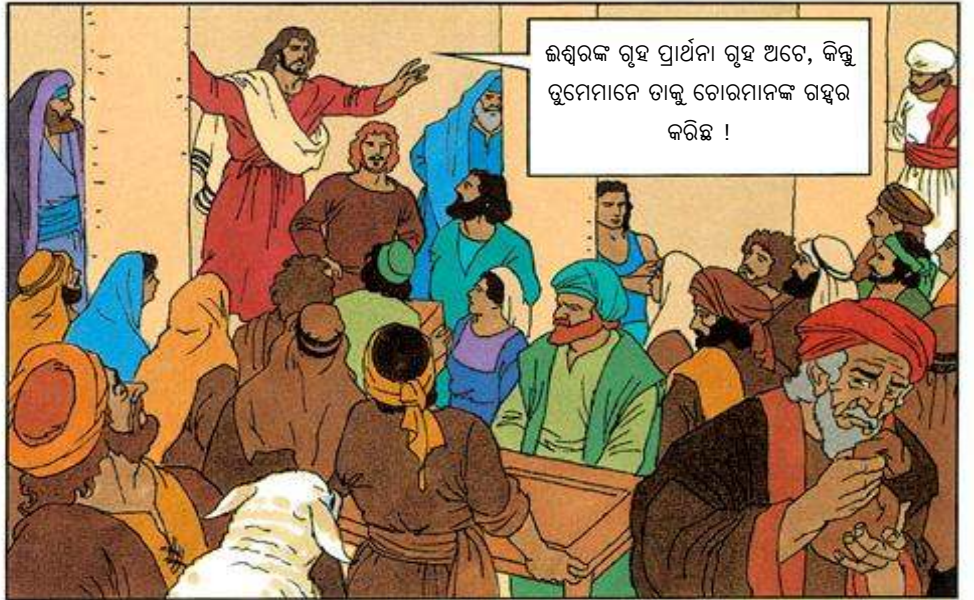
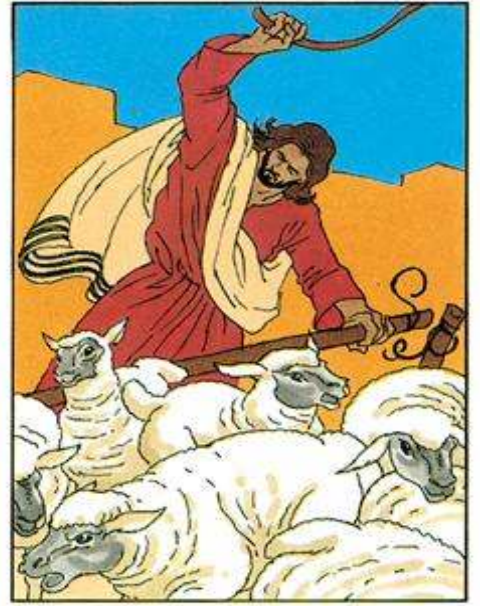

ମନ୍ଦିରରେ ରାଜକର୍ମଚାରୀମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି...

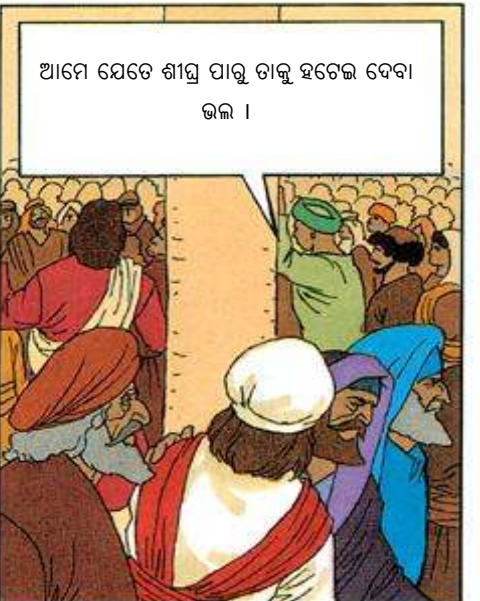

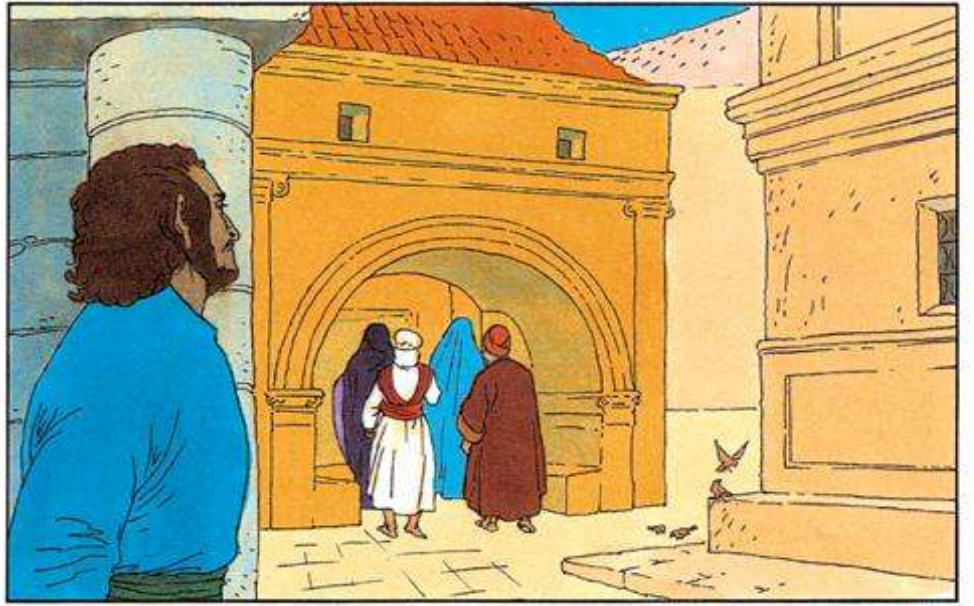
ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାକୁ ଚୋରମାନଙ୍କ ଗହ୍ଵର କରିଛ !

ସେ ବହୁତ ଭୟଙ୍କର, ଲୋକମାନେ ତା'ର ପ୍ରତିଟି କଥାକୁ ମାନୁଛନ୍ତି ।

ଆମେ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ପାଠୁ ତାକୁ ହଟେଇ ଦେବା ଭଲ ।

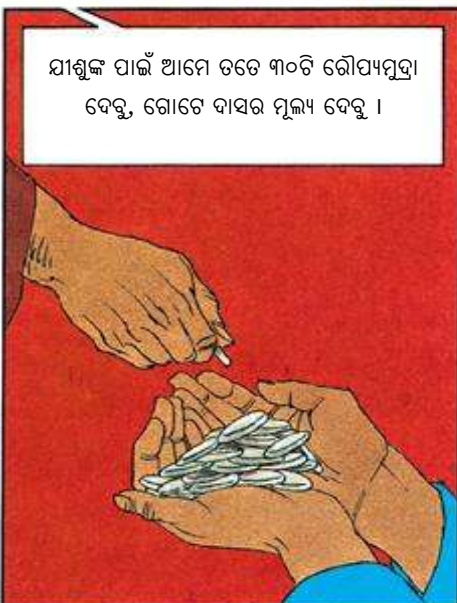
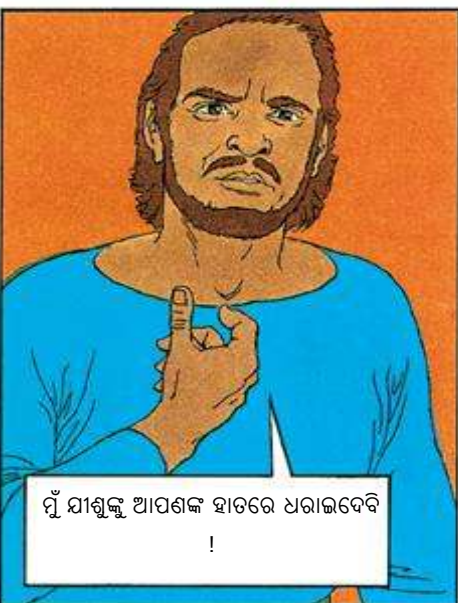

ଯଦି ଆମେ କିଛି କୌଶଳ କରିବା
ତେବେ ତାକୁ ଧରିପାରିବା ଆଉ ତା’
ପରେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବା ।

କିନ୍ତୁ ପର୍ବ ସମୟରେ ନୁହେଁ ।
ନିଆରପର୍ବ ସମୟରେ କୌଶଳି
ସମସ୍ୟା ହେଉ ବୋଲି ଆମେ ଚାହୁଁନା
।

ତା’ ପାଇଁ ଆପଣମାନେ ମୋତେ
କେତେ ଟଙ୍କା ଦେବେ ?

ଇଏ ଯିହୁଦୀ, ତା’ର
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ
।

ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ ଧରାଇଦେବି
!

ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଚତେ ୩୦ଟି ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା
ଦେବୁ, ଗୋଟେ ଦାସର ମୂଲ୍ୟ ଦେବୁ ।

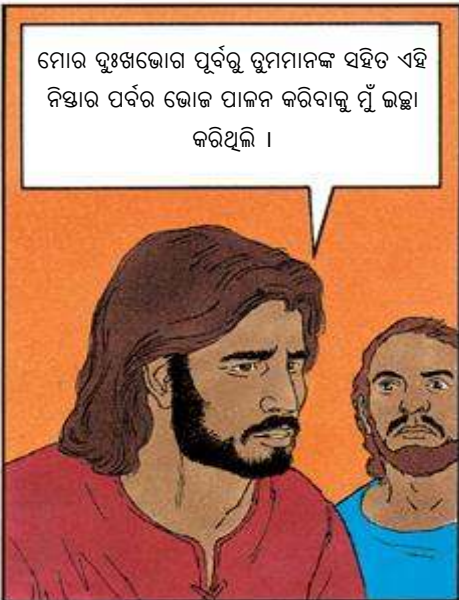
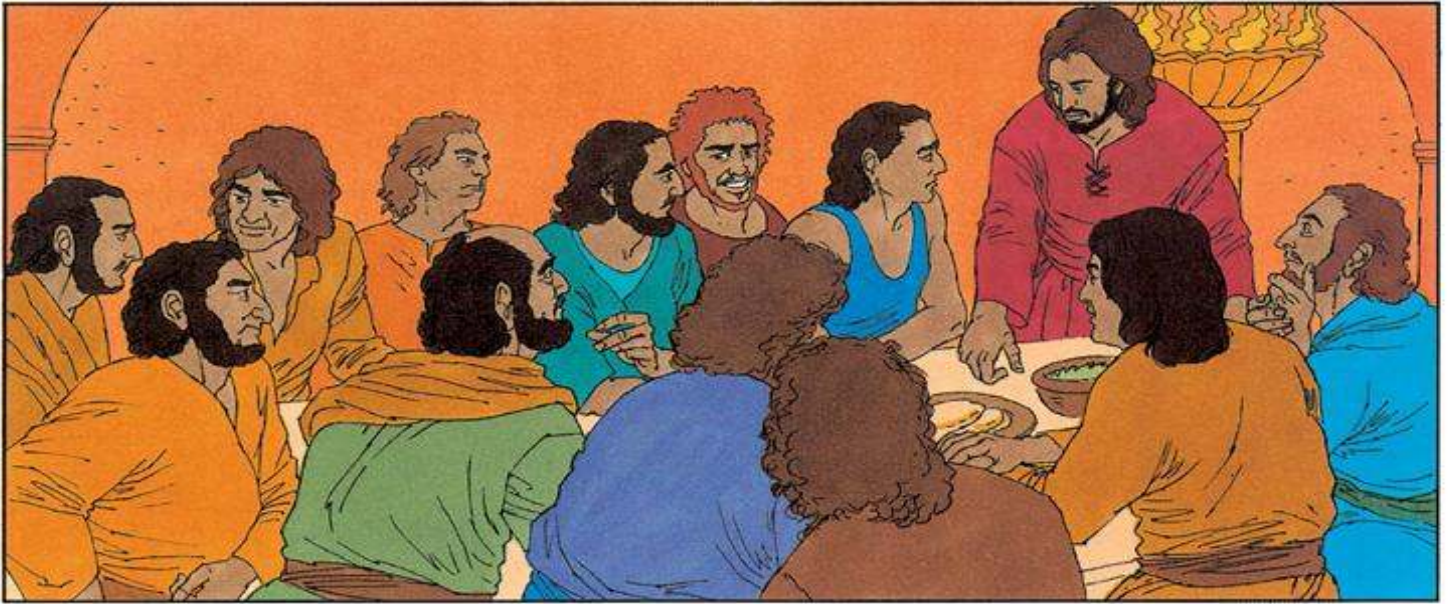
ଯଦିଓ ଧର୍ମନେତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ ସବୁପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଥିଲେ ତଥାପି ଯୀଶୁ ନିଆରପର୍ବ ଭୋଜର ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।

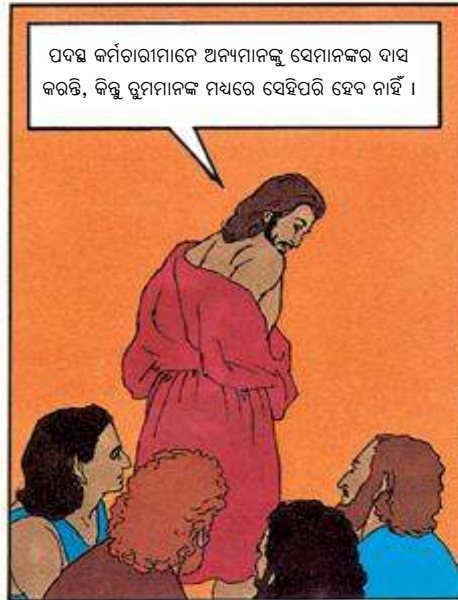
ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ୧୨ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ନିଆରପର୍ବ ଭୋଜରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।

ଆଜି ରାତିରେ ମୁଁ ଏହା କରିବି !

ମୋର ଦୁଃଖଭୋଗ ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ନିଃସାର ପର୍ବର ଭୋଜ ପାଳନ କରିବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲି ।

ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହିପରି ହେବ ନାହିଁ ।

ଯିଏ ନେତା ହେବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାସ ହେଉ ।

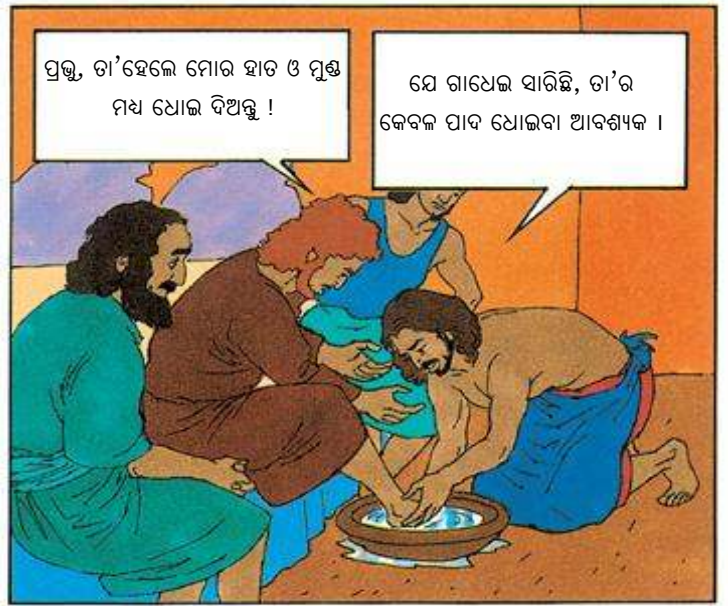

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦାସ ପରି ରହିଛି ।

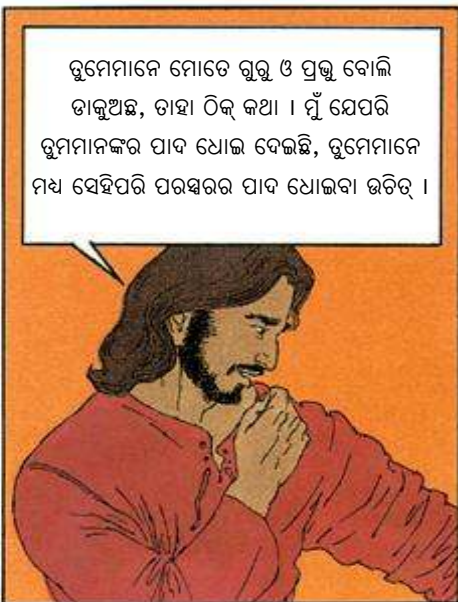
ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କ'ଣ ଜଣେ ଦାସ ପରି ମୋର ପାଦ ଧୋଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ନା ! କଦାପି ନୁହେଁ !

ମୁଁ ଯଦି ତୁମର ପାଦ ନ ଧୁଏ, ତେବେ ମୋ' ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ଭାଗ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁ, ତା'ହେଲେ ମୋର ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଧୋଇ ଦିଅନ୍ତୁ !

ଯେ ଗାଧେଇ ସାରିଛି, ତା'ର କେବଳ ପାଦ ଧୋଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

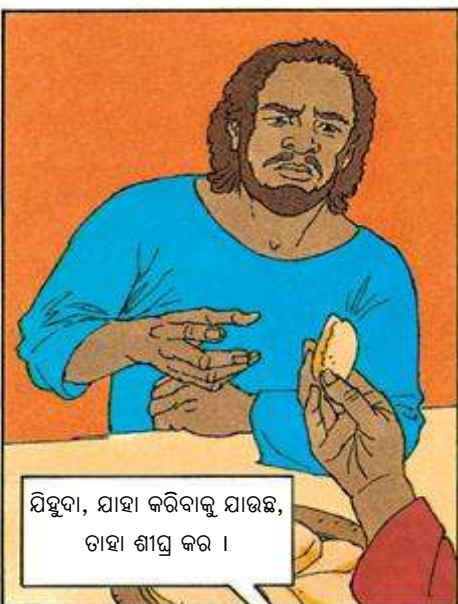
ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକୁଅଛ, ତାହା ଠିକ୍ କଥା । ମୁଁ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା ଭବିଷ୍ୟତ ।

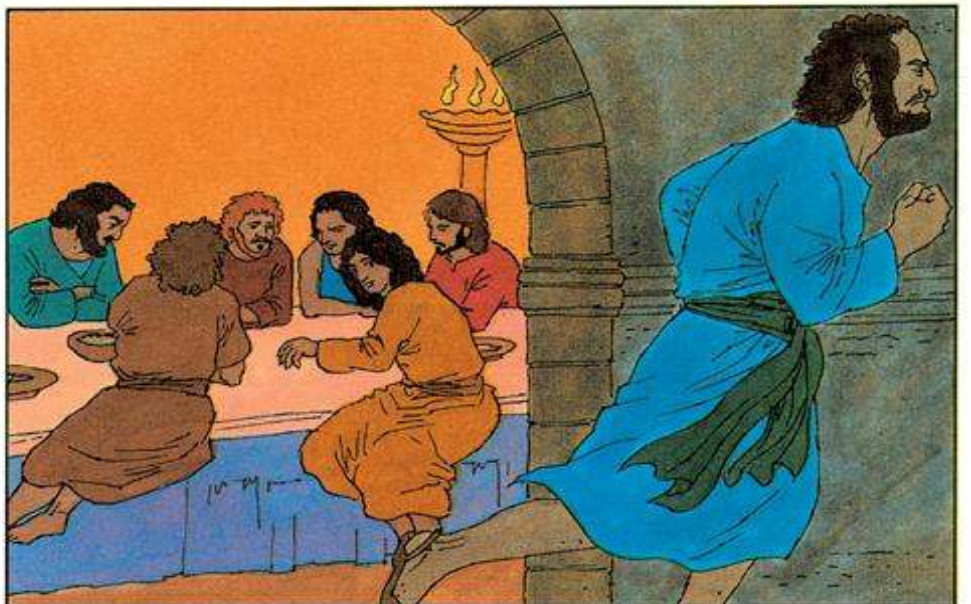
ତୁମ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋ' ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିବ ।

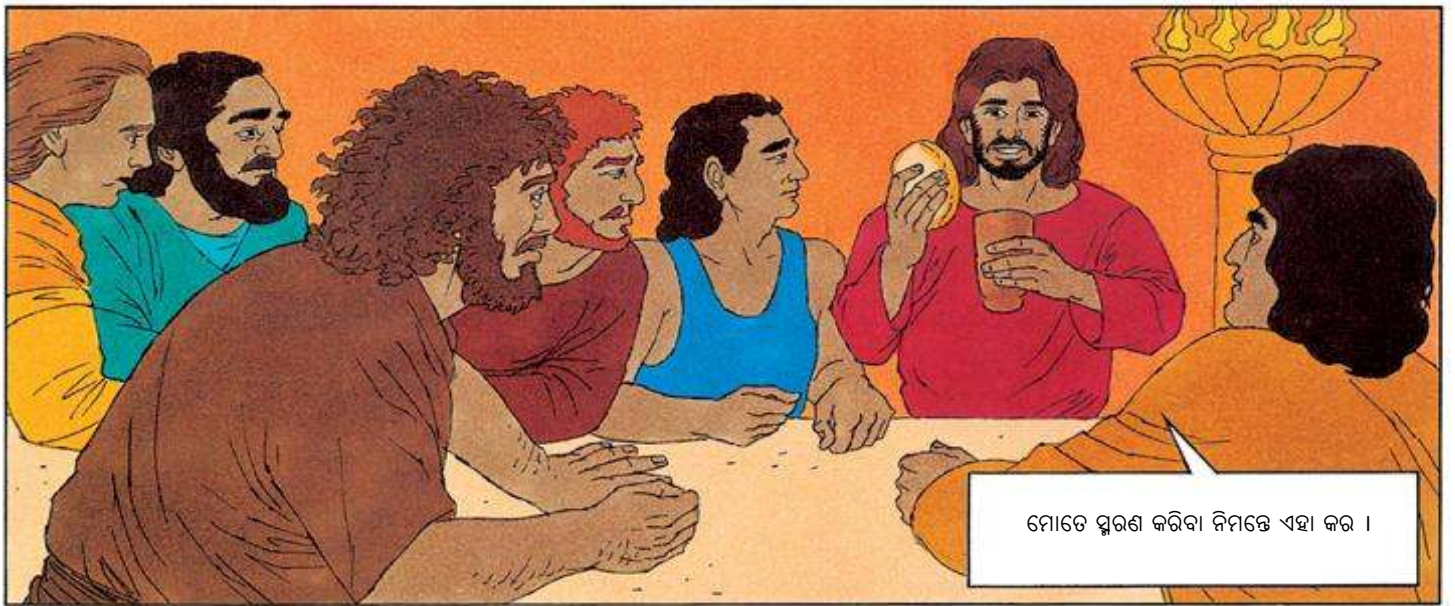
ମୁଁ କେବେ ହୋଇ ନ ଥିବି ?

କେବେ ନୁହେଁ !

ଯିହୁଦୀ, ଯାହା କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର ।

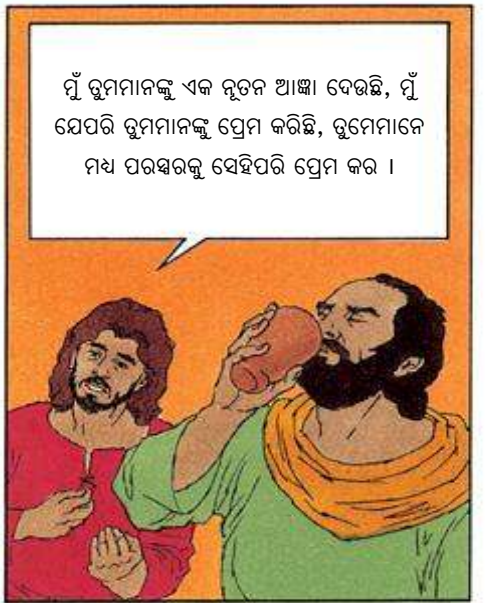
ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା କର ।

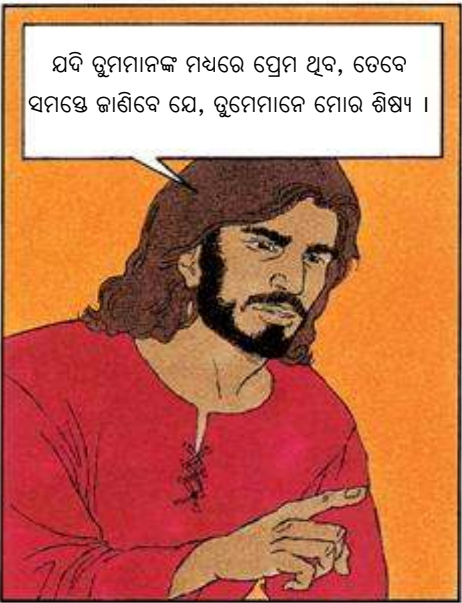
ଏହି ରୋଟୀ ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋର ଶରୀର ।

ଏହି ପାନପାତ୍ରରୁ ପାନ କର । ଏହା ମୋର ରକ୍ତ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଢଳାଯାଇଛି । ଏହିପରି ଭାବେ ଈଶ୍ଵର ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ବୁଝି କରିଛନ୍ତି ।

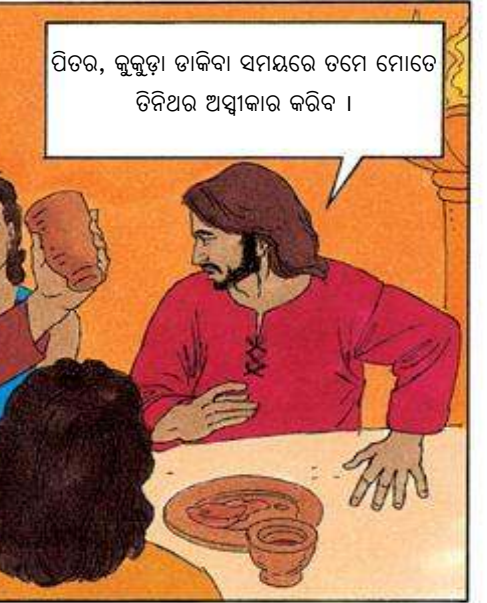
ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି, ମୁଁ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଛି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କର ।

ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଥିବ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବେ ଯେ, ତୁମେମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଜୀବନ ଦେଇ ଦେବି ।

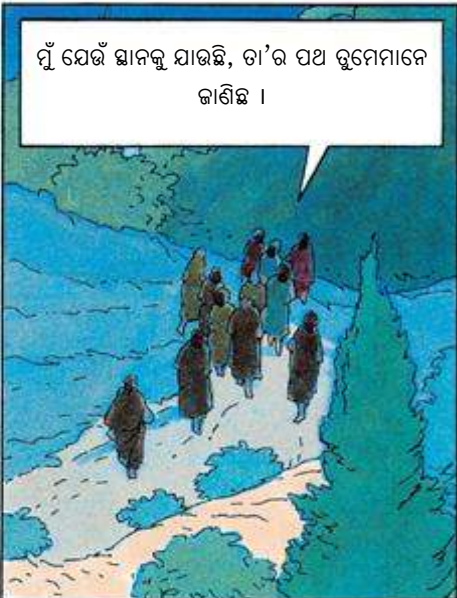

ପିତର, କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ ତମେ ମୋତେ ଡିନିଅର ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ ।

ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟା ପରେ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ନଗର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।
ଯିହୁଦା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ...

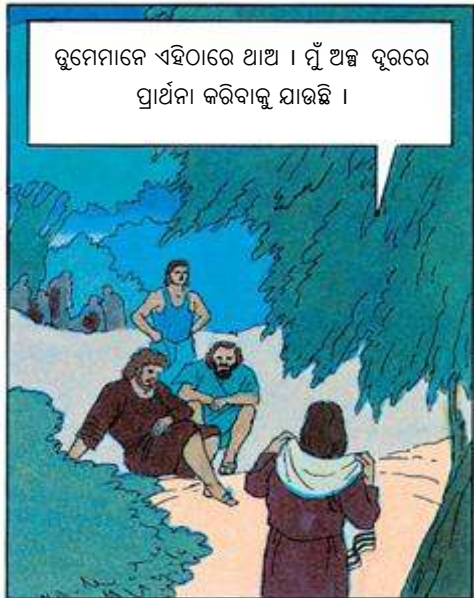
ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାକୁ
ପଠାଇବେ । ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚିରକାଳ ରହିବେ ଓ ତୁମମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛି, ତା'ର ପଥ ତୁମେମାନେ
ଜାଣିଛ ।

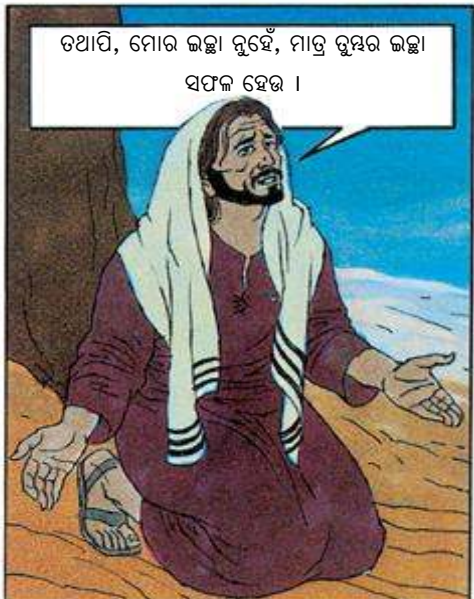
ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ । ମୋ' ଦେଇ ନ ଗଲେ
କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ତୁମେମାନେ ଏହିଠାରେ ଥାଅ । ମୁଁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

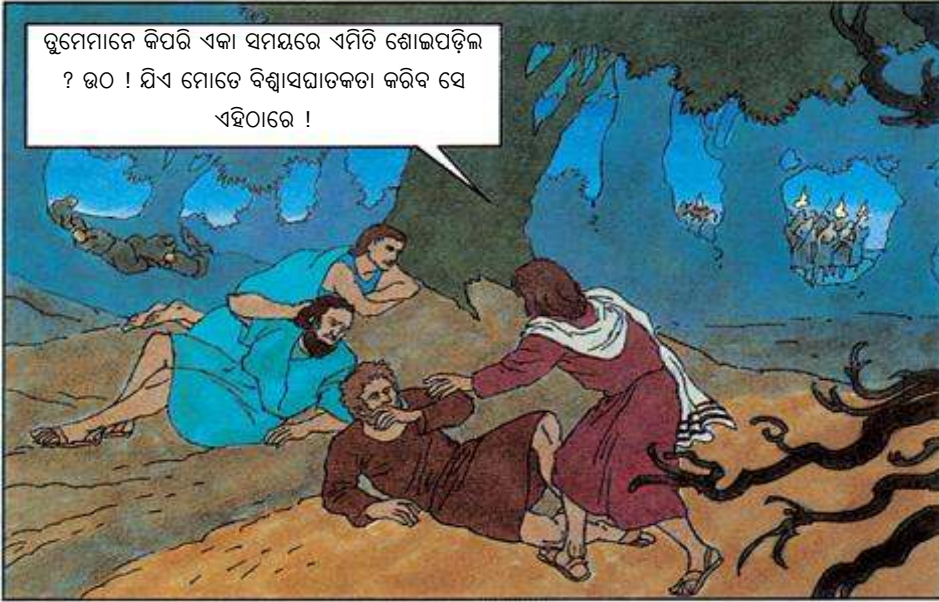

ପିତା, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ଏହି କଷ୍ଟ ମୋ' ପାଖକୁ
ଦୂର କର ।

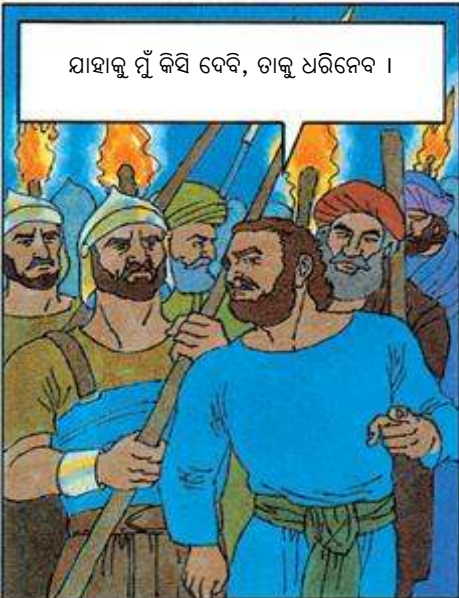

ତଥାପି, ମୋର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମର ଇଚ୍ଛା
ସଫଳ ହେଉ ।

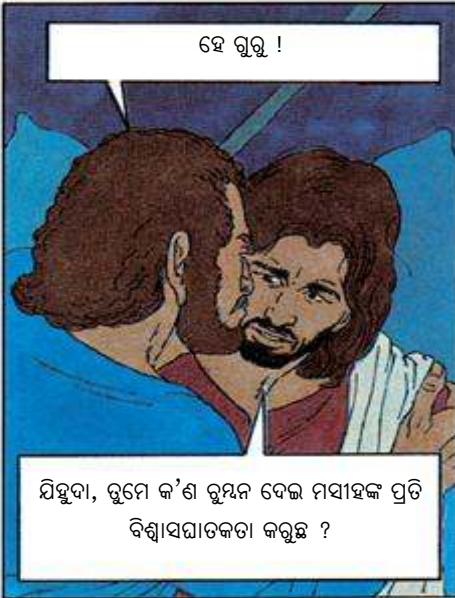
ତୁମେମାନେ କିପରି ଏକା ସମୟରେ ଏମିତି ଶୋଇପଡ଼ିଲ ? ଉଠ ! ଯିଏ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରିବ ସେ ଏହିଠାରେ !

ଯାହାକୁ ମୁଁ କିସି ଦେବି, ତାକୁ ଧରିନେବ ।

ହେ ଗୁରୁ !

ଯିହୁଦୀ, ତୁମେ କ'ଣ ରୁମ୍ଭନ ଦେଲ ମସୀହଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସପାତକତା କରୁଛ ?

ପ୍ରଭୁ, ଆମେ କ'ଣ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ?

ନାହିଁ !

ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ଧରି ନେଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

ଯାଶୁକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନେତା ମହାଯାଜକଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା । ପିତର ଓ ଯୋହନ
କିଛି ଦୂରରୁ ସେମାନଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ ।

ପିତର ରାଜଭୀଷ ଭିତରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

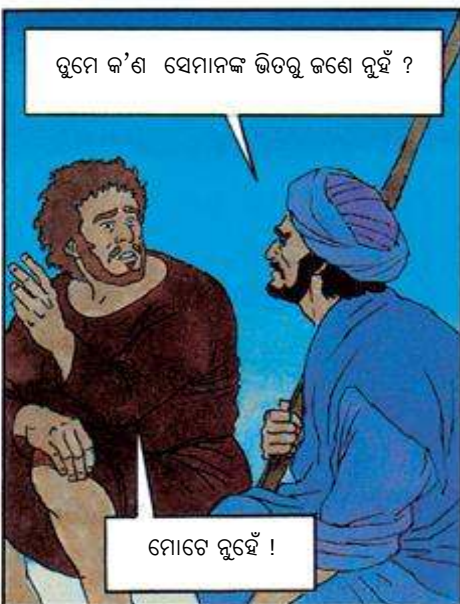

ତୁମେ କ'ଣ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲ ?

ନା ! ମୁଁ ସେହି ଲୋକକୁ
ଜାଣେ ନାହିଁ !

ତୁମେ କ'ଣ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ?

ମୋତେ ନୁହେଁ !

ମୁଁ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣେ ତୁମେ ସେଠାରେ ଥିଲ
! କାରଣ ତୁମେ ଜଣେ ଗାଳିଲୀୟ !

ତମେ କାହା ବିଷୟରେ କ'ଣ
କହୁଛ, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ରାଜ୍ୟପାଳ ପିଲାତଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଣାଗଲା । ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପାଟିବୁଣ୍ଡ କରି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗମାନ ଆଣିଲେ ।

ଏହିସବୁ ଅଭିଯୋଗ ବିଷୟରେ ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ ? କିଛି ନୁହେଁ ?

ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ ?

ମୁଁ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏ ଜଗତକୁ ଆସିଛି ।

ସତ୍ୟ କ'ଣ ?

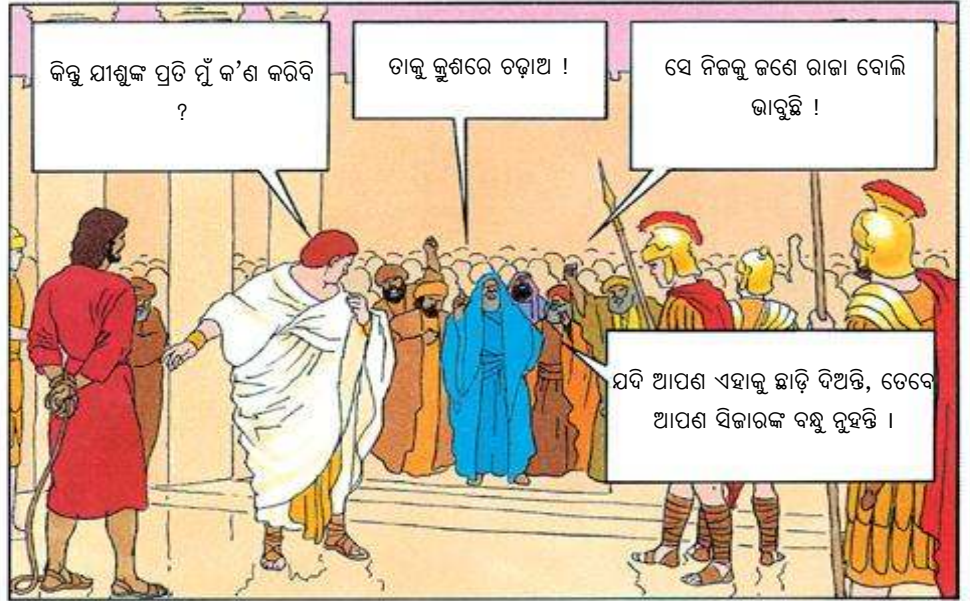
ମୁଁ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇନି । ନିଆରପର୍ବର ଭୋଜ ସମୟରେ ମୁଁ କାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବି, ବାରକାକୁ ନା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜାକୁ ?

ବାରଦା !

ବାରଦା !

କିନ୍ତୁ ଯାଣୁକ ପ୍ରତି ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ?

ତାକୁ ଜୁଣରେ ଚଢ଼ାଅ !

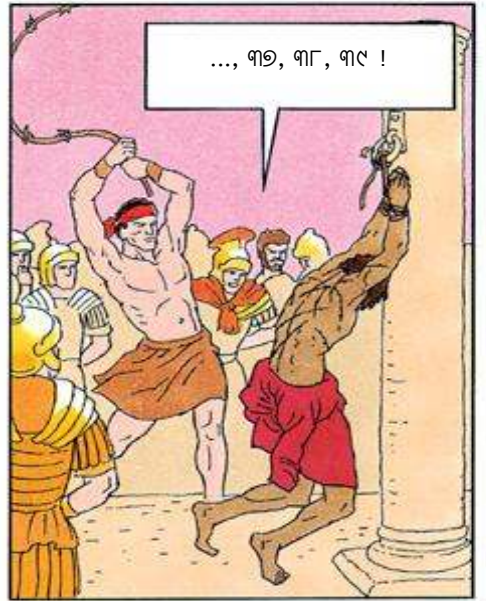
ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ରାଜା ବୋଲି ଭାବୁଛି !

ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସିକାରକ ବନ୍ଧୁ ରୁହନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ବଦଳା ରୂପେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

ବାରଦା ମୁକ୍ତ ହେଲା । ସେ ନରହତ୍ୟା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଇଥିଲା ।

..., ୩୭, ୩୮, ୩୯ !

ଏହାର ରକ୍ତପାତରେ ମୁଁ ଦୋଷୀ ରୁହେଁ ।

ହେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା !

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖ !

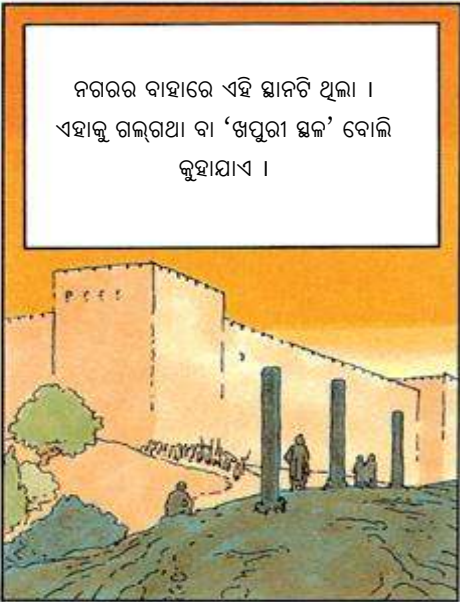
ତାକୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ !

ତାକୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ !

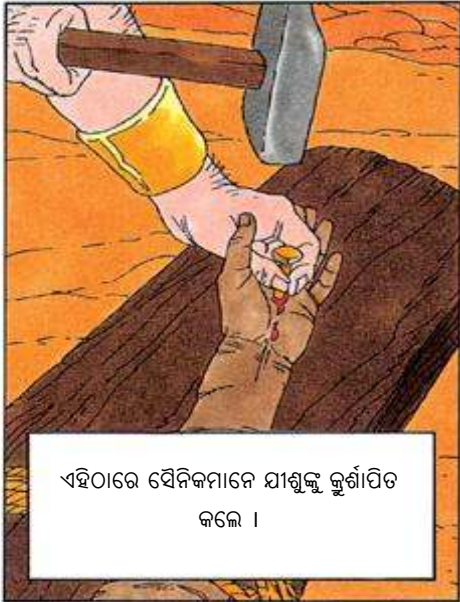
ତାକୁ କୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ !

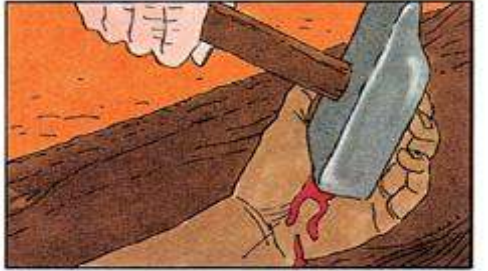
ପିଲାଟ ସେହି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କଲେ । କୁଶବିନ୍ଧ କରି ମାରିବା ଥିଲା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଦଣ୍ଡାଦେଶ । ଯାଶୁ କୁଶକାଠକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନଶୀଳରେ ବୋହି ବୋହି ଯାଉଥିଲାମ ରାସ୍ତାରେ ଗଲେ ।

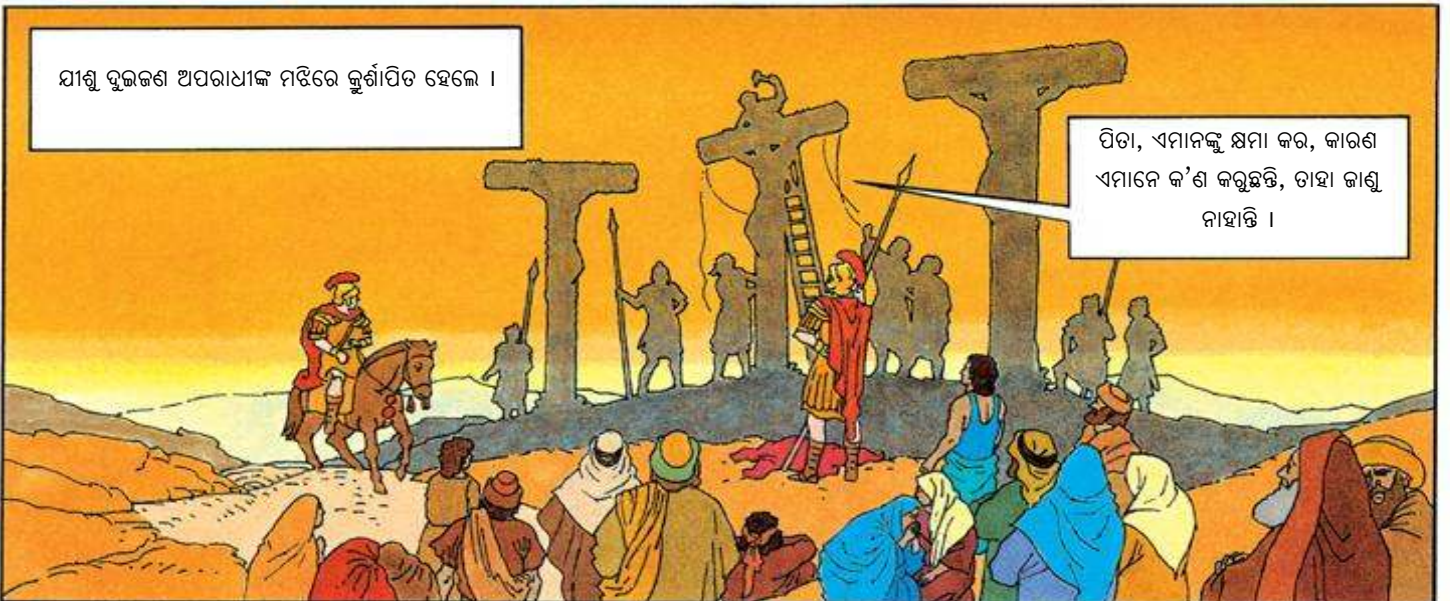
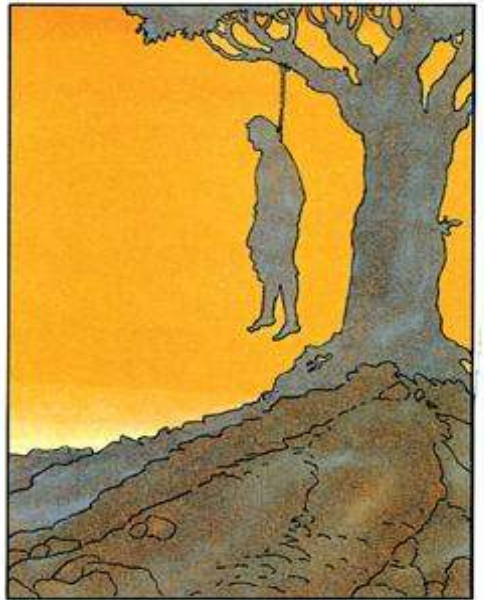
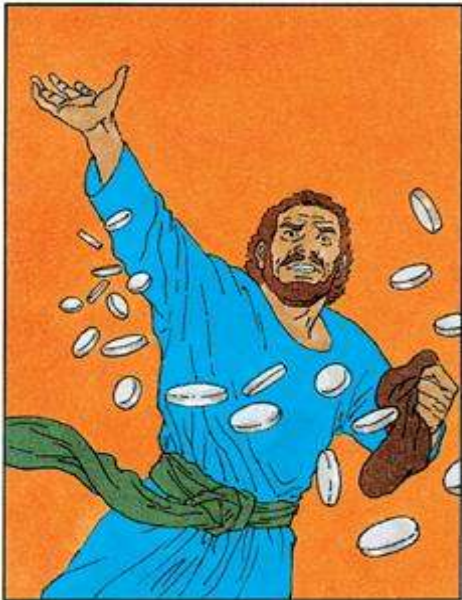
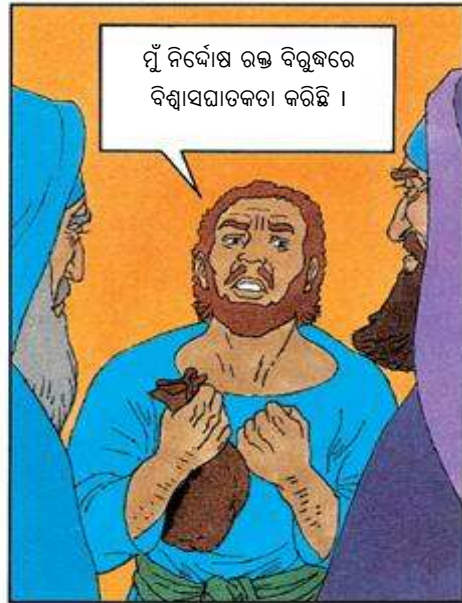

ନଗରର ବାହାରେ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଥିଲା । ଏହାକୁ ଗଲଗଥା ବା 'ଖପୁରୀ ସ୍ଥଳ' ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

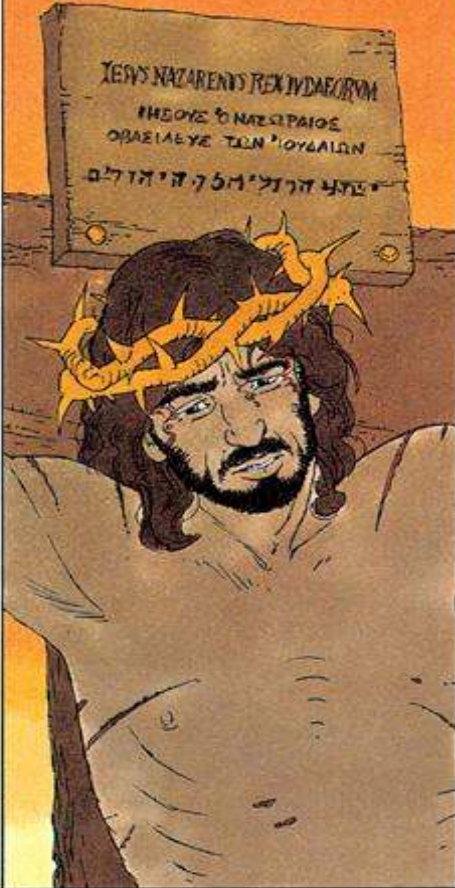

ଏହିଠାରେ ସୈନିକମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୁଶାପିତ କଲେ ।

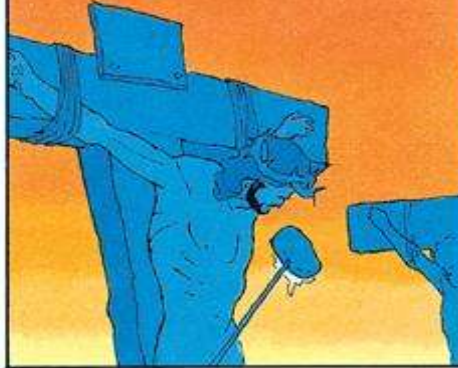

ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାରେ ଖୋଦିତ ଏକ ଲେଖାକୁ
କୁଶରେ ଲଗାଗଲା । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା :
“ଯୀଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ।”

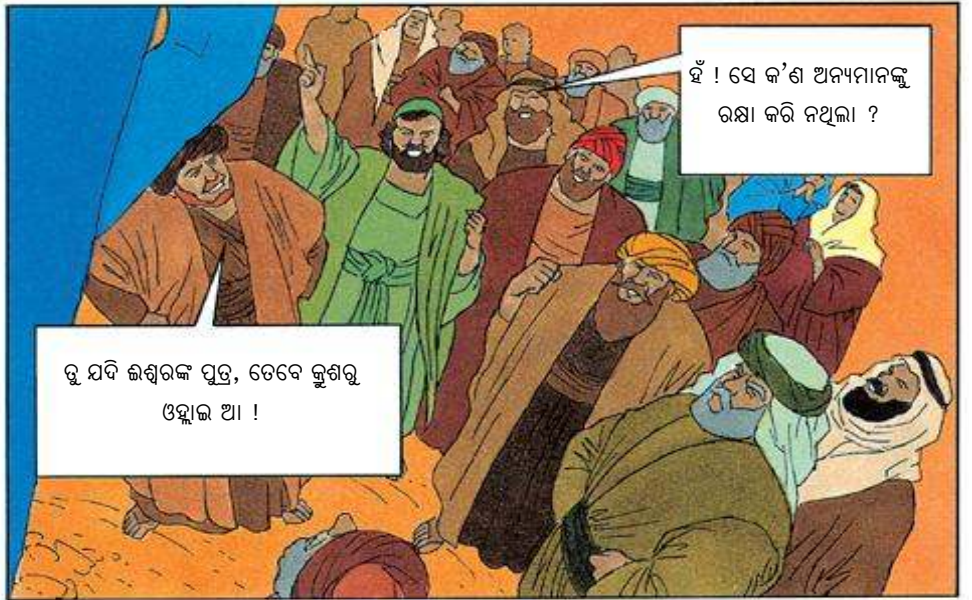
ଯୀଶୁ ପିତ୍ତମିଶ୍ରିତ ପାଣି ପିଇବାକୁ ମନା କଲେ ।

ସୈନିକମାନେ ତାଙ୍କର ଲୁଗା ପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଡ
କଲେ ।

ହଁ ! ସେ କ'ଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କରି ନଥିଲା ?

ତୁ ଯଦି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ କୁଶରୁ
ଓହ୍ଲାଇ ଥା !

ନିଜକୁ ପୁଣି ଆମମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କର !

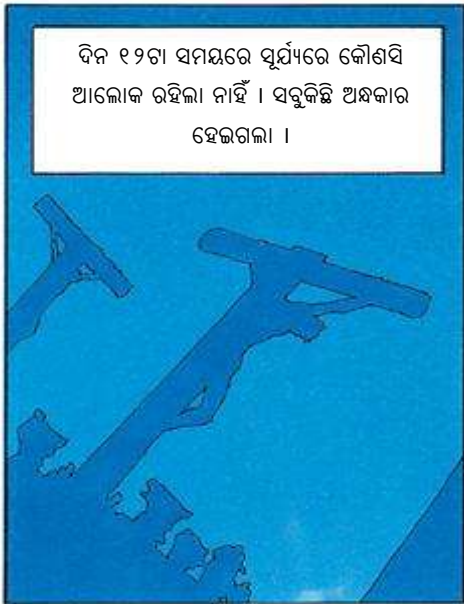
ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଚିକେ ସମ୍ମାନ ଦେ । ଆମେ ତ ଆମ
ଅପରାଧ ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଆପଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ
ମୋତେ ସ୍ଵରକ୍ଷା କରିବେ !

ପୁଁ ତୁମକୁ କଥା ଦେଉଛି, ତୁମେ ଆଜି ମୋ'
ସହିତ ପାରଦୀଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

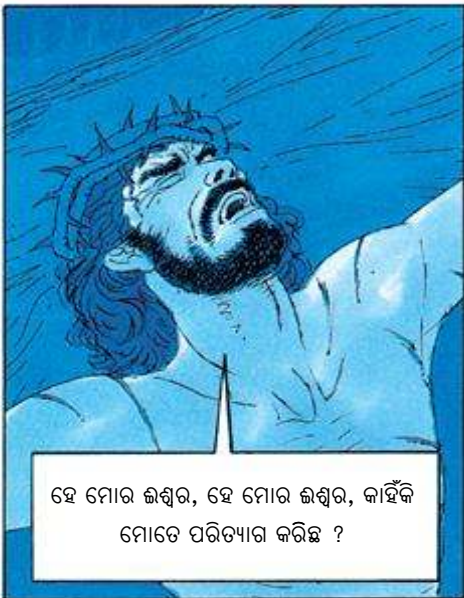

ଦିନ ୧୨ଟା ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି
ଆଲୋକ ରହିଲା ନାହିଁ । ସବୁକିଛି ଅନ୍ଧକାର
ହେଇଗଲା ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ମାତା ମରିୟମ ଓ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନ କୁଣ୍ଠ ପାଖରେ
ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ମାଁ ଓ ତୁମେ
ପୁଅ ।

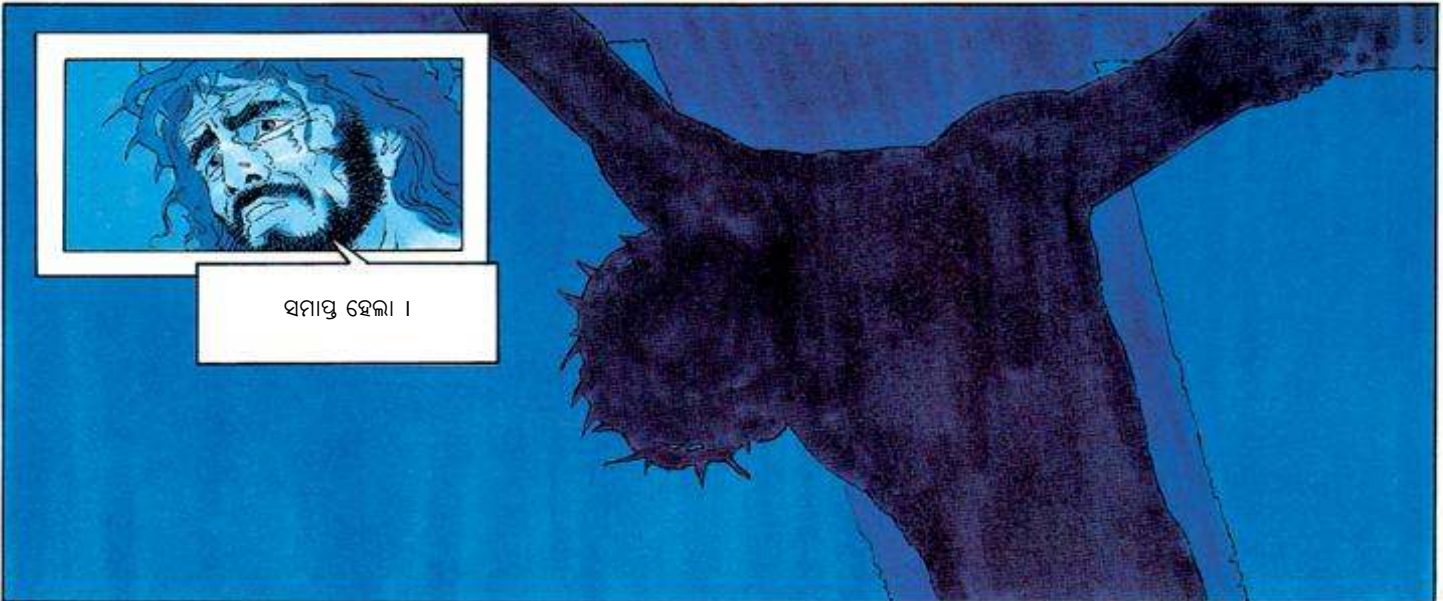
ହେ ମୋର ଇଶ୍ଵର, ହେ ମୋର ଇଶ୍ଵର, କାହିଁକି
ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ ?

ମୋତେ ବୁଝା ଲାଗୁଛି !

ପିତା, ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ମୋର ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ କରୁଛି
।

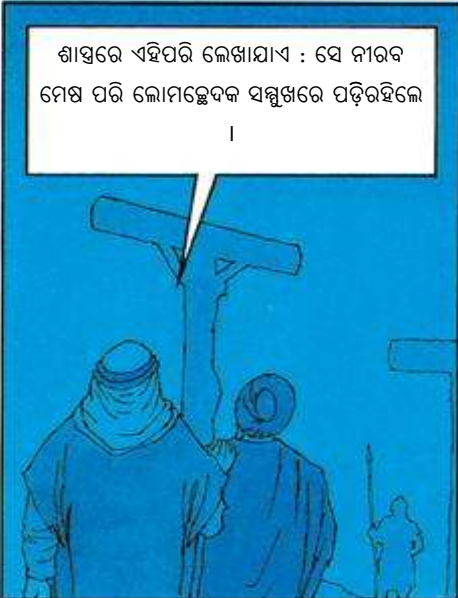

ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ଅପରାହ୍ ଚିନିତା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ଜଣେ ସୈନିକ ବର୍ଜ୍ଜାରେ ତାଙ୍କର କନ୍ଧକକୁ ଆଘାତ କଲା । ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଜଳ ଓ ରକ୍ତ ବୋହି ଆସିଲା ।

ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଯାଏ : ସେ ନୀରବ ମେଷ ପରି ଲୋମଛେଦକ ସମ୍ମୁଖରେ ପଡ଼ିରହିଲେ ।

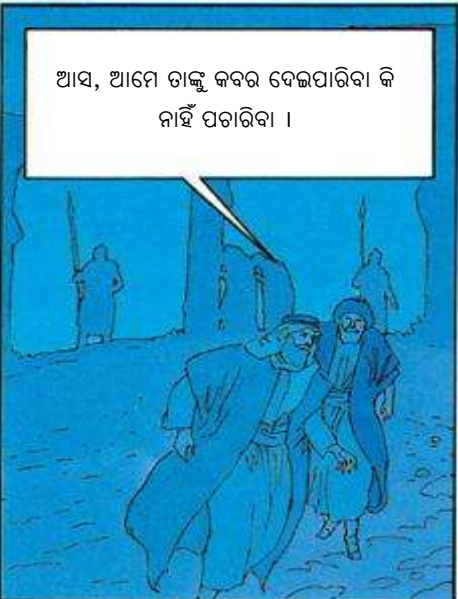
“ସେ ଆମ ଅଧର୍ମ ପାଇଁ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହେଲେ ଓ ଆମ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବୃଷ୍ଣ ହେଲେ ।” କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମୃତ ।

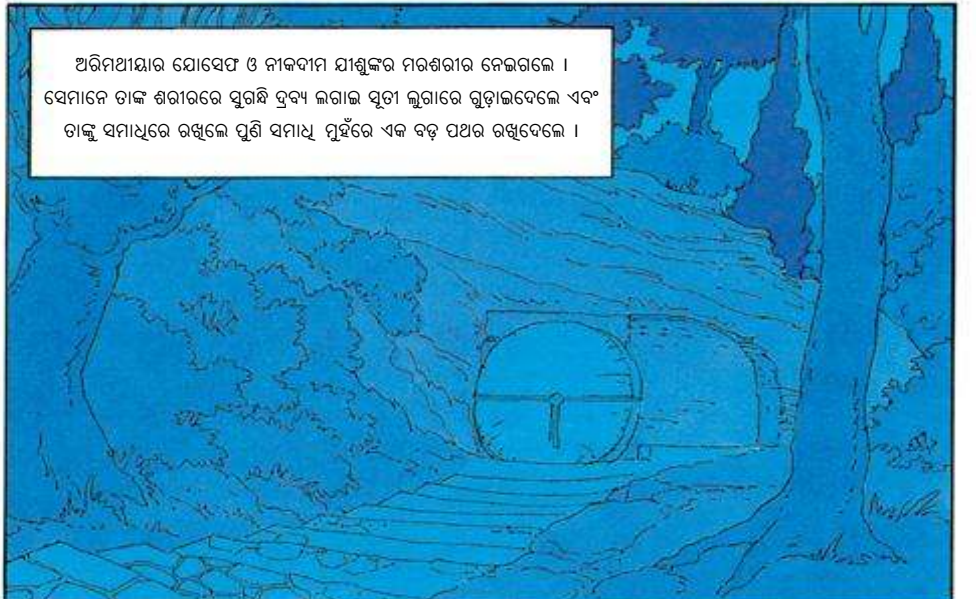
ଯୀହୂଙ୍କର ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ସେ କ’ଣ ସେହି ମସୀହ ଥିଲେ, ନା ନାହିଁ ?

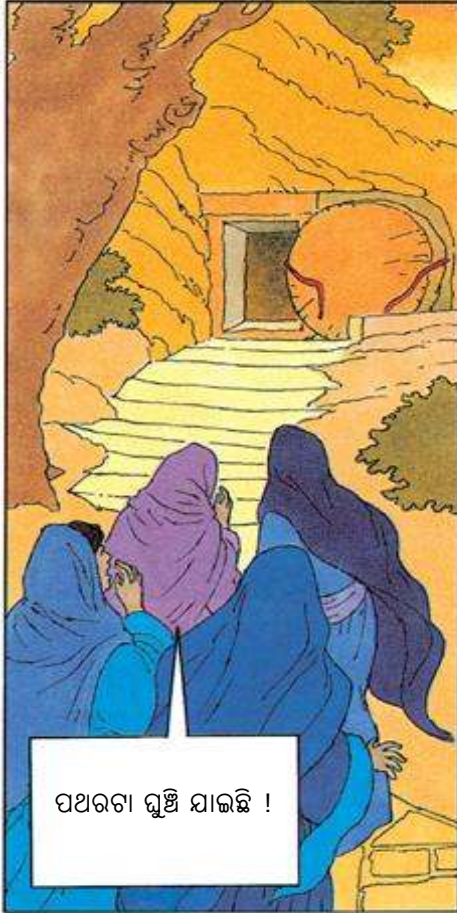
ଆସ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଇପାରିବା କି ନାହିଁ ପଚାରିବା ।

ଅରିମଥୀୟାର ଯୋସେଫ ଓ ନୀକଦୀମ ଯୀଶୁଙ୍କର ମରଣର ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲଗାଇ ସୂତା ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼ାଇଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମାଧିରେ ରଖିଲେ ପୁଣି ସମାଧି ମୁହଁରେ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ରଖିଦେଲେ ।

ବିଶ୍ରାମବାର ପରେ ଅତି ଭୋରରୁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ
ପଥର ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ ଥିବା ସମାଧି ପାଖକୁ ଗଲେ...

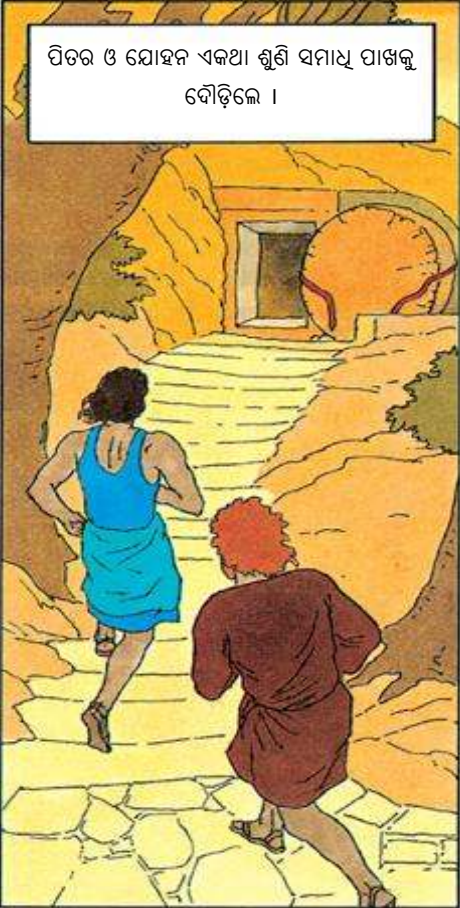

ପଥରଟା ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇଛି !

ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବିତଙ୍କୁ କାହିଁକି
ଖୋଜୁଛ ? ସେ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ଯାଅ ଓ ତାଙ୍କ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁହ !

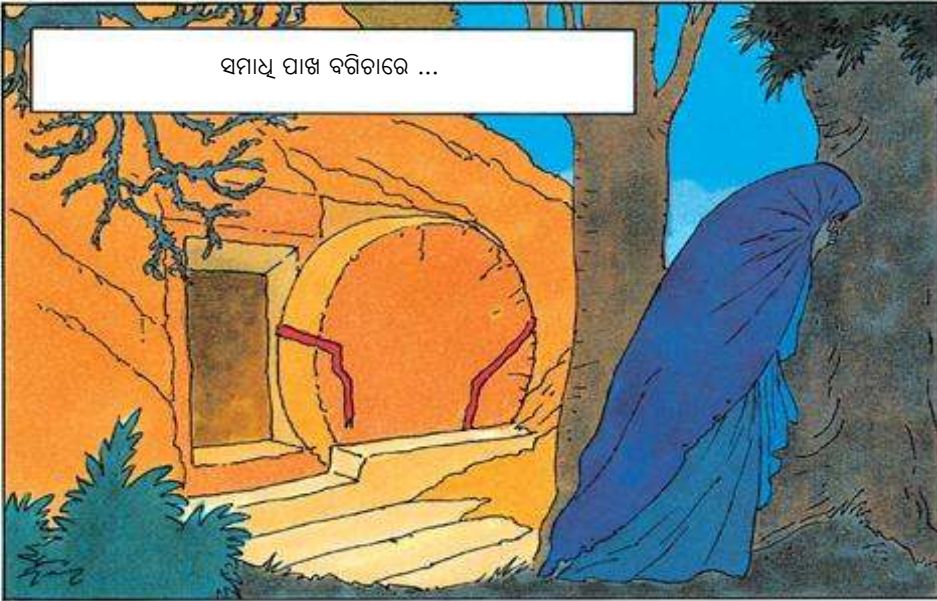
ପିତର ଓ ଯୋହନ ଏକଥା ଶୁଣି ସମାଧି ପାଖକୁ
କୋଡ଼ିଲେ ।

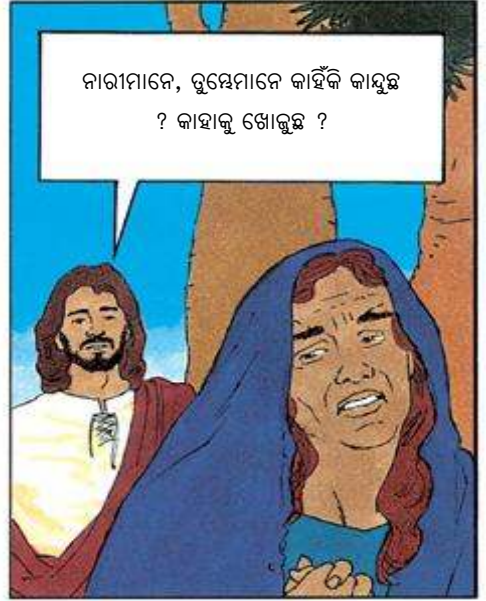
କ'ଣ ହେଲା ?

ଏଇଟା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ !

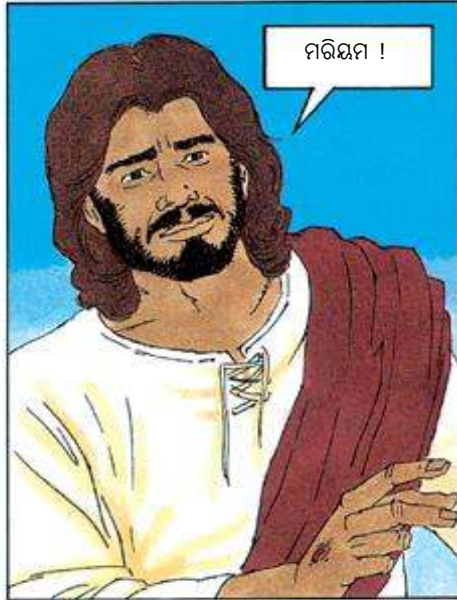
ସମାଧି ପାଖ ବରିଚାରେ ...

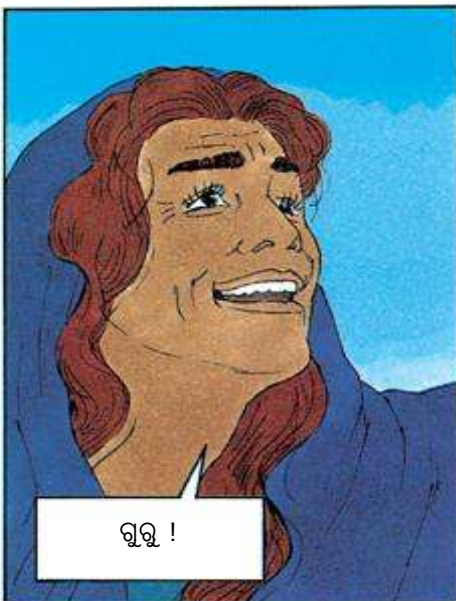
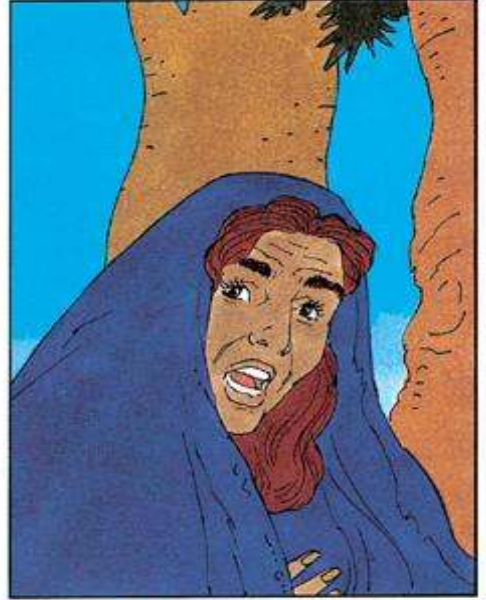
ନାରୀମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ ?
କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ ?

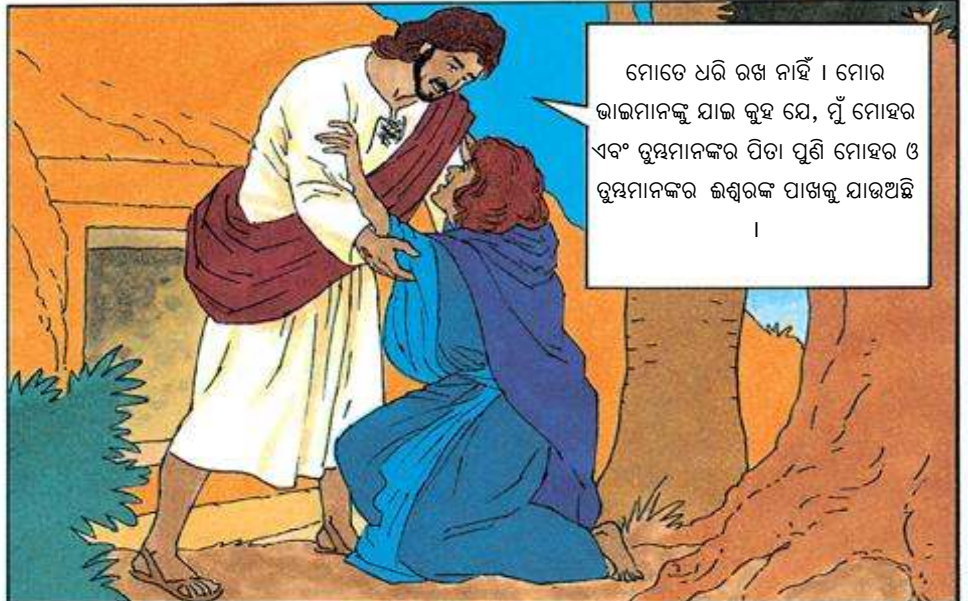
ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ କ'ଣ ତାଙ୍କୁ ନେଇ
ଯାଇଅଛନ୍ତି ?

ମରିଯିବ !

ଭୁବୁ !

ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ । ମୋର
ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କୁହ ଯେ, ମୁଁ ମୋହର
ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ପୁତ୍ରୀ ମୋହର ଓ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛି
।

ସେହିଦିନ ଦୁଃଖରେ ନିରାଶ ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କର ବୁଦ୍ଧ ଅନୁଗାମୀ ରାସ୍ତାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଜଣେ ପଥକଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ।

ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ? ଏହି ଦୁଃଖକଷ୍ଟ ସହି ନିଜ ଗୌରବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା କ'ଣ ମସାହକ ଉଚିତ୍ ନ ଥିଲା ? ଏହି ସବୁ ପରା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି !

ହଠାତ୍ ଦିନରେ ଖାଇବା ସମୟରେ ଅତିଥି କେଉଁଆଡ଼େ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ...

କିନ୍ତୁ ସେହି ଜଣକ ସ୍ୱୟଂ ଯୀଶୁ ଥିଲେ !

ସେମାନେ ସଂଗେ ସଂଗେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ !

ମରିଯିମ ଓ ପିତର ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି !

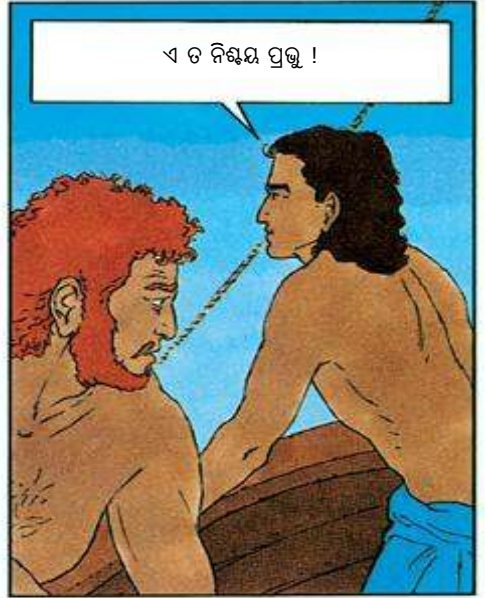
ହଠାତ୍...

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ !

ତୁମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ ? ମୋର ହାତ ଆଉ ପାଦ ଦେଖ !

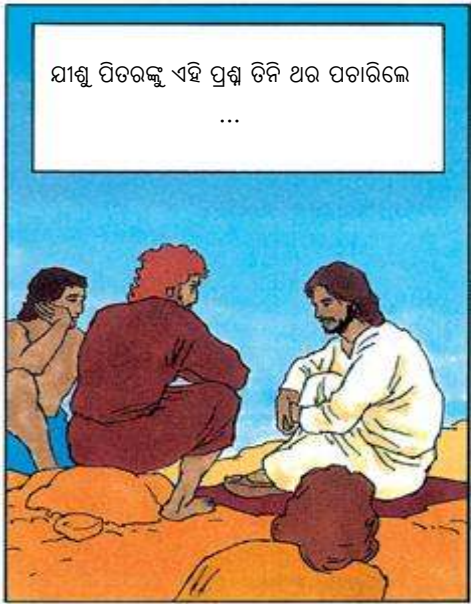
ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ଇଶ୍ୱର !

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ୪୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ଦେଲେ । ଏପରିକି ସେ ଏକାଥରେ ୫୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ । ଦିନେ ତାଙ୍କର କେତେକ ପ୍ରେରିତ ଶିଷ୍ୟ ଗାଲିଲୀ ହ୍ରଦରେ ମାଛ ଧରୁଥିଲେ...

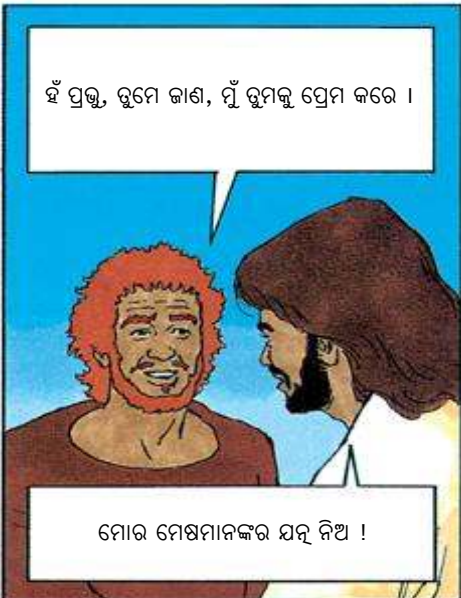

ପିତର, ତୁମେ କ'ଣ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ କର ?

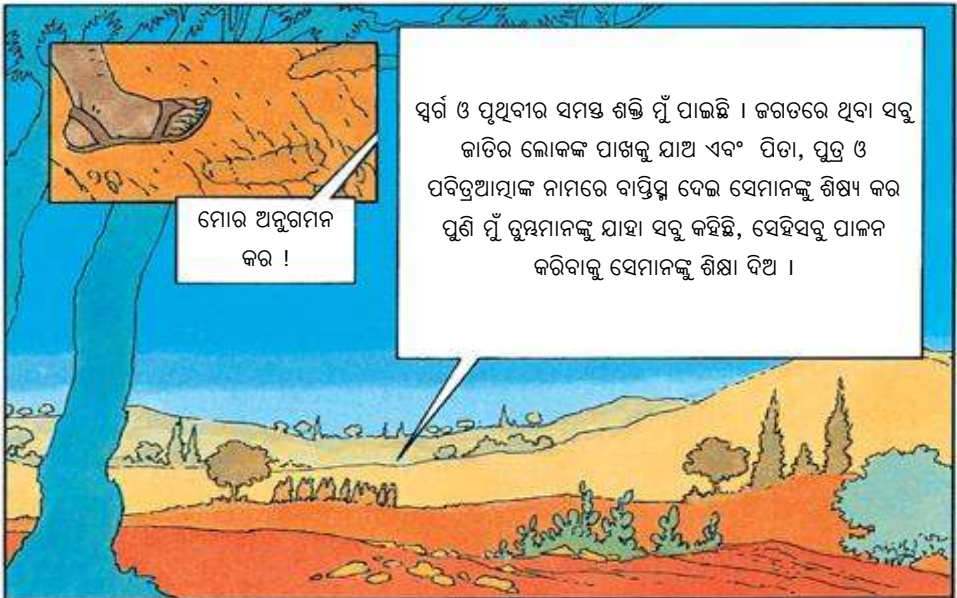

ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତିନି ଥର ପଚାରିଲେ ...

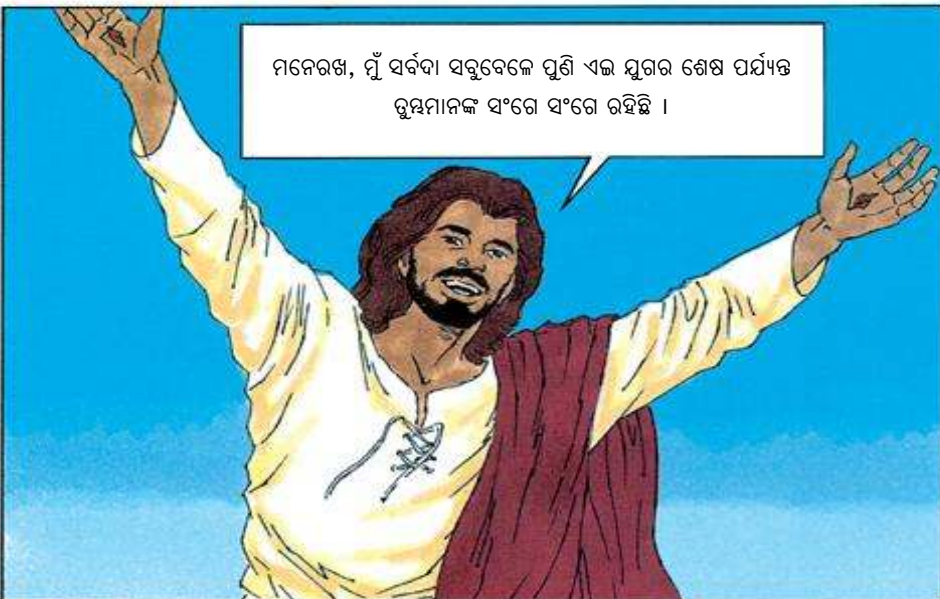
ହଁ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରେ ।

ମୋର ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅ !

ମୋର ଅନୁଗମନ କର !

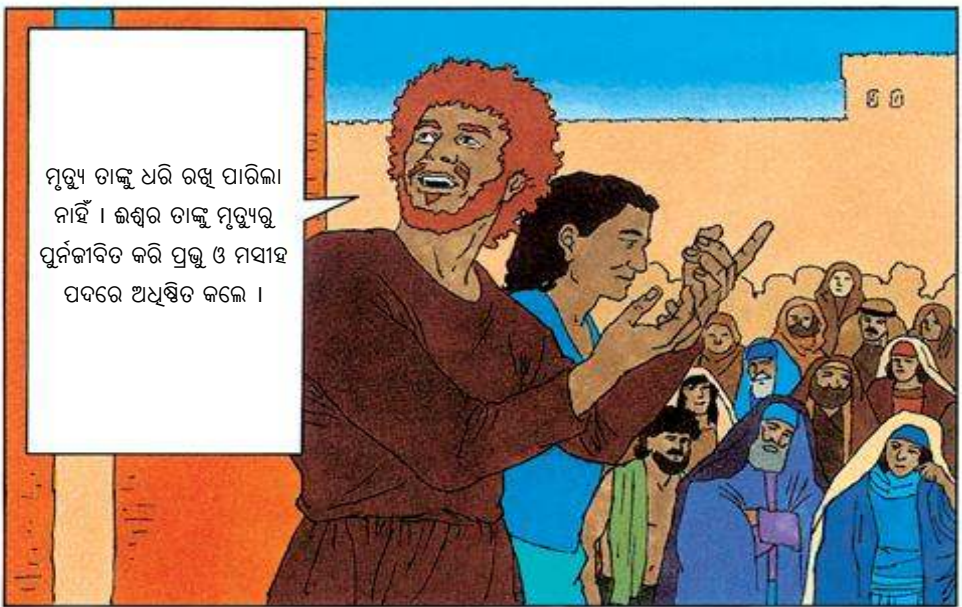
ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ମୁଁ ପାଇଛି । ଜଗତରେ ଥିବା ସବୁ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ ଏବଂ ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟ କର ପୁଣି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ କହିଛି, ସେହିସବୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।

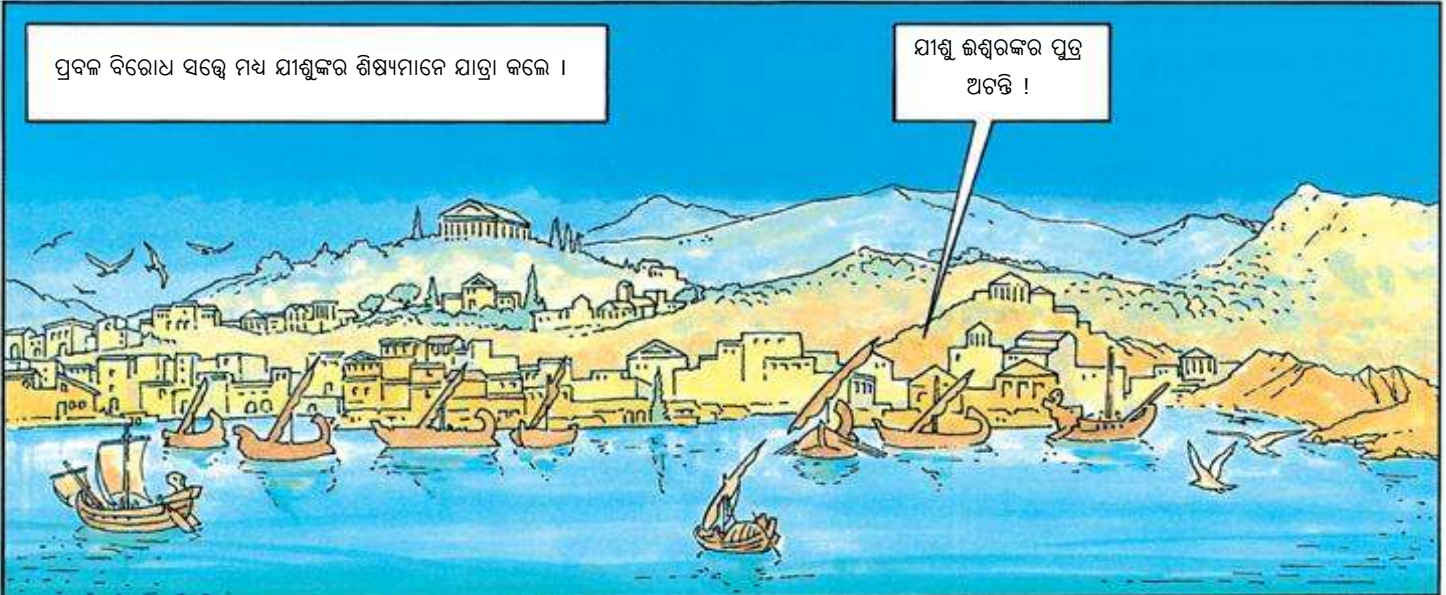
ମନେରଖ, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସବୁବେଳେ ପୁଣି ଏଇ ଯୁଗର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କ ସଂଗେ ସଂଗେ ରହିଛି ।

ଏହି କଥା କହିସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଏ ଜଗତ ଛାଡ଼ି ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ ବୋଲି କହିଗଲେ ।

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଭାଗି ରହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଗରେ ମଧ୍ୟ ରହିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନୂଆ ଲୋକ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

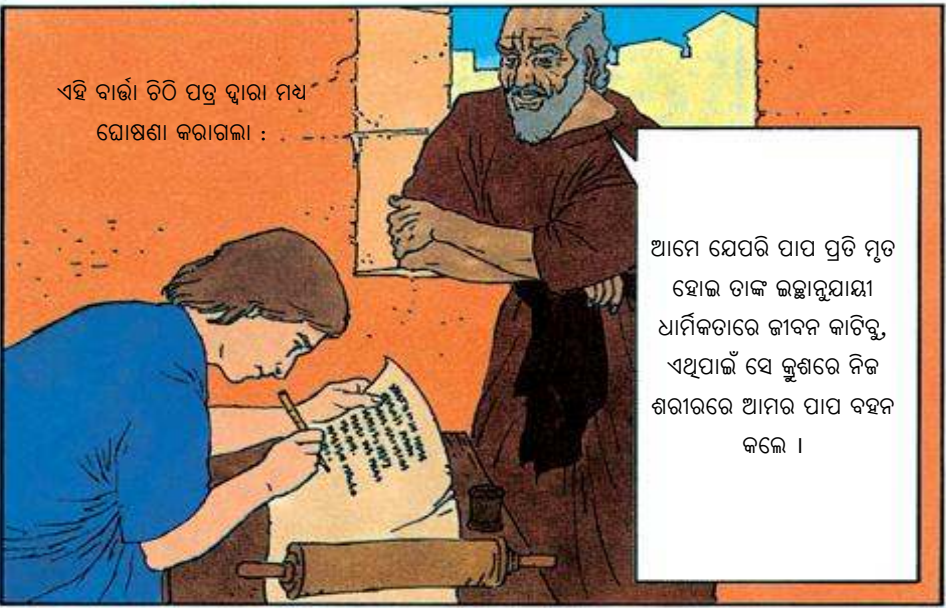

ମୃତ୍ୟୁ ତାଙ୍କୁ ଧରି ରଖି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁର୍ନଜୀବିତ କରି ପ୍ରଭୁ ଓ ମସୀହ ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କଲେ ।

ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ଯୀଶୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି !

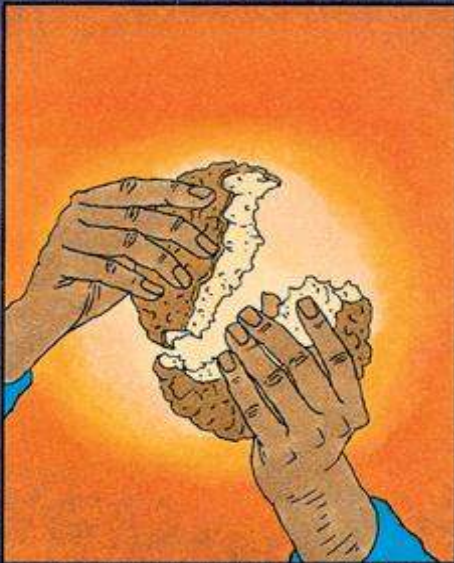

ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଚିଠି ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରାଗଲା :

ଆମେ ଯେପରି ପାପ ପ୍ରତି ମୃତ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଧାର୍ମିକତାରେ ଜୀବନ କାଟିବୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ କୁଶଳରେ ନିଜ ଶରୀରରେ ଆମର ପାପ ବହନ କଲେ ।

ଏବେ ପୃଥିବୀରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏକତ୍ର ବାଲବଳ ପାଠ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସ୍ମରଣ କରି ଏକତ୍ର ରୋଗୀ ଭାଙ୍ଗୁଛନ୍ତି ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହ ପ୍ରେମରେ ଅଂଶୀ ହେବେ ।

ମଣିଷ ପ୍ରତି ଥିବା ଲିଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଯୀଶୁ ସଫଳ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ! ଧନ୍ୟବାଦୀ ହୁଅ ଓ ତାଙ୍କର ଆରାଧନା କର ।

କାରଣ ଲିଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ, ସେ ଆପଣାର ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେକେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

WILLEM DE VINK

ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଜାଣିବା ବିଷୟ

ଯାଶୁଙ୍କର ଚାରି ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଁ ପୁସ୍ତକ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେହିଗୁଡ଼ିକ ସୁସମାଚାର ରୂପରେ ଏକତ୍ର ବାଜବଲରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ।

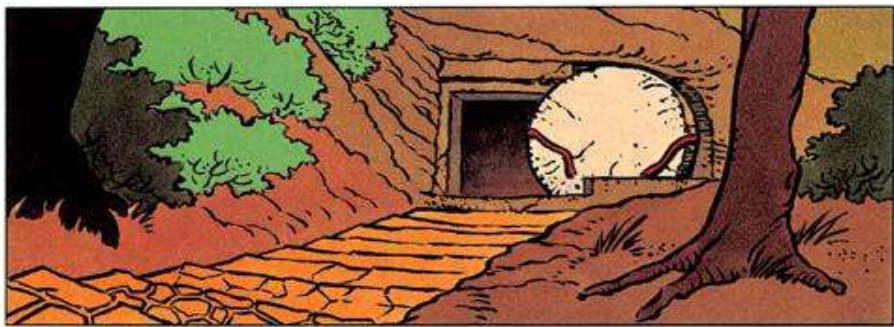
ମାଥୁର ଯାଶୁଙ୍କର ୧୨ ଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ କଫନୀଭୂମରେ ଥିବା କରଆଦାୟ ଗୃହରୁ ଡାକିଲେ, ସେ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଯାଶୁ କରଗ୍ରାହୀମାନଙ୍କ ସଂଗେ ମିଶୁଥିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ମାଥୁର ନିଜେ ସାକ୍ଷୀ ଥିବା ଅନେକ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ମାର୍କ, ମାର୍କ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ସୁସମାଚାର (ସୁସମାଚାର ଅର୍ଥ : ଶୁଭ ସନ୍ଦାଦ) ଲେଖୁଥିଲେ । ଯାଶୁ ଇସ୍ରାଏଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବାଳକ ଥିଲେ । ମାର୍କ ପିତରଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଏପରିକି ପିତର ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ମାର୍କଙ୍କୁ ‘ମୋର ପୁତ୍ର’ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ପରେ ମାର୍କ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ଯିଏ କି ଇଉରୋପ୍ରେ ଯାଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ ।

ଲୁକା । ଯଦିଓ ଲୁକା ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଏକ ସୁସମାଚାର ଲେଖିଛନ୍ତି । ସେ ଜଣେ ଗ୍ରୀକ୍ ଡାକ୍ତର ଥିଲେ, ଯିଏ କି ପରେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ସେ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଲୁକା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଅନେକ ବିଷୟର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଅନୁଭୂତି ଓ ପ୍ରଥମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ କିପରି ଗଠିତ ହେଲା, ସେ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଯାହାକି ପରେ ‘ପ୍ରେରିତ’ ପୁସ୍ତକ ଭାବେ ବାଜବଲରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ।

ଯୋହନ । ଯୋହନ ଏପରିକି ଯାଶୁଙ୍କ କୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ । ସୁସମାଚାରର ଶେଷ ଭାଗରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି : ଯାଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହିପୁସ୍ତକ ଲେଖିଛି, ଯେପରି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଯେ, ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ମସାହ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମରେ ତୁମେ ଜୀବନ ପାଇବ । ଯାଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୋହନ ବୋଧହୁଏ ଅଧିକ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ । ପରେ ଯୋହନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବମୟ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କର ଏକ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ, ଯାହାକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ କଥା ଲେଖାଅଛି ।

ଏବଂ ଆପଣ ! ଯାଶୁଙ୍କର କାହାଣୀ ଏହିଠାରେ ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଛି । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଇପାରେ । ଯାଶୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଏବଂ ପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେ ପୂର୍ବ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରନ୍ତି । ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହି ଆପଣଙ୍କୁ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଯାହା ଅକ୍ଷୟ ଥିଲା, ତାହା ଆଲୋକରେ ପରିଣତ ହେବ । ଯାହା ମୃତ୍ୟୁରେ ଶେଷ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାହା ଏବେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ଯାଶୁଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ । ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଭିମତ ସଫଳ ହେଉ ।

ଯୀଶୁ ମସୀହ ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ସତ୍ୟ ଘଟଣା । ୨୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲରେ
ବାସ କରୁଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ସେ କରିଛନ୍ତି, କେହି ଏପରି କରିନାହାନ୍ତି ।

ଭାଷା : ଓଡ଼ିଆ

Language: Oriya

ISBN -